

MINISTERSTWO RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

TRÓJSTRONNA KOMISJA DO SPRAW SPOŁECZNO-GOSPODARCZYCH

Informator 2001–2015

dialog

Biblioteka
Dialogu
Społecznego

WARSZAWA 2016

MINISTERSTWO RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego

**TRÓJSTRONNA KOMISJA
DO SPRAW
SPOŁECZNO-GOSPODARCZYCH
2001–2015**

Warszawa, 2016

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego

Opracowano w Wydziale Dialogu Krajowego i Regionalnego
Departamentu Dialogu i Partnerstwa Społecznego MRPiPS

Łamanie i druk: ZWP MRPiPS. Zam. 263/2016.

SPIS TREŚCI

Wprowadzenie	5
Prawne podstawy działania – kompetencje i zadania TK	7
Skład TK	13
Organizacja pracy TK	21
Działalność Komisji	27
Posiedzenia plenarne Komisji	27
Posiedzenia Prezydium Komisji	39
Prace zespołów problemowych TK 2001–2015	45
Zespół problemowy TK ds. prawa pracy i układów zbiorowych ...	46
Zespół problemowy TK ds. ubezpieczeń społecznych	55
Zespół problemowy TK ds. polityki gospodarczej i rynku pracy ...	63
Zespół problemowy TK ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych	71
Zespół problemowy TK ds. rozwoju dialogu społecznego	81
Zespół problemowy TK ds. usług publicznych	87
Zespół problemowy TK ds. współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy	93
Zespół problemowy TK ds. funduszy strukturalnych Unii Europejskiej	97
Zespół problemowy TK ds. Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej	103
Zespół konsultacyjny ds. Unii Europejskiej (przy Prezydium TK)	105
Prace zespołów doraźnych TK	110
Zespół doraźny ds. rozwiązań systemowych w ochronie zdrowia ..	110
Zespół doraźny ds. konsultacji Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej	111
Zespół doraźny ds. pracowników samorządowych oraz służby cywilnej	112
Podsumowanie	117
ZAŁĄCZNIKI	121
1. Ustawa o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego	123
2. Regulamin działania Komisji	140

3. Zakresy prac zespołów problemowych TK	148
4. Wykaz podjętych uchwał przez Trójstronną Komisję do Spraw Społeczno-Gospodarczych	154

Wprowadzenie

W dniu 23 listopada 2001 r. odbyło się inauguracyjne posiedzenie Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych działającej na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego, opublikowanej w Dzienniku Ustaw Nr 100, poz. 1080 z dnia 18 września 2001 r. z późn. zm.

Ustawa otworzyła nowy rozdział rozwoju dialogu społecznego w Polsce, którego podstawowym celem oprócz równoważenia interesów społecznych było uspołecznienie procesów decyzyjnych a poprzez to realizacja celów wartości całego społeczeństwa.

Trójstronna Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych miała status najważniejszego forum dialogu społecznego w Polsce. Świadczyła o tym zarówno waga spraw i dokumentów, jakie były wnoszone pod obrady przez przedstawicieli strony rządowej i społecznej, jak i liczba przyjętych w formie uchwał porozumień. Celem działania wszystkich uczestników prac Komisji było znalezienie takich rozwiązań, które równoważyły różne interesy społeczne, w rezultacie przyczyniały się do realizacji interesu publicznego, wspólnego dla dobra państwa i ogółu obywateli.

Jednym z najistotniejszych osiągniętych porozumień były wynegocjowane w 2009 r. rozwiązania łagodzące skutki światowego kryzysu ekonomicznego.

W dniu 26 czerwca 2013 r. trzy centrale związkowe: Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” oraz Forum Związków Zawodowych opuściły obrady Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i tym samym zawiesiły swoje uczestnictwo w pracach Trójstronnej Komisji, wojewódzkich Komisjach dialogu społecznego oraz wszystkich trójstronnych zespołach branżowych.

Od momentu zawieszenia udziału strony związkowej posiedzenia Komisji i zespołów problemowych odbywały się w niepełnym składzie. Poza Komisją partnerzy społeczni podjęli decyzję o prowadzeniu prac nad propozycjami nowych rozwiązań w obszarze dialogu społecznego. W dniu 11 września 2015 r. weszła w życie ustawa z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz.U.

z 2015 r., poz. 1240), która była wynikiem uzgodnień pomiędzy reprezentatywnymi organizacjami pracowników i pracodawców oraz strony rządowej.

Prezydent RP Andrzej Duda na mocy ustawy o RDS w dniu 22 października 2015 r. powołał członków Rady Dialogu Społecznego, która zastąpiła Trójstronną Komisję do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Niniejsze opracowanie, jest rozszerzonym sprawozdaniem z piętnastoletniej działalności Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

I. Prawne podstawy działania – kompetencje i zadania TK

Umocowanie prawne Trójstronnej Komisji nadała ustawa z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego, opublikowana w Dzienniku Ustaw Nr 100, poz. 1080 z dnia 18 września 2001 r. z późn. zm., (*Załącznik nr 1*), która określała skład, organizację, kompetencje i zadania Trójstronnej Komisji. Zgodnie z ustawą Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych stanowiła forum dialogu społecznego prowadzonego dla godzenia interesów pracowników, interesów pracodawców oraz dobra publicznego. Celem działalności Komisji było dążenie do osiągnięcia i zachowania pokoju społecznego.

Szczegółowe zasady i tryb pracy Komisji, Prezydium oraz stałych i dołączalnych zespołów problemowych, a także uprawnienia i obowiązki członków Komisji i członków zespołów, związanych z udziałem w ich pracach, określał regulamin Komisji. Początkowo (zgodnie z art. 33 ust. 2 ustawy o TK) nadany rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 listopada 2001 r. w sprawie regulaminu Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, opublikowany w Dzienniku Ustaw Nr 130 z dnia 15 listopada 2001 r. poz. 1455.

W dniu 6 marca 2002 r. (na podstawie art. 13 ustawy o TK) Komisja Trójstronna przyjęła Uchwałę Nr 2 w sprawie regulaminu Komisji (*Załącznik nr 2*). Zapisy regulaminu zostały uzupełnione uchwałą nr 6 Komisji z 26 czerwca 2002 r., uchwałą nr 13 z dnia 13 grudnia 2002 r., uchwałą nr 15 z 20 lutego 2003 r. oraz uchwałą nr 36 z dnia 26 lutego 2010 r.

Do kompetencji Komisji należało:

1. Prowadzenie dialogu społecznego w sprawach wynagrodzeń i świadczeń społecznych oraz w innych sprawach społecznych lub gospodarczych.
2. Rozpatrywanie sprawy o dużym znaczeniu społecznym lub gospodarczym wniesionych pod obrady Komisji przez jedną ze stron, jeżeli uzna, że jej rozwiązanie jest istotne dla zachowania pokoju społecznego.
3. Zawieranie wspólnych porozumień, których przedmiotem są wzajemne zobowiązania stron służące godzeniu interesów pracowników, praco-

dawców i dobra publicznego oraz osiągnięciu i zachowaniu pokoju społecznego.

4. Udział w pracach nad projektem ustawy budżetowej – poprzez możliwość opiniowania przez stronę pracowników i stronę pracodawców w Komisji – wybranych wielkości makroekonomicznych stanowiących podstawę do opracowania projektu budżetu państwa, a następnie założeń i projektu budżetu państwa na kolejny rok oraz poprzez możliwość przedstawienia propozycji wzrostu w następnym roku: wynagrodzeń w gospodarce narodowej, w tym w państwowej sferze budżetowej oraz u przedsiębiorców, a także minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz emerytur i rent z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.
5. Realizacja zadań określonych ustawach.

Początkowo Komisja realizowała zadania wynikające z następujących ustaw:

- ustawa z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. 1995 r. Nr 1, poz. 2 z późn. zm.);¹
 - ustalanie maksymalnego rocznego wskaźnika przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia u przedsiębiorców oraz orientacyjnych wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kolejnych kwartałach roku w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z roku poprzedniego;
 - dokonywanie kwartalnych ocen kształtowania się przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców;
 - na podstawie przeprowadzonych ocen i uzyskanych informacji możliwość: zwrócenia się do właścicieli i organów założycielskich przedsiębiorstw z wnioskiem o udzielenie wyjaśnień w określonym terminie; wystąpienia do pracodawców i organizacji związkowych o zdyscyplinowanie polityki płacowej, wystąpienia do właściciela lub organu założycielskiego o przeprowadzenie kontroli gospodarki finansowej przedsiębiorcy.

¹ Uchylenie ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2). Zmiana obowiązuje od 1 stycznia 2010 r.

- ustawa z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. z 1999 r. Nr 110, poz. 1255 z późn. zm.);
 - uzgadnianie wysokości średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na rok następny.
- ustawa z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz.U. z 2002 r. Nr 200, poz. 1679 z późn. zm.);
 - uzgadnianie wysokości minimalnego wynagrodzenia za prace na rok następny.

W kolejnych latach Komisja powiększyła swoje zadania o realizację zadań wynikających z kolejnych ustaw:

- ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.);²
 - uzgadnianie zwiększenia wskaźnika waloryzacji emerytur i rent na rok następny.
- ustawa z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. z 2003 r. Nr 228, poz. 2255, z późn. zm.);
 - kwoty kryteriów dochodowych uprawniających do zasiłku rodzinnego, a także wysokość poszczególnych świadczeń rodzinnych podlegały weryfikacji co 3 lata z uwzględnieniem wyników badań prognozy wsparcia dochodowego rodzin. W roku, w którym przeprowadzana była weryfikacja Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych po przekazaniu przez Radę Ministrów propozycji wysokości kwot zasiłków rodzinnych i wysokości świadczeń rodzinnych oraz innych informacji wskazanych w ustawie uzgadniała wysokości kwot zasiłków rodzinnych oraz wysokości świadczeń rodzinnych.

² W latach 2003–2004 do kompetencji Komisji, zgodnie z ustawą z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.), należało uzgadnianie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent na dany rok. Kompetencja ta zniesiona została nowelą ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16 lipca 2004 roku. Obecnie, zgodnie ze znowelizowaną ustawą o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przedmiotem negocjacji w ramach Komisji jest zwiększenie wskaźnika waloryzacji rent i emerytur z FUS.

- ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U z 2004 r. Nr 64, poz. 593 z późn. zm.);
 - Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego przedkładał corocznie Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych informację o wysokości minimum egzystencji ustalonego przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych,
 - jeśli w danym roku kalendarzowym kwota kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej i kwota kryterium dochodowego na osobę w rodzinie była równa lub niższa niż minimum egzystencji Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych mogła wystąpić do Rady Ministrów z wnioskiem o zweryfikowanie kryteriów dochodowych,
 - kryteria dochodowe podlegają weryfikacji co 3 lata, z uwzględnieniem wyniku badań prognozy interwencji socjalnej. Badania prognozy interwencji socjalnej dokonywał Instytut Pracy i Spraw Socjalnych. W roku, w którym przeprowadzano weryfikację kryteriów dochodowych Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych po przekazaniu przez Radę Ministrów propozycji kwot kryteriów dochodowych oraz innych informacji wskazanych w ustawie uzgadniała kryteria dochodowe.
6. Ustawa o Trójstronnej Komisji przewidywała również uprawnienia dla każdej ze stron Komisji:
- prawo wniesienia pod obrady Komisji spraw o dużym znaczeniu społecznym lub gospodarczym, jeżeli uznała, że ich rozwiązanie jest istotne dla zachowania pokoju społecznego – szczegółowe procedury określał § 20 Regulaminu Komisji,
 - możliwość zajmowania, również wspólnie z inną stroną Komisji, stanowisk w każdej sprawie dotyczącej polityki społecznej lub gospodarczej,
 - możliwość wezwania innej strony Komisji do zajęcia stanowiska w sprawie, którą uznała za mającą duże znaczenie społeczne lub gospodarcze.
- Ponadto strona pracowników i strona pracodawców Komisji mogła zawierać ponadzakładowe układy zbiorowe pracy, obejmujące ogół pracodawców zrzeszonych w reprezentowanych w Komisji organizacjach, lub grupę tych pracodawców oraz pracowników zatrudnionych przez tych pracodawców, a także porozumienia określające wzajemne zobowiązania tych stron.

7. Ustawa o Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych... przewidywała również możliwość tworzenia wojewódzkich komisji dialogu społecznego (wkds) – instytucji dialogu regionalnego, nie podlegających TK, ale z nią współpracujących.

Zgodnie z przewidzianą w ustawie o TK zasadą funkcjonowania Komisja mogła przekazywać sprawy o zasięgu wojewódzkim – wojewódzkiej komisji dialogu społecznego oraz w przypadku gdy sprawa, oprócz lokalnego charakteru, dotyczyła dialogu społecznego w zakresie wynagrodzeń i świadczeń społecznych, innych spraw społecznych i gospodarczych. Ponadto mogła zostać im również przekazana sprawa o dużym znaczeniu społecznym lub gospodarczym wniesiona przez jedną ze stron Trójstronnej Komisji, o ile Komisja uznała, że jej rozwiązanie jest istotne dla zachowania pokoju społecznego w regionie.

Ustawa o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych... wprowadziła od dnia 1 lipca 2002 r. zmiany w przepisach ustaw ustanawiających inne ciała dialogu społecznego. Zmiany te dotyczyły:

1. Rady Ochrony Pracy – powołanej ustawą z dnia 6 marca 1981 r. o Państwowej Inspekcji Pracy;
2. Naczelnej Rady Zatrudnienia, wojewódzkich rad zatrudnienia, powiatowych rad zatrudnienia – powołanych ustawą z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu;
3. Rady Statystyki – powołanej ustawą z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej;
4. Rady Nadzorczej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – powołanej ustawą z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych;
5. Krajowej Rady Konsultacyjnej do Spraw Osób Niepełnosprawnych, Rady Nadzorczej Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych – powołanych ustawą z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych;
6. Rady Narodowego Funduszu Zdrowia – powołanej ustawą z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia.

W każdej z ww. Rad członkami byli przedstawiciele organizacji pracodawców i związków zawodowych reprezentatywnych w rozumieniu ustawy o TK.

II. Skład TK

W skład Trójstronnej Komisji wchodziłi przedstawiciele strony rządowej, strony pracowników oraz strony pracodawców.

Stronę rządową w Komisji reprezentowali przedstawiciele Rady Ministrów wskazani przez Prezesa Rady Ministrów. W 2015 roku Komisję reprezentowali przedstawiciele: Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju, Ministerstwa Zdrowia, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Skarbu Państwa, Ministerstwa Edukacji Narodowej, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministerstwa Środowiska oraz Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji.

Stronę pracowników w Komisji reprezentowali przedstawiciele reprezentatywnych organizacji związkowych. Za reprezentatywne organizacje związkowe uznano: ogólnokrajowe związki zawodowe, ogólnokrajowe zrzeszenia (federacje) związków zawodowych i ogólnokrajowe organizacje międzyzwiązkowe (konfederacje), które spełniały łącznie następujące kryteria:

1. zrzeszały (z zastrzeżeniem pkt 3) więcej niż 300.000 członków będących pracownikami;
2. działały w podmiotach gospodarki narodowej, których podstawowy rodzaj działalności jest określony w więcej niż w połowie sekcji Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), o których mowa w przepisach o statystyce publicznej;
3. przy ustalaniu kryterium liczebności (o którym mowa w pkt 1) uwzględniano nie więcej niż po 100.000 członków organizacji związkowej będących pracownikami zatrudnionymi w podmiotach gospodarki narodowej, których podstawowy rodzaj działalności jest określony w jednej sekcji Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD). Organizacja związkowa, ubiegająca się o uznanie jej za reprezentatywną organizację związkową, przy ustalaniu liczby pracowników nie uwzględnia pracowników zrzeszonych w tych spośród jej organizacji członkowskich, które są lub – w okresie roku przed złożeniem wniosku o stwierdzenie reprezentatywności – były zrzeszone w reprezentatywnej organizacji związkowej mającej przedstawicieli w składzie Komisji.

Ustawa z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego uzna-

ła z mocy prawa za reprezentatywne – po stronie pracowników – **Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” i Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych. Przedstawiciele FZZ** zostali powołani do składu Trójstronnej Komisji 7 marca 2003 r., w wyniku orzeczenia sądu stwierdzającego jego reprezentatywność.

Stronę pracodawców w Komisji reprezentowali przedstawiciele reprezentatywnych organizacji pracodawców. Za reprezentatywne uznano organizacje pracodawców, które spełniały łącznie następujące kryteria:

1. zrzeszały pracodawców zatrudniających (z zastrzeżeniem pkt 4) więcej niż 300.000 pracowników;
2. miały zasięg ogólnokrajowy;
3. działały w podmiotach gospodarki narodowej, których podstawowy rodzaj działalności określony jest w więcej niż w połowie sekcji Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD);
4. przy ustalaniu kryterium liczebności (o którym mowa w pkt 1) uwzględniano nie więcej niż po 100.000 pracowników zatrudnionych przez pracodawców zrzeszonych w organizacji pracodawców, których podstawowy rodzaj działalności określony jest w jednej sekcji Polskiej Klasyfikacji Działalności. Organizacja pracodawców, ubiegająca się o uznanie jej za reprezentatywną organizację pracodawców, przy ustalaniu liczby pracowników nie uwzględnia pracowników zatrudnionych przez tych spośród zrzeszonych pracodawców, którzy są lub w okresie roku przed złożeniem wniosku o stwierdzenie reprezentatywności byli zrzeszeni w reprezentatywnej organizacji pracodawców mającej przedstawicieli w składzie Komisji.

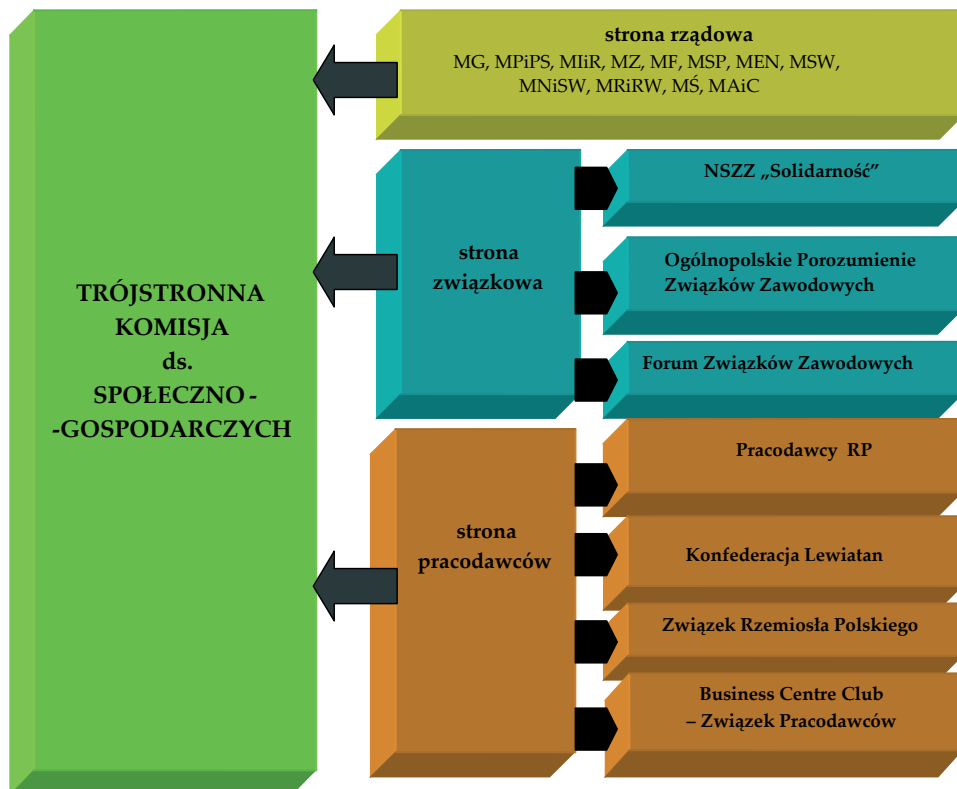
Pierwotnie ustawa za reprezentatywne organizacje pracodawców uznała: **Konfederację Pracodawców Polskich (obecnie Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej), Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych (obecnie Konfederacja Lewiatan) i Związek Rzemiosła Polskiego.**

Ustawowe kryteria reprezentatywności spełnił **Business Centre Club – Związek Pracodawców**. Postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie uznano go za organizację reprezentatywną i z dniem 17 czerwca 2002 r. przedstawiciele tej organizacji zostali powołani do składu Trójstronnej Komisji.

Wnioski organizacji związkowych oraz organizacji pracodawców o stwierdzenie ich reprezentatywności rozpatruje sąd okręgowy w Warszawie, który wydaje w tej sprawie orzeczenie w ciągu 30 dni od dnia złożenia

wniosku, w trybie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym.

Schemat strukturalny Komisji w 2015 roku

Ustawa zakładała, że z wnioskami o stwierdzenie reprezentatywności organizacje związkowe i organizacje pracodawców występowały co 4 lata. Okres 4 lat liczył się od dnia uprawomocnienia się uprzednio wydanego orzeczenia. Z upływem 4 lat od uprawomocnienia się orzeczenia o stwierdzeniu reprezentatywności organizacja związkowa i organizacja pracodawców traciły uprawnienia organizacji reprezentatywnej w rozumieniu ustawy, chyba że udokumentowały Prezydium Komisji złożenie wniosku o ponowne stwierdzenie reprezentatywności. W takim przypadku organizacja ta zachowywała status organizacji reprezentatywnej do czasu uprawomocnienia się orzeczenia sądu o ponownym stwierdzeniu reprezentatywności.

Oprócz reprezentantów strony rządowej i partnerów społecznych w pracach Komisji uczestniczyli, z głosem doradczym, przedstawiciele: Głównego Urzędu Statystycznego, Narodowego Banku Polskiego, jak również przedstawiciele jednostek samorządu terytorialnego (także z głosem doradczym) w zakresie dotyczącym wykonywania zadań publicznych przez samorząd terytorialny, delegowani przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

W 2008 r., zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o TK, do prac Trójstronnej Komisji został doproszony, z głosem doradczym, przedstawiciel organizacji pozarządowych, reprezentujący Radę Działalności Pożytku Publicznego.

Należy dodać, że każda z trzech stron Komisji mogła zapraszać do udziału w jej pracach (z głosem doradczym) przedstawicieli organizacji społecznych i zawodowych oraz odpowiednio: strona rządowa – przedstawiciele administracji rządowej i samorządowej, strona pracowników – przedstawiciele związków zawodowych i organizacji związkowych nie spełniających kryteriów reprezentatywności oraz strona pracodawców – przedstawiciele organizacji pracodawców nie spełniających kryteriów reprezentatywności. Z prawa takiego skorzystała, między innymi, strona rządowa zapraszając do udziału w pracach Komisji z głosem doradczym: Krajową Radę Spółdzielczą oraz Federację Konsumentów, poszerzając w ten sposób grono organizacji i instytucji dialogu obywatelskiego.

Osoby powołane do składu Komisji albo do udziału w jej pracach uczestniczyły osobiście w pracach Komisji.

Zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy o TK do pierwszego składu Komisji Prezes Rady Ministrów powołał po pięciu przedstawicieli każdej organizacji związkowej i organizacji pracodawców.

W dniu 15 lipca 2002 r. Trójstronna Komisja przyjęła uchwałę w sprawie liczby przedstawicieli reprezentatywnych organizacji związkowych i reprezentatywnych organizacji pracodawców w składzie Komisji. Uzgodniono, że każda z organizacji strony społecznej reprezentowana jest przez 7 przedstawicieli.

Jednak w związku z poszerzaniem składu Komisji o kolejne organizacje spełniające kryteria reprezentatywności, organizacje pracodawców uzyskały większą liczbę członków niż organizacje związkowe. Dlatego też strony uzgodniły między sobą, że każda organizacja związków zawodowych będzie miała po siedmiu przedstawicieli w składzie Komisji, zaś każda z organizacji pracodawców zachowa liczbę pięciu swoich reprezentantów.

Skład personalny Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych (stan na 15 września 2015 r.)

Strona rządowa

- Przewodniczący Komisji Minister Pracy i Polityki Społecznej
Władysław Kosiniak-Kamysz

- Członkowie:
Mateusz Szczurek Minister Finansów
Jacek Męcina Sekretarz Stanu,
 Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej
Piotr Stachańczyk Sekretarz Stanu,
 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
Jerzy Pietrewicz Sekretarz Stanu,
 Ministerstwo Gospodarki
Cezary Gabryjńczyk Podsekretarz Stanu,
 Ministerstwo Skarbu Państwa
Marek Ratajczak Sekretarz Stanu,
 Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa
 Wyższego
Tadeusz Sławecki Sekretarz Stanu,
 Ministerstwo Edukacji Narodowej
Cezary Cieślukowski Podsekretarz Stanu,
 Ministerstwo Zdrowia
Tadeusz Nalewajk Podsekretarz Stanu,
 Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Paweł Orłowski Podsekretarz Stanu,
 Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju
 (wcześniej MRR)
Bogdan Dombrowski Podsekretarz Stanu,
 Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji
Stanisław Gawłowski Sekretarz Stanu,
 Ministerstwo Środowiska

Strona związkowa

- **Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”:**
Piotr Duda – Wiceprzewodniczący Komisji
Wojciech Ilnicki

Zbigniew Kruszyński
Jarosław Lange
Henryk Nakonieczny
Leszek Walczak

- **Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych:**

Jan Guz – Wiceprzewodniczący Komisji
Sławomir Broniarz
Stanisław Janas
Urszula Michalska
Leszek Miętek
Sławomir Redmer
Józef Woźny

- **Forum Związków Zawodowych:**

Tadeusz Chwałka – Wiceprzewodniczący Komisji
Lucyna Dargiewicz
Zygmunt Mierzejewski
Marek Mnich
Grzegorz Nems
Stanisław Stolorz
Dariusz Trzcionka

Strona pracodawców

- **Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej:**

Andrzej Malinowski – Wiceprzewodniczący Komisji
Jan Feliks Buczek
Michał Kuszyk
Iwona Sroka
Andrzej Węglarz

- **Konfederacja Lewiatan:**

Henryka Bochniarz – Wiceprzewodnicząca Komisji
Marek Kowalski
Jeremi Mordasewicz
Małgorzata Starczewska-Krzysztosek
Maciej Sekunda

- **Business Centre Club – Związek Pracodawców:**

Wojciech Warski – Wiceprzewodniczący Komisji
Maciej Grelowski

Grażyna Majcher-Magdziak
Dominika Staniewicz
Zbigniew Żurek

• **Związek Rzemiosła Polskiego:**

Jerzy Bartnik – Wiceprzewodniczący Komisji
Włodzimierz Biniek
Jan Klimek
Janusz Kowalski
Paweł Saar

Przedstawiciele z głosem doradczym:

Anna Trzecińska Narodowy Bank Polski
Janusz Witkowski Główny Urząd Statystyczny

Przedstawiciele samorządu terytorialnego wskazani przez stronę samorządową Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego:

Jacek Bendykowski Związek Województw RP
Tomasz Bystronki Związek Gmin Wiejskich RP
Andrzej Jakubiak Związek Powiatów Polskich i Unii Metropolii
Polskich
Janusz Żmurkiewicz Związek Miast Polskich

Skład Prezydium Trójstronnej Komisji:

Władysław Kosiniak-Kamysz Przewodniczący Komisji
Jerzy Bartnik Wiceprzewodniczący Komisji (ZRP)
Henryka Bochniarz Wiceprzewodnicząca Komisji (Konfederacja
Lewiatan)
Andrzej Malinowski Wiceprzewodniczący Komisji (Pracodawcy RP)
Wojciech Warski Wiceprzewodniczący Komisji (BCC – ZP)
Tadeusz Chwałka Wiceprzewodniczący Komisji (FZZ)
Piotr Duda Wiceprzewodniczący Komisji (NSZZ „Solidar-
ność”)
Jan Guz Wiceprzewodniczący Komisji (OPZZ)

Sekretarze Prezydium:

Marek Waleśkiewicz Sekretarz (strona rządowa MPiPS)
Janusz Gołąb Sekretarz (OPZZ)

Zbigniew Kruszyński
Waldemar Lutkowski
Jeremi Mordasewicz
Antoni Odzimek
Arkadiusz Pączka
Zbigniew Żurek

Sekretarz (NSZZ „Solidarność”)
Sekretarz (FZZ)
Sekretarz (Konfederacja Lewiatan)
Sekretarz (ZRP)
Sekretarz (Pracodawcy RP)
Sekretarz (BCC – ZP).

III. Organizacja pracy TK

Organizacja pracy Komisji wynikała z ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1080 z późn. zm.) oraz z Uchwały nr 2 z dnia 6 marca 2002 r. w sprawie Regulaminu Komisji.

Przewodniczący Komisji

Przewodniczącą Komisji wyznaczał Prezes Rady Ministrów spośród członków Rady Ministrów, będących przedstawicielami Rady Ministrów w składzie Komisji.

Przewodniczącymi Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych w latach 2001–2015 byli:

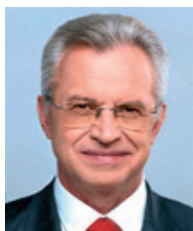
23 listopada 2001

Prezes Rady Ministrów – Leszek Miller powierzył funkcję Przewodniczącego Komisji **Jerzemu Hausnerowi** – Ministrowi Pracy i Polityki Społecznej.

12 kwietnia 2005

Prezes Rady Ministrów – Marek Belka powierzył funkcję Przewodniczącego Komisji **Jackowi Piechocie** – Ministrowi Gospodarki i Pracy.

12 grudnia 2005

Prezes Rady Ministrów – Kazimierz Marcinkiewicz powierzył pełnienie obowiązków Przewodniczącego Komisji **Krzysztofowi Michałkiewiczowi** – Ministrowi Pracy i Polityki Społecznej.

9 maja 2006

Prezes Rady Ministrów – Kazimierz Marcinkiewicz powierzył funkcję Przewodniczącej Komisji **Annie Kalacie** – Minister Pracy i Polityki Społecznej.

24 sierpnia 2007

Prezes Rady Ministrów – Jarosław Kaczyński wyznaczył na Przewodniczącą Komisji **Joannę Kluzik-Rostkowską** – Minister Pracy i Polityki Społecznej.

18 grudnia 2007

Prezes Rady Ministrów – Donald Tusk powierzył funkcję Przewodniczącego Komisji **Waldemarowi Pawlakowi** – Wiceprezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Gospodarki.

26 stycznia 2012

Prezes Rady Ministrów – Donald Tusk wyznaczył na Przewodniczącego Komisji **Władysława Kosiniak-Kamysza** – Ministra Pracy i Polityki Społecznej.

Posiedzenia plenarne Komisji oraz posiedzenia Prezydium Komisji zwoływane były przez przewodniczącego Komisji: z własnej inicjatywy lub na wniosek co najmniej jednego z wiceprzewodniczących Komisji, po ustaleniu porządku posiedzenia Komisji. Przewodniczący Komisji mógł w wyjątkowym przypadku upoważnić pisemnie jednego z wiceprzewodniczących Komisji do zwołania posiedzenia plenarnego Komisji lub posiedzenia Prezydium Komisji. Przewodniczący Komisji, na wniosek co najmniej jednej ze stron Komisji, mógł zawiesić posiedzenie Komisji.

Prezydium Komisji

Pracami Komisji kierowało Prezydium, w skład którego wchodził przewodniczący i wiceprzewodniczący Komisji. Przedstawiciele każdej z organizacji pracowników i pracodawców mieli po jednym wiceprzewodniczącym Komisji, których było siedmiu. Prezydium Komisji ustalało działania i harmonogram prac oraz porządek posiedzeń Komisji.

Do zadań Prezydium Komisji należało:

1. ustalanie programu działania i harmonogramu prac Komisji, uwzględniającego pilność spraw będących przedmiotem jej działania;
2. ustalanie porządku posiedzenia Komisji przy uwzględnieniu charakteru i rodzaju spraw przewidzianych do rozpatrzenia, za wyjątkiem spraw, o których mowa w § 20 Regulaminu Komisji;
3. przedstawianie propozycji ustaleń w sprawach organizacyjnych;
4. sporządzanie komunikatu z posiedzenia Komisji;
5. zlecenie wykonania ekspertyz na rzecz Komisji oraz zespołów problemowych;
6. przekazywanie uchwał i stanowisk Komisji organom władzy państwowej;
7. występowanie na zewnątrz w sprawach dotyczących działalności Komisji;
8. określanie zasad informowania opinii publicznej o pracach zespołów;
9. rozpatrywanie spraw przekazanych przez Komisję, z wyjątkiem zadań, których realizacja przez Komisję wynikała z odrębnych ustaw;
10. wykonywanie innych zadań określonych przez Komisję.

Sekretarze Prezydium

Prezydium Komisji przy wykonywaniu zadań korzystało z pomocy sekretarzy Prezydium Komisji. Każdy z członków Prezydium wyznaczył po jednym sekretarzu. Do zadań sekretarzy Prezydium Komisji należało:

1. zapewnienie współpracy między członkami Prezydium i członkami Komisji;
2. przedstawianie propozycji ustaleń w sprawach organizacyjnych;
3. sporządzanie projektu komunikatu z posiedzenia Komisji;
4. monitorowanie realizacji uchwał Komisji i decyzji Prezydium Komisji;
5. organizowanie spraw proceduralnych oraz przepływu informacji w związku z działalnością Komisji i Prezydium Komisji;
6. przedstawianie wniosków dotyczących funkcjonowania Sekretariatu Komisji;
7. wykonywanie innych zadań zleconych przez Komisję.

Sekretarze Prezydium Komisji mieli prawo do udziału w posiedzeniach Komisji.

Posiedzenia plenarne

Komisja obradowała na posiedzeniach plenarnych, które odbywały się w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na 2 miesiące. Na posiedzeniach plenarnych Komisja mogła podejmować uchwały, jeżeli w głosowaniu brał udział przedstawiciel: Rady Ministrów, co najmniej jednej z organizacji pracodawców reprezentowanych w Komisji i co najmniej jeden z organizacji pracowników reprezentowanych w Komisji. Podjęcie uchwały przez Komisję wymagało zgody wszystkich ww. biorących udział w głosowaniu.

Zgodnie z nowelą ustawy z dnia 8 października 2004 r. (Dz.U. z 2004 r. Nr 240, poz. 2407) Komisja mogła zdecydować o podjęciu uchwały w danej sprawie w drodze korespondencyjnego głosowania strony rządowej oraz każdej z organizacji pracowników i pracodawców. Głosowanie korespondencyjne było ważne, jeżeli wzięły w nim udział wszystkie organizacje pracowników i pracodawców oraz strona rządowa. Podjęcie uchwały w drodze korespondencyjnego głosowania wymagało zgody wszystkich biorących udział w głosowaniu. Ponadto Komisja, w drodze uchwały, mogła przekazać Prezydium Komisji rozpatrzenie sprawy należącej do jej kompetencji, z wyjątkiem zadań, których realizacja przez Komisję wynikała z odrębnych ustaw.

Komisja mogła w drodze uchwały powoływać stałe i doraźne zespoły problemowe. Uchwała o powołaniu zespołu określała zadania zespołu oraz jego skład albo sposób ustalenia tego składu.

Członkowie Komisji i Prezydium Komisji mogli korzystać na posiedzeniu Komisji oraz Prezydium Komisji z pomocy zaproszonych przez siebie doradców. Przedstawiciele każdej z organizacji oraz strona rządowa mogli korzystać z pomocy jednego doradcy w sprawie objętej porządkiem obrad.

Komisja uchwaliła regulamin Komisji, który określał szczegółowe zasady i tryb pracy Komisji, Prezydium oraz zespołów, a także uprawnienia członków Komisji związane z udziałem w jej pracach. Na przestrzeni lat 2001–2015 zapisy Regulaminu TK uległy zmianie na podstawie pięciu podjętych w tej sprawie uchwał.

Z posiedzeń Komisji sporządzano komunikaty, których formę i sposób udostępniania określał regulamin Komisji. Zawierały one w szczególności uchwały Komisji i stanowiska stron Komisji. Przebieg posiedzenia Komisji i zespołów problemowych był rejestrowany na nośniku magnetycznym (taśma magnetofonowa lub CD). Z posiedzeń Komisji i jej zespołów Sekretariat Komisji sporządzał protokoły.

Sekretariat Komisji

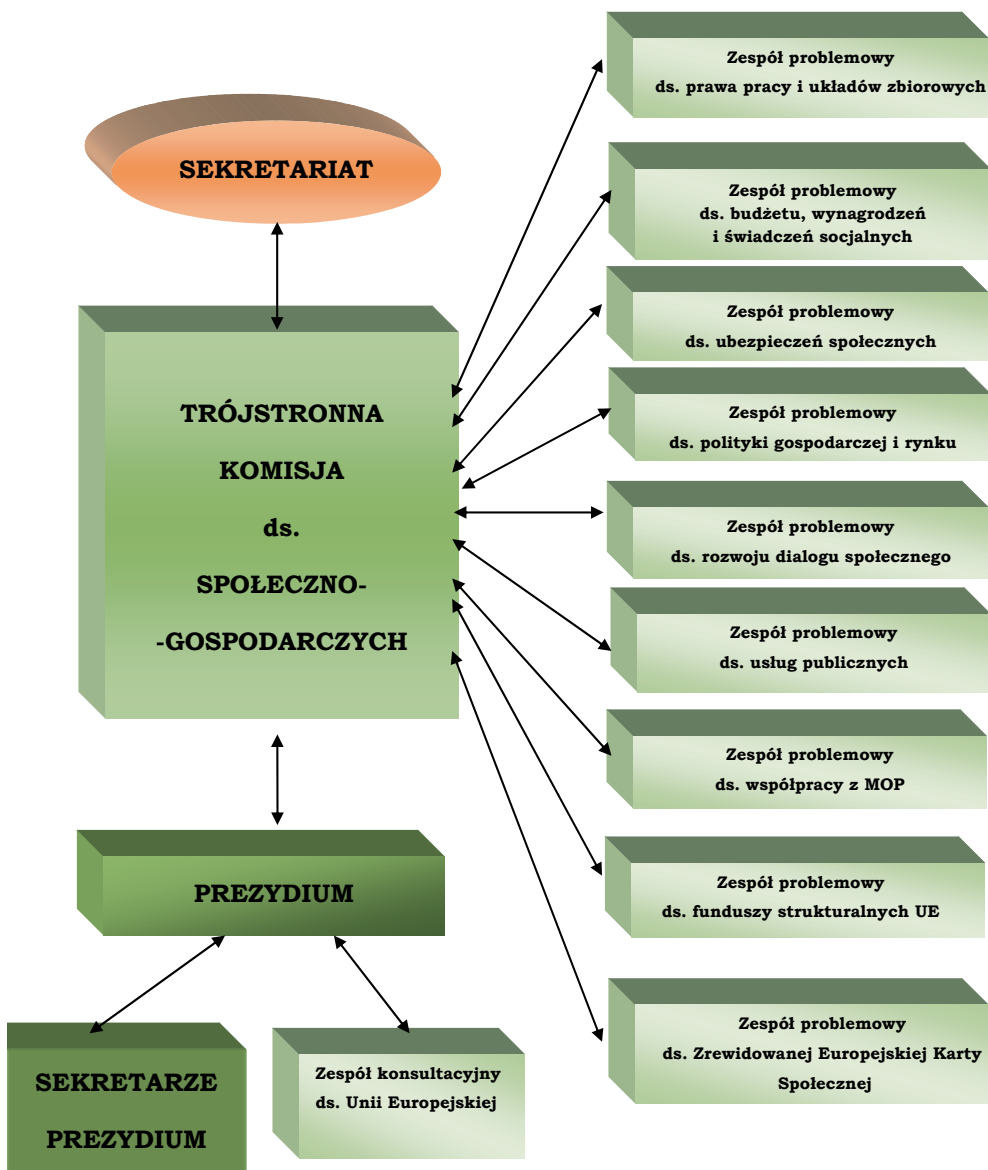
Obsługę Komisji zapewniał sekretariat Komisji złożony z pracowników Departamentu Dialogu i Partnerstwa Społecznego Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. Do zadań Sekretariatu należało zapewnienie obsługi administracyjno-biurowej, między innymi: przesyłanie zawiadomień o terminach posiedzeń oraz niezbędnych materiałów, opracowywanie protokołów z posiedzeń plenarnych Komisji oraz spotkań zespołów problemowych, informacji z posiedzeń Prezydium, monitorowanie wykonania (stanu realizacji) ustaleń Komisji i zespołów. Sekretariat udostępniał członkom Komisji i innym zainteresowanym dokumentację dotyczącą Komisji, udzielał wyjaśnień i odpowiadał na pytania dotyczące podstaw prawnych, składu i jej działalności oraz przygotowywał informacje zbiorcze.

Posiedzenia Komisji, Prezydium Komisji i zespołów odbywały się w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej oraz w Centrum Partnerstwa Społecznego „Dialog” (Warszawa, ul. Limanowskiego 23).

W szczególnych przypadkach posiedzenia Komisji mogły odbywać się w innym miejscu.

Koszty działania Komisji były pokrywane z budżetu państwa w części dotyczącej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw pracy.

Schemat organizacyjny Trójstronnej Komisji

IV. Działalność Komisji

Posiedzenia plenarne Komisji

W latach 2001–2015 odbyły się 92 posiedzenia plenarne Komisji i przyjęto 41 uchwał. Wykaz przyjętych Uchwał stanowi załącznik nr 4.

Najważniejsze dokumenty, zagadnienia i tematyka posiedzeń plenarnych Komisji, w rozbiciu na poszczególne lata, przedstawia się następująco:

2001–2002 – 12 posiedzeń

- Informacja nt. funkcjonowania trójstronnych zespołów branżowych.
- Omówiono problemy rynku pracy w świetle „Planu działań antykryzysowych w sferze ochrony rynku i miejsc pracy”.
- Przedyskutowano problemy związane z funkcjonowaniem wojewódzkich komisji dialogu społecznego.
- Sytuacja w przemyśle stoczniowym.
- „Strategia gospodarczego rozwoju Polski – Przedsiębiorczość – Rozwój – Praca”.

2003 – 9 posiedzeń

- „Program restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w Polsce w latach 2003–2006 z wykorzystaniem ustaw antykryzysowych i zainicjowaniem prywatyzacji niektórych kopalń”.
- „Program łagodzenia w regionie śląskim skutków restrukturyzacji zatrudnienia w górnictwie węgla kamiennego”.
- Przyjęcie Uchwały Nr 17 i rozpoczęcie negocjacji w węzłowych kwestiach polityki społeczno-gospodarczej.
- Przyjęcie stanowiska Trójstronnej Komisji dotyczącego ochrony prawa pracownika do wynagrodzenia.

Z początkiem stycznia 2003 r. rząd zgłosił inicjatywę rozpoczęcia na forum Trójstronnej Komisji negocjacji: Paktu dla Pracy i Rozwoju”. W dniu 15 lutego 2003 r. Prezydium Komisji przyjęło założenia programowo-organizacyjne ws. paktu. Jednak w czasie posiedzenia plenarnego Trójstronnej Komisji w dniu 20 lutego 2003 r. przedstawiciele NSZZ „Solidarność” wycofali swoje poparcie dla tej inicjatywy.

W dniu 13 maja 2003 r. Trójstronna Komisja ds. Społeczno-Gospodarczych przyjmując Uchwałę Nr 17 rozpoczęła negocjacje w węzłowych kwestiach polityki społeczno-gospodarczej. Uchwała przewidywała podjęcie negocjacji, przede wszystkim w kwestii:

- zwiększenia zakresu swobody działalności gospodarczej;
- naprawy finansów publicznych;
- sposobów obniżenia obciążeń z tytułu podatków dochodowych, w celu zwiększenia popytu inwestycyjnego i konsumpcyjnego;
- zasad prywatyzacji, która powinna przyczynić się do kształtowania nowoczesnej struktury gospodarki, do tworzenia efektywnych miejsc pracy oraz uwzględniać interesy pracowników prywatyzowanych przedsiębiorstw;
- skali, zakresu i sposobu udzielania pomocy przez państwo (pomoc publiczna) przedsiębiorcom;
- zakresu urynkwienia usług publicznych;
- mechanizmu kształtowania wynagrodzeń w sferze budżetowej, usług publicznych oraz w sektorze przedsiębiorstw;
- prawa pracy, w tym roli układów zbiorowych pracy oraz przepisów regulujących zawieranie umów na czas nieokreślony i określony.

Zgodnie z uchwałą wymienione zagadnienia stały się przedmiotem prac poszczególnych Zespołów problemowych TK. Efektem kilkumiesięcznej pracy było przyjęcie Uchwały Nr 24 w sprawie podsumowania negocjacji prowadzonych w ramach określonych Uchwałą Nr 17 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych. W toku negocjacji uzgodniono: porozumienie w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw; porozumienie wobec założeń ustawy o swobodzie działalności gospodarczej; porozumienie w sprawie wzrostu wynagrodzeń w 2004 roku; wspólny projekt ustawy o zmianie ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych oraz o zmianie niektórych innych ustaw; porozumienie w sprawie projektu o indywidualnych kontaktach emerytalnych oraz ustawy o pracowniczych programach emerytalnych. W ramach negocjacji przyjęto również dwie uchwały: Uchwałę nr 20 z dnia 31 lipca 2003 roku w sprawie rządowego projektu ustawy o pomocy społecznej oraz Uchwałę nr 23 z dnia 20 listopada 2003 roku w sprawie wysokości wskaźnika przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia u przedsiębiorców na rok 2004.

2004 – 7 posiedzeń

- „Program uporządkowania i ograniczenia wydatków publicznych”.
- Raport „Racjonalizacja wydatków społecznych”.
- Krajowy Plan Działań na Rzecz Zatrudnienia na 2005 rok.
- Krajowy Plan Działań na Rzecz Integracji Społecznej na lata 2004–2006.
- Zapoznano się ze stanowiskiem resortu edukacji narodowej i sportu w sprawie systemu edukacji i oświaty.
- Przebieg konsultacji społecznych nad rządowym programem uporządkowania sytuacji w opiece zdrowotnej.

2005 – 5 posiedzeń

- Dyskutowano nad Narodowym Planem Rozwoju na lata 2007–2013.
- Poinformowano o zamierzeniach rządu w kwestiach społeczno-gospodarczych.
- Sytuacja systemu ubezpieczeń społecznych.

2006 – 5 posiedzeń

- Informacja nt. „Problematyki umów społecznych – doświadczenia polskie i zagraniczne”.
- Informacja nt. rządowego dokumentu pt. „Strategia Rozwoju Kraju 2007–2015” oraz przebiegu konsultacji.
- Przyjęcie Uchwały Nr 29 z dnia 27 marca 2006 roku w sprawie umowy społecznej „Gospodarka – Praca – Rodzina – Dialog”.
- Sprawozdanie z prac nad umową społeczną „Gospodarka – Praca – Rodzina – Dialog”.

PRACE TRÓJSTRONNEJ KOMISJI NAD UMOWĄ SPOŁECZNĄ „GOSPODARKA – PRACA – RODZINA – DIALOG”

W celu podjęcia stosownych działań na rzecz rozpoczęcia prac nad Umową Społeczną, w dniu 27 marca 2006 r., podczas posiedzenia plenarnego Trójstronna Komisja przyjęła Uchwałę nr 29 w sprawie Umowy Społecznej „Gospodarka – Praca – Rodzina – Dialog”. Zgodnie z uchwałą, Trójstronna Komisja podjęła działania zmierzające do zawarcia Umowy Społecznej, będącej kompleksowym programem, obejmującej następujące obszary: tworzenie nowych miejsc pracy, polityka zatrudnienia i instytucje rynku pracy; warunki rozwoju społeczno-gospodarczego i przedsiębiorczo-

ści; zabezpieczenie społeczne; polityka rodzinna; ochrona zdrowia; dialog, partnerstwo społeczne i społeczeństwo obywatelskie.

W dniu 19 lipca 2006 r. na posiedzeniu Prezydium TK strony przyjęły wspólny cel i priorytety negocjacyjne w ramach Umowy Społecznej. Uznano, że priorytetami, których realizacja warunkuje osiągnięcie celu, jakim jest wzrost zamożności ogółu społeczeństwa oraz zmniejszenie sfery ubóstwa i wykluczenia społecznego poprzez szybki i długotrwały wzrost gospodarczy, będą:

- Wzrost nakładów inwestycyjnych, mierzony wzrostem udziału inwestycji w PKB.
- Wzrost udziału produkcji i usług o wysokiej wartości dodanej w PKB, świadczący o innowacyjności i modernizacji gospodarki.
- Wzrost wskaźnika zatrudnienia oraz zmniejszenie stopy bezrobocia przede wszystkim długotrwałego.
- Ograniczenie sfery ubóstwa i wykluczenia społecznego poprzez aktywną politykę społeczną.
- Wzmocnienie rodziny poprzez rozwój społeczno-ekonomiczny.
- Rozwój społeczeństwa obywatelskiego poprzez wspieranie inicjatyw obywatelskich.

W celu zapewnienia koordynacji prac strony rządowej podczas przygotowania Umowy Społecznej, Prezes Rady Ministrów powołał w dniu 31 lipca 2006 r. rządowy Zespół do Spraw Umowy Społecznej, będący organem opiniodawczo-doradczym Rady Ministrów, który miał na celu opracowanie rządowych propozycji rozwiązań do rozmów z partnerami społecznymi. Powołane zostały – w ramach Zespołu – grupy robocze, zgodnie z obszarami Umowy, których zadaniem było opracowanie konkretnych propozycji do negocjacji.

W dniu 30 stycznia 2007 r. zakończony został pierwszy etap prac Zespołu. Zidentyfikowano katalog spraw i problemów wymagających rozstrzygnięcia w Umowie Społecznej oraz przygotowano propozycje konkretnych rozwiązań do negocjacji. Zespół przyjął sprawozdania z prac swoich grup roboczych. Propozycje zawarte w sprawozdaniach zostały przedstawione partnerom społecznym jako oferta negocjacyjna.

W dniu 26 lutego 2007 r., podczas plenarnego posiedzenia Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, odbyła się wstępna dyskusja nad propozycjami strony rządowej do negocjacji. Zgodnie z ustaleniami z posiedzenia plenarnego Komisji, partnerzy społeczni odnieśli się do propo-

zycji trybu i harmonogramu negocjacji Umowy Społecznej, przedstawili główne tematy do negocjacji oraz ich hierarchię ważności – z punktu widzenia każdej organizacji.

W dniu 3 kwietnia 2007 r. Prezes Rady Ministrów oraz przedstawiciele partnerów społecznych, wchodzących w skład Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, podpisali deklarację w sprawie rozpoczęcia negocjacji nad Umową Społeczną, zawierającą harmonogram oraz tryb negocjacji.

Następnie – w ramach wszystkich Zespołów problemowych TK – trwały prace nad ustaleniem jednolitej hierarchii ważności zgłoszonych przez partnerów społecznych i rząd tematów do negocjacji.

Ostatecznego ustalenia hierarchii ważności spraw do negocjacji, na podstawie wyników prac Zespołów problemowych, dokonało Prezydium Trójstronnej Komisji na posiedzeniu w dniu 17 maja 2007 r.

W okresie od 3 kwietnia 2007 r. do 30 września 2007 r. odbyły się 2 posiedzenia Prezydium TK poświęcone przyporządkowaniu tematów oraz ustaleniu hierarchii ważności spraw do negocjacji w ramach Umowy Społecznej oraz posiedzenia Zespołów problemowych.

W dniu 6 września 2007 r. strona pracodawców Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych przyjęła stanowisko w sprawie zawieszenia prac nad Umową Społeczną „Gospodarka – Praca – Rodzina – Dialog”. Jak podkreślono w stanowisku, napięta sytuacja polityczna utrudniała poważną debatę nad rozwiązaniem kluczowych problemów gospodarczych i społecznych w duchu dialogu i porozumienia wszystkich stron. Udział pracodawców w pracach nad Umową został zawieszony do czasu podjęcia wspólnej deklaracji rządu i wszystkich organizacji reprezentowanych w Trójstronnej Komisji o woli wznowienia rozmów.

Wcześniej – w dniu 13 sierpnia 2007 r. – swój udział w pracach nad zawarciem Umowy Społecznej zawiesiło Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, argumentując swoją decyzję tym, że ważne akty prawne, które powinny być elementami Umowy, nie są przedmiotem negocjacji. Również przedstawiciele Forum Związków Zawodowych podczas posiedzenia Prezydium Trójstronnej Komisji w dniu 6 września 2007 r. zadeklarowali zawieszenie swojego udziału w pracach nad Umową.

2007 – 4 posiedzenia

- Stanowisko rządu w sprawie polityki edukacyjnej w zakresie szkolnictwa zawodowego.

- Omówiono sytuację pracowników ochrony zdrowia w związku z protestem.

2008 – 8 posiedzeń

- Uzgodniono wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę na 2009 r.
- Przyjęto uchwałę w sprawie trybu negocjacji wysokości wskaźnika waloryzacji emerytur i rent.
- Dyskutowano nad Programem „Solidarność pokoleń – działania dla zwiększenia aktywności zawodowej osób w wieku 50+”.
- Przyjęto uchwałę w sprawie podjęcia prac nad rozwiązaniami w kluczowych kwestiach społeczno-gospodarczych.

PRACE TRÓJSTRONNEJ KOMISJI NAD POROZUMIENIEM

W dniu 3 kwietnia 2008 r. na posiedzeniu plenarnym Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych przyjęto Uchwałę nr 31 TK w sprawie podjęcia prac nad rozwiązaniami w kluczowych kwestiach społeczno-gospodarczych, gdzie określono obszary tematyczne do negocjacji w ramach porozumienia społecznego, mającego na celu wypracowanie w szczególności:

- modelu i mechanizmów kształtowania wynagrodzeń w sferze publicznej;
- modelu i mechanizmów kształtowania wynagrodzeń u przedsiębiorców;
- programu aktywizacji zawodowej osób po 50 roku życia;
- spójnego systemu emerytalnego;
- wzmocnienie dialogu społecznego poprzez doprecyzowanie zasad reprezentatywności.

Przyporządkowano objęte negocjacjami obszary do Zespołów problemowych TK w następujący sposób:

1. *Spójny system emerytalny i program aktywizacji zawodowej osób po 50 roku życia* – połączone zespoły ds. ubezpieczeń społecznych i ds. polityki gospodarczej i rynku pracy.
2. *Model i mechanizmy kształtowania wynagrodzeń w sferze publicznej i u przedsiębiorców* – połączone zespoły ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych, ds. polityki gospodarczej i rynku pracy oraz w temacie wynagrodzeń w sferze publicznej Zespół ds. usług publicznych.

3. *Wzmocnienie dialogu społecznego poprzez doprecyzowanie zasad reprezentatywności* – połączone zespoły ds. rozwoju dialogu społecznego i ds. prawa pracy i układów zbiorowych.

Zgodnie z Uchwałą wymienione zagadnienia stały się niezwłocznie przedmiotem prac poszczególnych Zespołów problemowych TK, które ustaliły tryb oraz harmonogram prac nad przyjętymi obszarami.

Podejmując inicjatywę negocjacji organizacje reprezentatywne w Trójstronnej Komisji oraz strona rządowa kierowały się przekonaniem, że tylko w drodze dialogu i porozumienia społecznego można wypracować rozwiązanie złożonych i trudnych problemów społeczno-gospodarczych. Polski.

2009 – 7 posiedzeń

- Uzgodniono wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę na 2010 r.
- Zapoznano się z dokumentem pt. „Polityka transportowa państwa na lata 2006–2025”.
- Przedstawiono plany i ścieżki prywatyzacji przedsiębiorstw.
- Omówiono kwestie zmian klimatycznych.
- Wysłuchano informacji strony rządowej na temat działań rządu podjętych w celu ochrony polskiej gospodarki oraz zachowania spokoju społecznego przed negatywnymi skutkami kryzysu.

PAKIET DZIAŁAŃ ANTYKRYZYSOWYCH

W okresie spowolnienia gospodarczego w 2008 roku rząd – wspólnie z partnerami społecznymi – w ramach negocjacji w Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych prowadził rozmowy dotyczące wypracowywania rozwiązań łagodzących negatywne konsekwencje kryzysu. Prace w dialogu społecznym rozpoczęły się zanim w Polsce pojawiły się pierwsze symptomy kryzysu. Miały one na celu zareagowanie już we wstępnej fazie spowolnienia gospodarczego tak, aby możliwości minimalizowania jego skutków w Polsce dawały gwarancje powodzenia.

W efekcie wielu spotkań oraz w oparciu o dane i wskaźniki z poszczególnych resortów, partnerzy społeczni w dialogu autonomicznym przygotowali w formie dezyderatu pakiet obejmujący 13 najistotniejszych z ich punktu widzenia postulatów, który został skierowany do rządu 13 marca 2009 roku. Pakiet obejmował:

I. Obszar wynagrodzeń i świadczeń socjalnych:

1. Program kryzysowej pomocy dla społeczeństwa w szczególności wsparcie rodzin najuboższych poszkodowanych w wyniku kryzysu oraz zwiększenie środków na świadczenia socjalne w związku ze wzrostem liczby osób zwalnianych z pracy.
2. Zniesienie opodatkowania zapomóg udzielanych przez związki zawodowe oraz świadczeń wypłacanych z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.
3. Zwolnienie z podatku dochodowego od osób fizycznych pomocy socjalnej zrealizowanej w formie bonów uprawniających do ich wymiany na towary lub inne usługi, w tym tzw. bonów towarowych.
4. Uchylenie ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz zniesienie ustawy kominowej.
5. Wypracowanie w minimalnym wynagrodzeniu mechanizmów osiągnięcia poziomu 50% przeciętnego wynagrodzenia.

II Obszar rynku pracy i stosunków pracy:

6. Wprowadzenie 12 miesięcznego okresu rozliczeniowego.
7. Uruchomienie zakładowego funduszu szkoleniowego.
8. Racjonalizacja rozwiązań dotyczących doby pracowniczej w kontekście rozliczania czasu pracy.
9. Pakiety socjalne jako źródło prawa pracy.
10. Ruchomy czas pracy jako instrument wspomagający łączenie obowiązków rodzinnych z zawodowymi.
11. Stabilizacja zatrudnienia poprzez ograniczenie stosowania umów na czas określony.

III. Obszar polityki gospodarczej:

12. Przyspieszona amortyzacja.
13. Subsydiowanie zatrudnienia jako alternatywy wobec zwolnień grupowych.

Po analizie, postulaty partnerów społecznych stały się przedmiotem prac właściwych zespołów problemowych Trójstronnej Komisji, a w odpowiednich resortach były przygotowywane rozwiązania legislacyjne. Na każdym etapie propozycje były dyskutowane na forum Trójstronnej Komisji.

W dniu 22 sierpnia 2009 r. weszła w życie ustawa o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców, która

swoim zakresem działania obejmowała 6 punktów przyjętego pakietu: 12-miesięczny okres rozliczeniowy, racjonalizacja przepisów dotyczących doby pracowniczej, ruchomy czas pracy, stabilizacja zatrudnienia poprzez ograniczenie stosowania umów na czas określony, uruchomienie zakładowego funduszu szkoleniowego, subsydiowane zatrudnienie jako alternatywa wobec zwolnień grupowych.

Ustawa z dnia 17 lipca 2009 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych realizowała kolejne 2 punkty pakietu: zniesienie opodatkowania zapomóg udzielanych przez związki zawodowe oraz świadczeń wypłacanych z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, a także zwolnienie z podatku dochodowego od osób fizycznych wartości rzeczowych świadczeń socjalnych i otrzymywanych w tym zakresie świadczeń pieniężnych sfinansowanych ze środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

Ustawą z 5 marca 2009 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych zrealizowano kolejny punkt pakietu – przyspieszona amortyzacja.

Ustawą z dnia 19 listopada 2009 r. o uchyleniu ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw, która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2010 roku, zrealizowano w części postulat 4. Pakietu.

Należy nadmienić, że zgodnie z ustaleniem Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych, jakie zapadło 15 maja 2009 r. zniesienie Ustawy o wynagrodzeniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi, tzw. ustawy kominowej oraz wypracowanie mechanizmów wzrostu minimalnego wynagrodzenia do poziomu 50% przeciętnego wynagrodzenia zostało odłożone w czasie.

Partnerzy społeczni mieli zastrzeżenia do braku realizacji pierwszego punktu pakietu dotyczącego pomocy najuboższym, dotkniętym kryzysem. Została im przekazana kompleksowa informacja na temat możliwości korzystania z już istniejących narzędzi prawnych i pomocowych.

2010 – 5 posiedzeń

- Stanowisko Polski w sprawie zmian klimatycznych po szczycie w Kopenhadze.
- Plan Rozwoju i Konsolidacji Finansów 2010–2011.
- System emerytalny służb mundurowych i rolników.

- Rozwój systemu Lokalnych Samorządowych Funduszy Pożyczkowych w Polsce w latach 2010–2015.
- Informacja dotycząca projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi.
- Informacja na temat przygotowań Polski do objęcia przewodnictwa w Radzie UE.

2011 – 6 posiedzeń

- Przedstawiono informację na temat projektu ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych – aspekt społeczno-gospodarczy.
- Informacja dotycząca zasad przydziału darmowych pozwoleń na emisję dwutlenku węgla w ramach dostosowania gospodarki świata do zmian klimatycznych.
- Informacja dotycząca konsultacji społecznych projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem systemu ubezpieczeń społecznych.
- Zmiany w systemie wynagradzania pracowników w ochronie zdrowia.

2012 – 8 posiedzeń

- Debatowano nad rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw.
- Dyskutowano nt. planów prywatyzacji sektora uzdrowiskowego zawartych w projekcie rozporządzenia Ministerstwa Skarbu Państwa w sprawie wykazu zakładów lecznictwa uzdrowiskowego prowadzonych w formie jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, które nie będą podlegać prywatyzacji.
- Zapoznano się z informacją Ministra Zdrowia na temat trybu konsultacji projektu z dnia 17 maja 2012 r. ustawy o zmianie ustawy o działalności leczniczej.
- Przedstawiono informacje dotyczące deregulacji dostępu do zawodów w kontekście przygotowanego projektu ustawy o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów.

2013 – 8 posiedzeń

- Dyskutowano nad projektem ustawy o szczególnych rozwiązaniach na rzecz ochrony miejsc pracy, związanych z łagodzeniem skutków spo-

wolnienia gospodarczego lub kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców.

- Omówiono przyszłość Państwowej Inspekcji Sanitarnej.
- Dyskutowano nt. ochrony miejsc pracy i konkurencyjności polskiej gospodarki w kontekście spowolnienia gospodarczego w Europie, w tym w Polsce.
- Zapoznano się z funkcjonowaniem szpitali samorządowych, klinicznych i instytutów w kontekście zmian ustawowych oraz ich finansowaniem przez NFZ i budżet państwa w roku 2013 oraz po zmianach planowanych w NFZ. Przygotowanie samorządów terytorialnych do realizacji założeń ustawy o działalności leczniczej.

W dniu 26 czerwca 2013 r. trzy centrale związkowe: Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” oraz Forum Związków Zawodowych opuściły obrady Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i tym samym **zawiesiły swoje uczestnictwo** w pracach Trójstronnej Komisji, wojewódzkich Komisjach dialogu społecznego oraz wszystkich trójstronnych zespołach branżowych.

Od momentu zawieszenia udziału strony związkowej posiedzenia Komisji i zespołów problemowych odbywały się w niepełnym składzie.

Jednocześnie partnerzy społeczni podjęli decyzję o prowadzeniu prac nad propozycjami nowych rozwiązań w obszarze dialogu społecznego w ściśle autonomicznym gronie.

2014 – 5 posiedzeń

- Kształcenie zawodowe dla rynku pracy.
- Informacje strony społecznej na temat rozmów autonomicznych partnerów społecznych w zakresie zmiany formuły prowadzenia dialogu społecznego.
- Informacje na temat bieżącej sytuacji społeczno-gospodarczej, w szczególności inicjatyw podejmowanych przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej.
- Zapoznano się z pracami nad nowelizacją *ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy*.

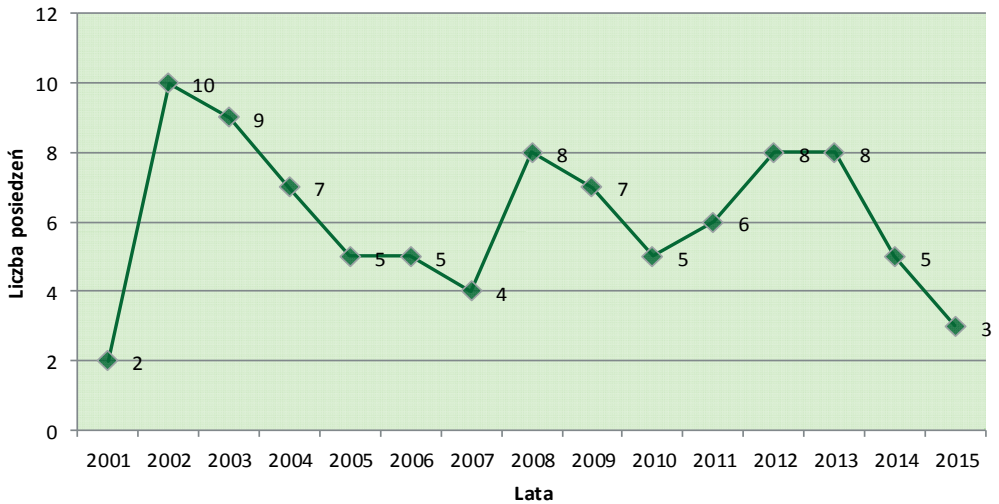
2015 – 3 posiedzenia

- Informacja na temat wstępnej prognozy wielkości makroekonomicznych przyjętych do prac nad projektem ustawy budżetowej na rok następny.

- Informacja na temat:
 - propozycji weryfikacji kwot kryteriów dochodowych w pomocy społecznej zawartych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (j. t. Dz.U. z 2015 r. poz. 163),
 - propozycji weryfikacji kwot kryteriów dochodowych i wysokości świadczeń rodzinnych zawartych w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 114),
 - wysokości zasiłku dla opiekuna o którym mowa w ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów (Dz.U. z 2014 r. poz. 567).
- Informacja z posiedzenia zespołu ds. ubezpieczeń społecznych dotycząca zwiększenia wysokości wskaźnika waloryzacji emerytur i rent z FUS w 2016 r.
- Informacja w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2016 r.
- Informacja dotycząca założeń projektu budżetu państwa oraz kształtowania wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na rok 2016 r.

Ponadto w poszczególnych latach obowiązywania ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego dyskutowano na tematy: projektu ustawy budżetowej na następny rok, wybranych wskaźników makroekonomicznych stanowiących podstawę do prac nad projektem ustawy budżetowej, wysokości średniorocznego wskaźnika wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na kolejny rok, wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, zwiększenia wskaźnika waloryzacji emerytur i rent z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, realizacji zapisów ustaw: o pomocy społecznej i o świadczeniach rodzinnych.

Posiedzenia plenarne Trójstronnej Komisji w latach 2001–2015

Lata	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Liczba posiedzeń	2	10	9	7	5	5	4	8	7	5	6	8	8	5	3

Posiedzenia Prezydium Komisji

Posiedzenia Komisji poprzedzały spotkania Prezydium. W latach 2001–2015 dyskutowano m.in. na tematy:

2001–2002 – 28 posiedzeń

- Umowy Bliźniaczenia Phare 2000 – Dialog Społeczny.
- Udziału Komisji Trójstronnej w Międzynarodowym Stowarzyszeniu Rad Społeczno-Ekonomicznych i Instytucji Podobnych.
- Projektu realizowanego przez Europejską Fundację na Rzecz Poprawy Warunków Pracy i Życia.
- Pakietu ustaw wchodzących w skład „Planu działań anty kryzysowych w sferze ochrony rynku i miejsc pracy”.
- Przyszłości Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

2003 – 28 posiedzeń

- Założeń do „Paktu dla Pracy i Rozwoju”.
- Propozycji zmian w przepisach dotyczących układów zbiorowych pracy w związku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18.11.2002 r.
- Trybu uzgodnienia kandydatur na członków Rady Narodowego Funduszu Zdrowia.
- Realizacji zobowiązań wynikających z przyjętego przez Radę Ministrów dokumentu pn. Notatka w sprawie nieprawidłowości w zakresie wypłat przez pracodawców wynagrodzeń za pracę.

2004 – 26 posiedzeń

- Omówiono mechanizm konsultacji społecznych w kwestiach europejskich.
- Przedyskutowano projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.
- Dyskutowano na temat propozycji działań TK w sprawie realizacji rozwiązań wynikających z Krajowego Planu Działań na Rzecz Zatrudnienia i Krajowego Planu Działań na Rzecz Integracji Społecznej.

2005 – 11 posiedzeń

- Poinformowano o przyczynach podniesienia w drodze rozporządzenia akcyzy na olej opałowy oraz proponowanym systemie rekompensat.
- Zapoznano się z informacją nt. konfliktu wokół nowej spółki Koleje Mazowieckie Sp. z o.o.
- Zaprezentowano informację o stanie prac nad dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych.
- przedstawiono informację na temat tzw. „ustawy horyzontalnej”.
- Dyskutowano nt. wstępnego projektu Narodowego Planu Rozwoju 2007–2013.
- Poinformowano nt. realizacji działań rządu, wynikających z KPD na Rzecz Zatrudnienia i KPD na Rzecz Integracji Społecznej.

2006 – 18 posiedzeń

- Kwestia wyłonienia nowych członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (EKES).
- Zajmowano się sytuacją w branży ochrony zdrowia, górnictwie i spółkach kolejowych.

- Poruszono problem gwarancji pracowniczych w związku z fuzją banków: PKO S.A. i BPH.
- Poruszano kwestię uruchomienia przez publiczną telewizję programu publicystycznego informującego o działalności reprezentatywnych organizacji pracodawców i związków zawodowych.

2007 – 15 posiedzeń

- Dyskutowano o sytuacji w Polskich Liniach Lotniczych LOT.
- Przyporzędковано tematy oraz ustalono hierarchie ważności spraw do negocjacji w ramach Umowy Społecznej „Gospodarka – Praca – Rodzina – Dialog”.
- Omówiono sytuację w ochronie zdrowia.
- Podpisano deklarację w sprawie rozpoczęcia negocjacji nad Umową Społeczną.

2008 – 19 posiedzeń

- Przedstawiono informacje o aktualnej sytuacji w ochronie zdrowia, oświacie, górnictwie i służbie celnej.
- Dyskutowano nad rolą telewizji publicznej w promocji dialogu społecznego.
- Rozmawiano o podjęciu prac nad przygotowaniem kluczowych kwestii społeczno-gospodarczych mających na celu wypracowanie: docelowego modelu i mechanizmów kształtowania wynagrodzeń, programu aktywizacji zawodowej osób po 50 roku życia oraz spójnego systemu emerytalnego.
- Szeroko dyskutowano nad rozwiązaniami dotyczącymi emerytur pomostowych.
- Omówiono bieżącą sytuację gospodarczo-finansowa kraju w kontekście problemów na światowych rynkach finansowych.

2009 – 14 posiedzeń

- Dyskutowano nad przekazanym przez stronę społeczną rządowi RP „Pakiem Działań Antykryzysowych” przyjętym w dialogu autonomicznym.
- Uzgodniono monitorowanie prac nad ustawami dotyczącymi łagodzenia skutków kryzysu.
- Przedstawiono informacje na temat zmian w systemie emerytalnym służb mundurowych.

- Rozmawiano na temat projektu ustawy o racjonalizacji zatrudnienia w państwowych jednostkach budżetowych i niektórych innych jednostkach sektora finansów publicznych.
- Uzgodniono powołanie w ramach Trójstronnej Komisji zespołu doradczego do spraw samorządowych oraz służby cywilnej.

2010 – 7 posiedzeń

- Przedstawiono „Plan uporządkowania strategii i rozwoju”.
- Zapoznano się z założeniami ustawy o lobbingu.
- Wysłuchano informacji na temat zidentyfikowania barier utrudniających korzystanie z funduszy europejskich oraz przedstawiono propozycje działań usprawniających ten proces.
- Zapoznano się z wynikami prac zespołu monitorującego Pakiet działań Antykryzysowych.

2011 – 5 posiedzeń

- Przedstawiono propozycje szerokich konsultacji społecznych projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem systemu ubezpieczeń społecznych.
- Poruszono kwestie wypracowania dobrych praktyk w zakresie wypracowania i konsultowania stanowisk rządu do projektów dokumentów Unii Europejskiej.
- Dyskutowano nad zmianami w systemie wynagradzania pracowników w ochronie zdrowia.
- Informacja Ministerstwa Sprawiedliwości w sprawie zmian organizacyjnych dotyczących sądów pracy.

2012 – 11 posiedzeń

- Rozmawiano na temat wznowienia roli dialogu społecznego w ramach Trójstronnej Komisji oraz planowanych reform w systemie emerytalnym.
- Dyskutowano nad rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw.
- Omówiono projekt założeń ustawy o redukcji niektórych obciążeń administracyjnych w gospodarce.
- Przedyskutowano kwestię prywatyzacji sektora uzdrowiskowego w związku z projektem rozporządzenia Ministra Skarbu Państwa w sprawie wykazu zakładów lecznictwa uzdrowiskowego prowadzonych w formie jednoosobowych spółek Skarbu Państwa.
- Poruszono kwestie usamorządowienia kolejowych spółek pasażerskich.

2013 – 8 posiedzeń

- Partnerzy społeczni przedstawili wniosek dotyczący zmian zapisów ustawy o Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych w części dotyczącej kryteriów reprezentatywności organizacji pracodawców.
- Szeroko dyskutowano nad projektem ustawy o szczególnych rozwiązaniach na rzecz ochrony miejsc pracy, związanych z łagodzeniem skutków spowolnienia gospodarczego lub kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców.
- Poruszono kwestie zawarcia II Pakietu antykryzysowego.

2014 i 2015 – 8 posiedzeń

- Posiedzenia poświęcone były sprawom organizacyjnym.

Każdorazowo Prezydium dyskutowało na temat projektów uchwał Komisji przedkładanych następnie do głosowania w czasie posiedzeń plenarnych oraz na bieżąco monitorowało pracę zespołów problemowych.

Posiedzenia Prezydium Trójstronnej Komisji w latach 2001–2015

Lata	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Liczba posiedzeń	2	26	28	26	11	18	15	19	14	7	5	11	8	5	3

V. Prace zespołów problemowych TK 2001–2015

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych..., Komisja mogła powoływać, w drodze uchwały, stałe i doraźne zespoły problemowe. W swojej działalności Komisja powołała 9 zespołów problemowych: ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych, ds. ubezpieczeń społecznych, ds. prawa pracy i układów zbiorowych, ds. polityki gospodarczej i rynku pracy, ds. funduszy strukturalnych Unii Europejskiej, ds. rozwoju dialogu społecznego, ds. usług publicznych, ds. współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy, ds. Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej oraz jeden konsultacyjny – ds. Unii Europejskiej. Zakresy prac zespołów problemowych stanowią *Załącznik nr 3*.

Posiedzenia zespołów zwoływał przewodniczący zespołu: z własnej inicjatywy, na wniosek co najmniej jednej organizacji pracowników i pracodawców lub przedstawiciela strony rządowej. Posiedzeniu zespołu przewodniczył przewodniczący zespołu albo wyznaczony przez niego członek zespołu. Przewodniczący zespołu, po uzgodnieniu z członkami zespołu, mógł wystąpić z wnioskiem do Prezydium Komisji o zlecenie ekspertyzy na potrzeby prac zespołu. Wniosek zawierał uzasadnienie sporządzenia ekspertyzy. We wniosku mogła zostać wskazana osoba rekomendowana do sporządzenia ekspertyzy.

Przewodniczącym zespołu był członek Komisji wskazany przez organizację pracowników i pracodawców, który uzyskał akceptację pozostałych organizacji oraz strony rządowej; w dwóch przypadkach był to reprezentant strony rządowej.

W skład zespołu wchodziło po dwóch przedstawicieli, poza przewodniczącym zespołu, każdej z organizacji partnerów społecznych oraz strony rządowej.

Członkowie zespołu mogli na posiedzeniach zespołu korzystać z pomocy zaproszonych przez siebie doradców. Przedstawiciele każdej z organizacji oraz strona rządowa mogła korzystać z pomocy trzech doradców.

Przy podejmowaniu stanowiska przez zespół miały zastosowanie takie same przepisy jak przy posiedzeniach plenarnych Komisji. W przypadku niezgodnienia stanowiska każda ze stron mogła przedstawić odrębne stanowisko.

Przewodniczący zespołu przekazywał Komisji niezwłocznie tekst przyjętego stanowiska, za pośrednictwem przewodniczącego Komisji.

Przewodniczącymi Zespołu byli:

**Tadeusz Sułkowski (Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych),
Wojciech Błaszczyk (Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych),
Jacek Męcina (Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych),
Maciej Sekunda (Konfederacja Lewiatan)** – w ostatnim okresie funkcjonowa-
nia Komisji.

Zespół został powołany Uchwałą Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku.

Najważniejsze tematy jakimi zajmował się Zespół w poszczególnych latach:

2002 – 12 posiedzeń

W ramach prac zespołu dyskutowano nad:

- Propozycjami zmian w prawie pracy w projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw.
- Przyjęto stanowisko w sprawie nowelizacji ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.
- Problemem samozatrudnienia i związanych z tym nieprawidłowości dotyczących stosunków pracy.

2003 – 15 posiedzeń

W ramach prac zespołu dyskutowano nad:

- Rządowym projektem ustawy o zasadach zatrudniania pracowników tymczasowych.
- Zaakceptowano rządową propozycję niewliczania okresu nauki do okresu pracy, od którego zależy wymiar urlopu wypoczynkowego pod warunkiem ustalenia minimalnego urlopu wypoczynkowego na poziomie wymaganym w UE.
- Uzgodniono zaliczalność poprzednich, niezakończonych okresów zatrudnienia do okresu pracy, od którego zależy nabycie prawa i wymiar urlopu wypoczynkowego w dodatkowym miejscu pracy.
- Uzgodniono zrównanie uprawnienia związków zawodowych i organizacji pracodawców do uzgodnienia kandydatów na mediatorów.

2004 – 9 posiedzeń

W ramach prac zespołu dyskutowano nad:

- Zmianami wprowadzonymi ustawą z dnia 14 listopada 2003 r. o zmianie Kodeksu pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw.
- Założeniami do systemu mediacji w Polsce.
- Wdrażaniem dyrektywy nr 2002/14 WE dotyczącej informacji i konsultacji pracowników we Wspólnocie Europejskiej.

2005 – 3 posiedzenia

W ramach prac zespół obradował w następujących obszarach tematycznych:

- Pakiety socjalne w aspekcie ich usytuowania, stosowania i standardów.
- Wypłata wynagrodzenia pracownikom w związku ze zmianą art. 890 § 2 Kpc.
- Problem mediacji w kontekście rozszerzenia listy mediatorów.
- Zmiana ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracownika – zmiana wynikała z konieczności wdrożenia zalecenia dyrektywy 91/533/ EWG i dotyczyła informowania pracowników w ramach świadczenia usług oraz zwolnień grupowych.
- Projekt ustawy o informacji i konsultacji z pracownikami.

2006 – 6 posiedzeń

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Problematyka dotycząca możliwości wprowadzenia do polskiego ustawodawstwa instytucji/zespołów pojednawczych w sprawach rozstrzygnięcia sporów z zakresu indywidualnego prawa pracy.
- Opracowanie harmonogramu i trybu prac Zespołu w sprawie umowy społecznej „Gospodarka – Praca – Rodzina – Dialog” w obszarze prawa pracy.
- Informacja o funkcjonowaniu ustawy o zatrudnieniu pracowników tymczasowych.
- Informacja o pracach w Parlamencie w sprawie zmian w kodeksie pracy.
- Analiza celów i priorytetów ustalonych na posiedzeniu Prezydium TK w dniu 19 lipca 2006 r. pod kątem prac Zespołu, w związku z uchwałą nr 29, w sprawie umowy społecznej „Gospodarka – Praca – Rodzina – Dialog”.

- Negocjacje w ramach obszaru: Kwestie związane z ochrona roszczeń pracowniczych w związku z niewypłacalnością pracodawcy.
- Projekt Ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy (przedstawiony przez Prezydenta RP).
- Prorodzinne prawo pracy.
- Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy (wprowadzenie do Kodeksu pracy pojęcia telepracy i określenie zasad jej świadczenia), w kontekście przyjętego obszaru tematycznego w ramach umowy społecznej „Elastyczność w stosunku pracy, a sytuacja prawna pracowników”.

2007 – 11 posiedzeń

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Analiza i ocena funkcjonowania regulacji zapisanych w ustawie z 7.04.2006 r. o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji.
- Ocena funkcjonowania ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych.
- Negocjacje w ramach Umowy Społecznej w obszarze Stabilizacja rynku pracy (w tym samozatrudnienie, instrumenty rynku pracy, umowy terminowe).
- Dyskusja dot. propozycji zapisów opracowanych przez MPiPS, nowelizujących ustawę o zatrudnianiu pracowników tymczasowych.
- Dyskusja dot. projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy dot. zakazu dyskryminacji, czasu pracy i bhp.
- Dyskusja nad problemami stabilizacji rynku pracy (w tym samozatrudnienie, instrumenty rynku pracy, umowy terminowe).

2008 – 16 posiedzeń

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Omówiono projekt ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy i ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy.
- przeanalizowano postulaty partnerów społecznych, dotyczące nowelizacji Kodeksu pracy oraz dyskutowano nad zmianami w czasie pracy wynikającymi z dyrektywy europejskiej.
- Przestrzegania minimalnych standardów pracy w zawodzie pracowników ochrony.
- Dyskutowano nt. reprezentatywności organizacji związkowej, rozwiązywania sporów zbiorowych, uprawnień organizacji reprezentatywnych w Ustawie o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.
- Rozważano nt. wprowadzenia i zdefiniowania pojęcia „samozatrudnienie”.

2009 – 9 posiedzeń

Prace Zespołu dotyczyły następujących problemów:

- Projektu ustawy o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji.
- Kwestii realizacji przyjętego „Pakietu działań antykryzysowych”.
- Projektu ustawy o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców z dnia 4 czerwca 2009 r.
- Zagadnień dotyczących reprezentatywności.
- Podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez pracowników w kontekście orzeczenia Trybunału konstytucyjnego (rządowy i senacki projekt zmian w Kodeksie pracy).

Szeroko omawiany był „Pakiet działań antykryzysowych” przyjęty 13 marca 2009 r. w obszarze rynku pracy i stosunków pracy w kwestii następujących zagadnień:

- Wprowadzenia 12-miesięcznego okresu rozliczeniowego.
- Uruchomienia zakładowego funduszu szkoleniowego.
- Racjonalizacji rozwiązań dotyczących doby pracowniczej w kontekście rozliczania czasu pracy.
- Pakietów socjalnych jako źródło prawa pracy.
- Ruchomego czasu pracy jako instrumentu wspomagającego łączenie obowiązków rodzinnych z zawodowymi.
- Stabilizacji zatrudnienia poprzez ograniczenie stosowania umów na czas określony.

Zespół był wiodącym w zakresie prac nad „Pakiem działań antykryzysowych”.

2010 – 4 posiedzenia

Głównymi tematami były:

- Podnoszenie kwalifikacji zawodowych przez pracowników.
- Propozycje kierunków zmian w ustawie o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców, dotyczące materii prawa pracy.
- Rozpatrzenie wniosków de lege ferenda Państwowej Inspekcji Pracy w zakresie właściwości Zespołu prawa pracy i układów zbiorowych.

- Projekt założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy o europejskich radach zakładowych.
- Dyrektywa o czasie pracy.

2011 – 6 posiedzeń

Główne tematy dotyczyły:

- Wniosku p. Sławomira Piechoty Przewodniczącego Sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny w sprawie rozważania na forum TK kwestii objęcia umowy o dzieło składkami na ubezpieczenie społeczne oraz składką na Fundusz Pracy oraz rozważania skutków podjęcia takiej decyzji dla życia społeczno-gospodarczego.
- Planowanych przez Komisję Europejską zmian w Dyrektywie o czasie pracy.
- Działań zrealizowanych przez MPiPS w związku z postulatem nr 9 „Pakietu działań anty kryzysowych” w kwestii „pakietów socjalnych”.
- Przepisów dotyczących zatrudniania pracownika artystycznego na czas określony i możliwości zatrudnienia pracownika artystycznego, który przepracował 15 lat na zasadzie umowy o pracę na czas nieokreślony. Dyskutowano również nad przepisem, który uzależnia podjęcie przez pracownika artystycznego dodatkowego zatrudnienia od zgody pracodawcy.
- Zatrudnienia na czas określony dyrektorów instytucji artystycznych.
- Wprowadzenia niektórych rozwiązań przewidzianych w ustawie z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców na stałe do polskiego ustawodawstwa lub wydłużenie okresu obowiązywania niektórych przepisów tej ustawy.
- Omówienia projektu wzoru Wewnętrznej Polityki Antymobbingowej, opracowanej w ramach Podzespołu prawnego Zespołu ds. Przeciwdziałania Mobbingowi.
- Informacji strony rządowej o oczekiwanym stanowisku od partnerów społecznych w sprawie propozycji implementacji do krajowego porządku prawnego postanowień zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez europejskich partnerów społecznych w dniu 18 czerwca 2009 r. wdrożonego dyrektywą Rady 2010/18/UE i zaplanowanie harmonogramu prac.
- Informacji MPiPS dotyczącej planowanych wydarzeń w związku z polską prezydencją.

- Informacji GIP na temat telepracy i problemów związanych z niewykorzystywaniem przez pracodawców i pracowników, tak istotnej instytucji, jaką jest umowa o telepracę.
- Propozycji dotyczącej sposobu prowadzenia dalszych prac legislacyjnych nad rozwiązaniami z zakresu prawa pracy zawartymi w „ustawie antykryzysowej”.
- Uwag zgłoszonych przez partnerów społecznych do propozycji implementacji do krajowego porządku prawnego postanowień zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego.

W trakcie posiedzeń autonomicznych poruszano kwestie ustaw: o organizacjach pracodawców, o związkach zawodowych, o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego, o rozwiązywaniu sporów zbiorowych, o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników.

2012 – 9 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Stanowisko partnerów społecznych w sprawie przedstawionych przez stronę rządową propozycji trzech wariantów prac legislacyjnych związanych z zakończeniem stosowania w dniu 31 grudnia 2011 r. rozwiązań z zakresu prawa pracy zawartych w ustawie z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców.
- Kwestia implementacji do krajowego porządku prawnego postanowień zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego (trzy warianty przedstawione przez stronę rządową).
- Pakiet legislacyjny Komisji Europejskiej w sprawie delegowania pracowników w ramach świadczeń usług – informacja strony rządowej na temat stanu debaty na forum UE i stanowiska zajmowanego przez Rząd.
- Prace nad regulacjami czasu pracy w dziale VI Kodeksu pracy.
- Kierunkowe propozycje zmian prawnych zmierzających do stabilizacji zatrudnienia; regulacje dotyczące umów o pracę na czas określony.
- Propozycje NSZZ „Solidarność” dotyczące zmian w przepisach o zatrudnianiu pracowników tymczasowych.

- Ponadzakładowy układ zbiorowy pracy dla pracowników uczelni publicznych.
- Rozpatrzenie Konwencji nr 94 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej postanowień o pracy w umowach zawieranych przez władze publiczne pod kątem możliwości jej ewentualnej ratyfikacji.

2013 – 5 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Reprezentatywność pracodawców i pracobiorców.
- Projekt ustawy o zmianie ustawy o związkach zawodowych oraz ustawy o organizacjach pracodawców (projekt z dnia 3 stycznia 2013 r.).
- Projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach na rzecz ochrony miejsc pracy związanych z łagodzeniem skutków spowolnienia gospodarczego lub kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców.
- Dyskusja dotycząca kierunków zmian przepisów o telepracy.
- Umowy o pracę na czas określony – kontynuacja dyskusji.
- Przedstawienie przez MPiPS informacji na temat prac nad *projektem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie egzekwowania dyrektywy 96/71/WE dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług*.
- Przedstawienie przez MPiPS informacji na temat stanu prac nad projektem nowego rozporządzenia Komisji w sprawie wyłączeń grupowych/blokowych (GBER) – konsekwencje wprowadzenia projektu rozporządzenia w pierwotnym kształcie dla systemu wsparcia zatrudnienia osób niepełnosprawnych w Polsce.
- Opinia partnerów społecznych na temat wniesionych do Sejmu RP poselskich projektów ustaw o zmianie ustawy Kodeks pracy (druk nr 1539 – zakaz pracy w niedziele i święta a prace na rzecz podmiotów zagranicznych, druk 1612 – zakaz pracy w niedziele w placówkach handlowych, projekt w sprawie zakazu stosowania zabezpieczeń wekslowych w stosunkach pracy).

2014 – 7 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Umowy terminowe:
 - propozycje strony pracodawców wobec propozycji rozwiązań prawnych zaproponowanych stronie pracodawców przez stronę związkową,

- prezentacja projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw (projekt z dnia 20.10.2014 r.) przez stronę rządową,
- wspólne stanowisko reprezentowanych w Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych organizacji pracodawców (BCC-ZP, Konfederacja Lewiatan, Pracodawcy RP, Związek Rzemiosła Polskiego) do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw (projekt z dnia 20.10.2014 r.).
- Podróże służbowe pracowników – aspekty prawne i praktyczne.
- Problematyka delegowania pracowników w ramach unijnej swobody świadczenia usług w kontekście implementacji nowej dyrektywy 2014/67/WE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie egzekwowania dyrektywy 96/71/WE dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług oraz postulatów zgłaszanych przez Polską Izbę Handlu.
- Sytuacja pracowników ujawniających informacje o nieprawidłowościach w miejscu zatrudnienia (tzw. sygnalistów) – stan prawny i zmiany postulowane przez organizacje pozarządowe.
- Propozycja nowelizacji ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych autorstwa Konfederacji Lewiatan.

2015 – 3 posiedzenia

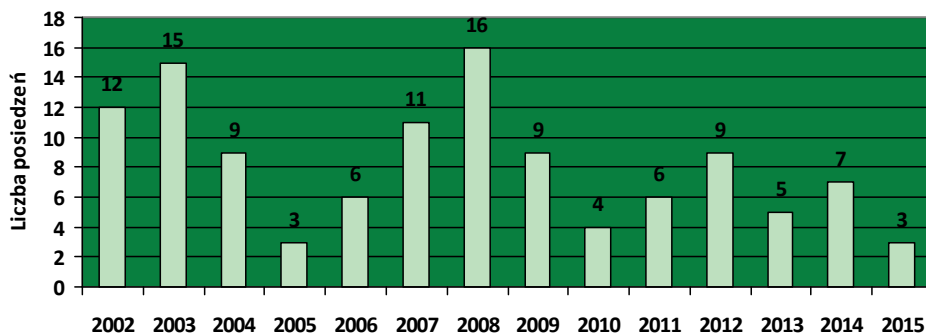
Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Propozycja nowelizacji ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych autorstwa Konfederacji Lewiatan – kontynuacja dyskusji.
- Podróże służbowe pracowników.
- Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw – projekt z dnia 27.03.2015 r. dotyczący przechowywania dokumentacji pracowniczej.
- Zagadnieniu zatrudnienia niepracowniczego w aspekcie jego ochrony i wykonywania obowiązku państwowej kontroli nad warunkami wykonywania takiej pracy.

Statystykę posiedzeń Zespołu problemowego TK ds. prawa pracy i układow zbiorowych w latach 2002–2015 przedstawia tabela:

Lata	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Liczba posiedzeń	12	15	9	3	6	11	16	9	4	6	9	5	7	3

Graficzne przedstawienie liczby posiedzeń Zespołu ds. prawa pracy i układow zbiorowych w podziale na lata.

Przewodniczącym Zespołu był Jan Klimek (ZRP). Zespół został powołany Uchwałą Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku.

2002 – 11 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Przyjęto stanowisko w sprawie projektu ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.
- Przyjęto stanowisko dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.
- Dyskutowano nad funduszem chorobowym.

2003 – 16 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Omówiono projekt ustawy o przejęciu przez Skarb Państwa zobowiązań Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nie przekazanych składek do otwartych funduszy emerytalnych i przyjęto w tej sprawie uzgodnienie.
- Omówiono nowelizację ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń społecznych i niektórych innych ustaw oraz przyjęto w tej sprawie uzgodnienie.
- Przedyskutowano system zachęt podatkowych dla oszczędzających w III filarze.
- Przeanalizowano propozycje zrównania wieku emerytalnego kobiet i mężczyzn oraz wypracowanie systemowych rozwiązań przewidujących możliwość wcześniejszego przechodzenia na emeryturę.

2004 – 15 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Omówiono projekt ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz niektórych innych ustaw.

- Omówiono projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.
- Omówiono projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz niektórych innych ustaw.
- Omówiono rządowy projekt ustawy o wspieraniu zatrudnienia oraz rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych.
- Omówiono kwestie związane z wysokością składek na ubezpieczenie społeczne dla osób prowadzących działalność gospodarczą.
- Dyskutowano na temat oceny sytuacji finansowej Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i funkcjonowania ZUS.

2005 – 9 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Kwestie dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.
- Omówiono sytuację finansową Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i funkcjonowanie ZUS.
- Dyskutowano na temat projektu ustawy o emeryturach pomostowych i rekompensatach.
- Omówiono Strategię Systemu Emerytalnego.

2006 – 8 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Przedstawiono informacje na temat prac Zespołu Ekspertów z Zakresu Medycyny Pracy.
- Zarządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 17 listopada 2005 r. w sprawie powołania Zespołu Ekspertów Medycyny Pracy do Spraw Zweryfikowania Wykazu Rodzajów Prac w Szczególnych Warunkach i Wykazu Prac o Szczególnym Charakterze.
- Omówiono „Sprawozdanie z wykonania zadań Zespołu Ekspertów Medycyny Pracy do Spraw Zweryfikowania Wykazu Rodzajów Prac w Szczególnych Warunkach i Wykazu Prac o Szczególnym Charakterze”.
- Wstępnie omówiono propozycje tematów zgłoszonych do obszarów zawartych w Uchwale Nr 29 Trójstronnej Komisji dotyczącej umowy społecznej „Gospodarka – Praca – Rodzina – Dialog”.

- Przedstawiono zmiany w systemie ubezpieczeń społecznych – projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.
- Dyskutowano na temat kwestii związanych z obszarem ubezpieczeń społecznych zawartym w art. 4 projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz zmianie niektórych innych ustaw.
- Omówiono przygotowany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych materiał dotyczący Funduszu Rezerwy Demograficznej.
- Omówiono materiał pt. „Analiza propozycji rozwiązań systemu organizacji wypłat świadczeń ze środków gromadzonych w OFE”.
- Przeanalizowano propozycje rozwiązań systemu organizacji wypłat świadczeń ze środków gromadzonych w OFE.
- Dyskutowano w zakresie zasiłków chorobowych dla pracowników tymczasowych na wniosek PKPP Lewiatan.

2007 – 13 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Dyskutowano nt. funkcjonowania ZUS.
- Dyskutowano na temat przekazanej przez PKPP Lewiatan propozycji założeń do ustawy o wypłacie emerytur kapitałowych.
- Dyskutowano nad projektem ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (obniżenie składki na ubezpieczenie rentowe).
- Dyskutowano nad projektem ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS – coroczna waloryzacja emerytur i rent.
- Ustalenie hierarchii ważności tematów do negocjacji w ramach Umowy Społecznej „Gospodarka – Praca – Rodzina – Dialog”.
- Dyskutowano nt. pakietu projektów trzech ustaw kończących reformę emerytalną:
 - emeryturach kapitałowych z zakładów ubezpieczeń emerytalnych;
 - zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych;
 - emeryturach pomostowych.
- Dyskutowano nt. emerytur dla osób pracujących w warunkach szczególnych bądź o szczególnym charakterze.

2008 – 26 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Problematyka emerytur ze środków zgromadzonych w Otwartych Funduszach Emerytalnych.
- Program Solidarność pokoleń – Działania dla zwiększenia aktywności zawodowej osób w wieku 50+.
- Zagadnienia związane z waloryzacją emerytur i rent.
- System emerytur pomostowych.
- Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o uchyleniu ustawy o wykorzystaniu wpływów z prywatyzacji części mienia Skarbu Państwa na cele związane z reformą systemu ubezpieczeń społecznych.

2009 – 17 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Omówiono dokument pt. „Założenia nowelizacji ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych”.
- Organizacja i funkcjonowanie Otwartych Funduszy Emerytalnych (OFE).
- Wysokość opłat w OFE.
- Utworzenie funduszy emerytalnych o różnym poziomie ryzyka.
- Przegląd i ewentualne poszerzenie katalogu dostępnych dla funduszy instrumentów finansowych.
- Kwestia ewentualnego obniżenia składki do OFE.
- Przegląd i ewentualne wyznaczenie nowych benchmarków inwestycyjnych.
- Problematyka z zakresu ubezpieczenia społecznego rolników (KRUS).
- Projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.
- Projekt ustawy o zmianie ustawy o indywidualnych kontaktach emerytalnych.
- Poziom najniższych emerytur i rent.
- Projektu ustawy o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców w kontekście ustawodawstwa ubezpieczeń społecznych.
- Wdrażanie emerytur pomostowych.
- Projekt ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

2010 – 9 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Założenia do projektu ustawy zmieniającej ustawę o emeryturach kapitałowych.
- Założenia do projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.
- Wdrażanie ustawy o emeryturach pomostowych.
- Projekt założeń ustawy o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.
- Aktualna sytuacja finansowa FUS i FRD.
- Rozwiązania dotyczące wydłużonego okresu rozliczeniowego, indywidualnego rozkładu czasu pracy oraz obniżonego czasu pracy w aspekcie uprawnień do emerytur pomostowych.
- Podstawa wymiaru składki zasiłku chorobowego w związku z wydłużonym okresem rozliczeniowym, indywidualnym rozkładem czasu pracy oraz obniżonym czasem pracy.

2011 – 13 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Zmiany w OFE.
- Ujednolicenie założeń makroekonomicznych stosowanych w pracach nad zmianami w systemie ubezpieczeń społecznych oraz w dalszej kolejności nad projektem ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem systemu ubezpieczeń społecznych.
- Dyskusje nad projektem ustawy o dodatkowym ubezpieczeniu zdrowotnym. Przedstawiono wyniki konsultacji międzyresortowych, które odbyły się w sprawie projektu ustawy o dodatkowym ubezpieczeniu zdrowotnym.
- Przedstawiono rekomendacje Podzespołu w zakresie problematyki dotyczącej ustawy o emeryturach pomostowych.
- Projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw.

Na forum podzespołu ds. emerytur pomostowych dyskutowano na temat funkcjonowania ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych. Przedstawiono rekomendacje dla Zespołu TK ds. ubezpieczeń społecznych wypracowane w ramach podzespołu stanowiące syntetyczny

materiał zawierający punkt widzenia partnerów społecznych na kwestie związane z dotychczasowym funkcjonowaniem ustawy o emeryturach pomostowych. Wypracowane zostały na podstawie dokonanej przez podzespół analizy danych i opracowań, jakie na swą prośbę podzespół otrzymał od partnerów społecznych.

2012 – 9 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Dyskutowano nad rządową propozycją podniesienia wieku emerytalnego do 67 roku życia – projekt z dnia 13 lutego 2012 r. ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw.
- Wniosek OPZZ w sprawie możliwości ratyfikacji dalszych części Konwencji MOP nr 102 z 1952 r. dotyczącej minimalnych norm zabezpieczenia społecznego.
- Informacja Ministerstwa Gospodarki w sprawie prac nad Projektem założeń ustawy o redukcji niektórych obciążeń administracyjnych.
- Dyskutowano nad rządową propozycją zmiany zasad w zakresie podlegania ubezpieczeniom społecznym w okresie przerwy w aktywności zawodowej w związku z wychowywaniem dziecka – projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw z dnia 27 kwietnia 2012 r.
- Dyskutowano nt. przedłożonego przez Ministerstwo Finansów, do konsultacji społecznych oraz międzyresortowych, projektu ustawy o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.

2013 – 7 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Dyskutowano o możliwych zmianach w zakresie zasad podlegania ubezpieczeniom społecznym.
- Projekt założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz niektórych innych ustaw.
- Przedstawiono informację Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dotyczącą bieżącej działalności Fundusz Emerytur Pomostowych oraz perspektyw dalszego funkcjonowania.

- Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z wdrożeniem Systemu Elektronicznej Wymiany Informacji dotyczących Zabezpieczenia Społecznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
- Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.
- Zapoznano się z informacją ZUS na temat wyników zarządzania środkami Funduszu Rezerwy Demograficznej w 2012 r.
- Projekt Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wykorzystania w 2013 r. środków Funduszu Rezerwy Demograficznej na uzupełnienie niedoboru funduszu emerytalnego wynikającego z przyczyn demograficznych.

2014 – 9 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Umowa o dzieło a składki na ubezpieczenie społeczne.
- E-zwolnienia – projekt ustawy.
- Przedstawiono stanowiska do materiału przedstawiającego kierunki rozważań resortu pracy w zakresie możliwości uregulowania kwestii oskładkowania umów o dzieło.
- Informacja Ministra Pracy i Polityki Społecznej wynikająca a zat. 42 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. Nr 237, poz. 1656 z późn. zm.).
- Funkcjonowanie Funduszu Emerytur Pomostowych w 2013 r. i perspektywa na kolejne lata – informacja ZUS.
- Bieżąca działalność Funduszu Rezerwy Demograficznej oraz perspektywa dalszego funkcjonowania – informacja ZUS.
- Waloryzacja świadczeń emerytalno-rentowych w 2015 r. – projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw z dnia 28 sierpnia 2014 r. wraz z uzasadnieniem.
- Problematyka delegowania pracowników w ramach unijnej swobody świadczenia usług.
- Informacja ZUS z zakresu problematyki dotyczącej delegowania pracowników w ramach unijnej swobody świadczenia usług w kontekście postulatów zgłaszanych przez Polską Izbę Handlu (PIH).
- Uprawnienia pracowników tymczasowych do zasiłków chorobowych.

2015 – 3 posiedzenia

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

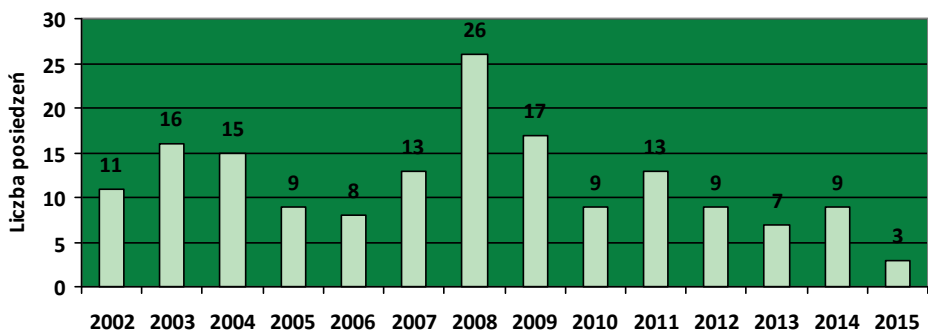
- Projekt z dnia 13 stycznia 2015 r. ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy oraz ustawy o emeryturach pomostowych.
- Projekt z dnia 4 lutego 2015 r. Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej zmieniającego rozporządzenie w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i ich skutków.
- Informacja ZUS dotycząca problemów i zastrzeżeń zgłaszanych przez Konfederację Lewiatan w Liście otwartym z dnia 3 kwietnia br., znak KL/210/73/GSB/2015.
- Informacja ZUS dotycząca zaświadczeń A1 dla pracowników delegowanych.

Każdorazowo zespół dyskutował nad zwiększeniem wysokości wskaźnika waloryzacji emerytur i rent z FUS w kolejnym roku.

Statystykę posiedzeń Zespołu problemowego TK ds. ubezpieczeń społecznych w latach 2002–2015 przedstawia tabela:

Lata	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Liczba posiedzeń	11	16	15	9	8	13	26	17	9	13	9	7	9	3

Graficzne przedstawienie liczby posiedzeń Zespołu ds. ubezpieczeń społecznych w podziale na lata.

Przewodniczącym Zespołu był Andrzej Malinowski (Pracodawcy RP). Zespół został powołany Uchwałą Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku.

2002 – 8 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Dyskutowano nad projektami ustaw wchodzących w skład „Pakietu działań antykrzysowych w sferze ochrony rynku i miejsc pracy”.
- Dyskutowano nad sytuacją w przemyśle stoczniovym.
- Omówiono dokument rządowy „Strategia gospodarczego rozwoju Polski Przedsiębiorczości – Rozwój – Praca”.

2003 – 11 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Omówiono problem funkcjonowania zbiorowego transportu drogowego.
- Omówiono problemy związane z sytuacją na rynku materiałów budowlanych i kierunki rozwiązań dążące do obniżenia stawek VAT.
- Przedstawiono koncepcję programu „50 plus”.
- Wypracowano stanowisko w sprawie założeń do ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

2004 – 4 posiedzenia

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Wybranimi aspektami rozwoju gospodarki morskiej ze szczególnym uwzględnieniem: znaczenia przedsiębiorstw żeglugowych, kwestii związanych z przemysłem stoczniovym, portów morskich: Szczecin i Świnoujście.
- Omówiono szanse i bariery rozwoju Zakładów Chemicznych „Police” i Zakładów Energetycznych „Dolna Odra”.
- Uzgodniono stanowisko Zespołu ds. polityki gospodarczej i rynku pracy dotyczące sytuacji w Stoczni Szczecińskiej Nowa Sp. z o.o.
- Omówiono rządowy projekt ustawy o wspieraniu zatrudnienia oraz rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych.

- Dyskutowano na temat Krajowego Planu Działań na rzecz Zatrudnienia na 2005 rok i Krajowego Planu Działań na rzecz Integracji Społecznej na lata 2004–2006.
- Realizacja umowy prywatyzacyjnej ZE PAK S.A.
- Ocena funkcjonowania ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych.
- Ocena Strategii Przekształceń Strukturalnych Przemysłowego Potencjału Obronnego na lata 2002–2005.

2005 – 5 posiedzeń

Jedno posiedzenie miało charakter nadzwyczajny i dotyczyło problemów z prywatyzacją PGNiG w związku z wstrzymaniem emisji akcji PGNiG.

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Przyjęto informację z działalności ARP S.A.
- Pracowano nad nowelizacją ustawy o promocji zatrudnienia w ramach dostosowania jej do ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.
- Problemem prywatyzacji PKS.
- Omówiono kwestie maksymalnego wzrostu wskaźnika przyrostu przeciętnego wynagrodzenia u przedsiębiorców w 2005 r.
- Dyskutowano nad propozycjami MGiP w sprawie minimalizacji barier ekonomicznych wpływających na rynek pracy.
- Omówiono problemy związane z prywatyzacją Poczty Polskiej.
- Przyjęto stanowisko w sprawie uregulowania kwestii związanej z wyplątami diet dla kierowców odbywających podróże służbową.
- Dyskutowano nad negatywnymi zjawiskami na rynku ubezpieczeń komunikacyjnych.
- Przyjęto stanowisko dotyczące problemu prywatyzacji PGNiG i wzywające do emisji akcji przedsiębiorstwa zgodnie z przyjętymi przez rząd planami prywatyzacyjnymi.

2006 – 4 posiedzenia

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Problematyka publicznego transportu drogowego osób.
- Podjęto działania nad przygotowaniem projektu umowy społecznej „Gospodarka – Praca – Rodzina – Dialog”.

- Na wniosek NSZZ „Solidarność” dyskutowano nad gwarancjami pracowniczymi, w związku z fuzją banków: PKO S.A. i BPH.
- Problematyka publicznego transportu drogowego osób.
- Wysokość średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na 2007 r.
- Wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2007 r.
- Omówiono sytuację LW „Bogdanka” S.A.
- Fuzja banków PKO S.A. i BPH S.A. – gwarancje pracownicze.

2007 – 3 posiedzenia

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Omówienie sytuacji w Polskich Liniach Lotniczych LOT.
- Ustalenie hierarchii ważności tematów do negocjacji w ramach Umowy Społecznej „Gospodarka – Praca – Rodzina – Dialog”.
- Dyskutowano nt. maksymalnego rocznego wskaźnika przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia i orientacyjnych wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kolejnych kwartałach 2008 r. w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z 2007 r.

2008 – 26 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Omówiono sytuację w Polskich Liniach Lotniczych LOT.
- Przyjęto propozycje tematów do prac w Zespołach problemowych TK: ds. ubezpieczeń społecznych oraz ds. polityki gospodarczej i rynku pracy w ramach prac nad rozwiązaniami w kluczowych kwestiach społeczno-gospodarczych.
- Omówiono dokument „Program Solidarność pokoleń – Działania dla zwiększenia aktywności zawodowej osób w wieku 50+”.
- Dyskutowano nt. wysokości wskaźnika waloryzacji emerytur i rent.
- Pracowano nad systemem emerytur pomostowych.
- Dyskutowano nt. maksymalnego rocznego wskaźnika przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia i orientacyjnych wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kolejnych kwartałach 2009 r., w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z 2008 r.
- Omówiono bieżącą sytuację w Drukarni Naukowo – Technicznej, oddział Polskiej Agencji Prasowej oraz sytuację w Poczcie Polskiej.

2009 – 9 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Omówiono sytuację w wielkiej chemii, a w szczególności w Zakładach Chemicznych Police S.A.
- Omówiono propozycję rządową dotyczącą realizacji uzgodnień autonomicznych w sprawie Pakietu Działań Antykryzysowych, w obszarze wchodzącym w zakres kompetencji Zespołu.
- Przedyskutowano ochronę miejsc pracy w kontekście działań antykryzysowych.
- Podjęto próbę uszczegółowienia propozycji rozwiązań antykryzysowych.
- Zapoznano się z projektem ustawy o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych udzielonych osobom, które utraciły pracę.

Ponadto Zespół pełnił rolę koordynatora prac w zakresie Pakietu Działań Antykryzysowych.

2010 – 9 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Zasady prowadzenia kontroli przez PIP w przedsiębiorstwach.
- Rozwój systemu Lokalnych Samorządowych Funduszy Pożyczkowych w Polsce w latach 2010–2015.
- Wchodzenie na polski rynek chińskich firm budowlanych.
- Sytuację społeczno-ekonomiczną w PLL LOT.
- Dezyderat Nr 8 w sprawie realizacji wniosków de lege ferenda Państwowej Inspekcji Pracy w zakresie zatrudnienia pracowników tymczasowych, kwestie związane z rynkiem pracy, ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.
- Analiza sytuacji Finansowej Funduszu Pracy.
- Ustawa o komercjalizacji i prywatyzacji.
- Ustawa o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej.
- Projekt ustawy budżetowej.
- Problem z realizacją dopłat do ulgowych biletów w publicznym drogowym transporcie zbiorowym osób.
- Wpływ projektowanej ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych na konkurencyjność branży farmaceutycznej.

2011 – 7 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Wysłuchano informacji na temat świadczenia usług finansowych dla przedsiębiorców w ramach programu rządowego: „wspieranie przez Agencję Rozwoju Przemysłu S.A. inicjatyw pobudzających Polską Gospodarkę”.
- Dyskutowano nt. oceny stanu wykorzystania środków przeznaczonych na inwestycje współfinansowane z Unii Europejskiej, w ramach rządowego programu finansowania budowy dróg i autostrad.
- Dyskutowano nad projektem ustawy o dodatkowym ubezpieczeniu zdrowotnym.
- Odniesiono się do wniosku Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie utworzenia Zespołu ds. pracowników Ochrony.
- Zapoznano się z konsekwencjami otwarcia niemieckiego rynku pracy.
- Poruszono kwestię dysponowania środkami z Funduszu Pracy.
- Dyskutowano na temat konsekwencji dotyczących kierunku zmian w Dyrektywie 2001/37/WE z dnia 5 czerwca 2001 r. w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych.
- Zapoznano się z wnioskiem Pracodawców PR dotyczącym zwolnienia z podatku dochodowego wypłat gotówki z funduszu socjalnego lub funduszu związków zawodowych na działalność socjalną.
- Wysłuchano informacji na temat możliwości ewentualnego wprowadzenia niektórych rozwiązań przewidzianych w ustawie z dnia 1 lipca 2009r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców, na stałe do polskiego ustawodawstwa lub wydłużenie okresu ich obowiązywania.
- Rozpatrzono wniosek PKPP Lewiatan dot. podwyższenia stawek ryczałtu na używanie pojazdu do celów służbowych.

2012 – 10 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Rozpatrzono projekt ustawy o podatku od wydobycia niektórych kopalin.
- Omawiano tematy zgłoszone przez partnerów społecznych i MPiPS, które powinny znaleźć swoje odzwierciedlenie w ekspertyzie – ustalenie zakresu przedmiotowego ekspertyzy nt. płacy minimalnej.
- Dyskutowano na temat limitu wwozu paliwa z krajów trzecich do Polski w standardowym zbiorniku samochodu ciężarowego.

- Dyskutowano na temat wypierania polskich przewoźników z rynku Federacji Rosyjskiej.
- Rozpatrzono wniosek OPZZ dotyczący podjęcia przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej i zarazem Przewodniczącego Trójstronnej Komisji działań na rzecz zmiany stawek tzw. kilometrówki określonych w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowców niebędących własnością pracodawcy.
- Dyskutowano na temat ewentualnej potrzeby wprowadzenia zmian w zakresie warunków prowadzenia działalności gospodarczej dla mikro i małych przedsiębiorstw.
- Rozpatrzono możliwość wprowadzenia uproszczonych form opodatkowania.
- Dyskutowano na temat potrzeby zmian przepisów dotyczących Funduszu Pracy, ustanowienia formalnego wpływu i nadzoru społecznego nad wydatkowaniem środków Funduszu Pracy.
- Zapoznano się ze sprawozdaniem z prac autonomicznego zespołu roboczego ds. wypracowania propozycji zmian z zakresu wydatkowania środków z Funduszu Pracy.
- Wsparcie ze strony państwa wobec zalewu polskiego rynku tanimi towarami.
- Dyskutowano na temat konsekwencji usamorządowania kolejowych spółek pasażerskich.
- Dyskutowano na temat rozwoju innych – poza środkami unijnymi – źródeł finansowania MŚP, takich jak: rozwój funduszy pożyczkowych i poręczeniowych poprzez dokapitalizowanie instytucji prowadzących te fundusze, zwiększenie możliwości korzystania z Funduszy Venture Capital.
- Dyskutowano nad propozycjami usprawnienia procesu prywatyzacji przedstawionymi przez BCC – Związek Pracodawców.
- Rozpatrzono stanowisko nr 5/2012 Prezydium Wojewódzkiej Komisji Dialogu Społecznego w Bydgoszczy z dnia 14 września 2012 r. w sprawie sytuacji w Zakładach Chemicznych Zachem S.A.
- Dyskutowano na temat działań rządu podejmowanych w celu zniwelowania problemów zakładów energochłonnych, które wynikają z obowiązującego poziomu akcyzy na energię elektryczną.

- Poczta Polska S.A. przed uwolnieniem rynku pocztowego – szanse i zagrożenia.

2013 – 3 posiedzenia

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Dyskutowano nad Projektem ustawy o szczególnych rozwiązaniach na rzecz ochrony miejsc pracy, związanych z łagodzeniem skutków spowolnienia gospodarczego lub kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców.
- Dyskutowano nt. Komunikatu Komisji Europejskiej: *Roczna Analiza Wzrostu Gospodarczego na 2013 rok*.
- Wymieniono poglądy w kwestii konsolidacji polskiego przemysłu obronnego i wpływu proponowanych przez rząd zmian na rynek pracy w tym możliwe zwolnienia grupowe.

2014 – 5 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

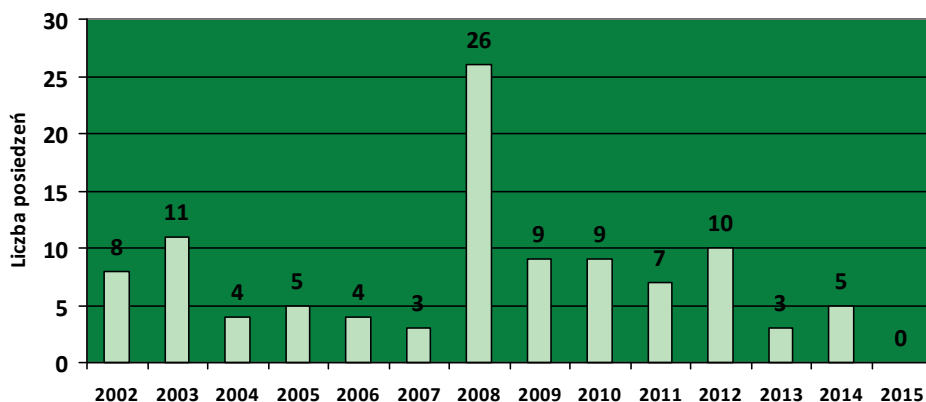
- Dyskutowano na temat aktualnych problemów i wyzwań związanych z obszarem zamówień publicznych.
- Dyskutowano nad projektem ustawy z dnia 2 czerwca 2014 roku o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy – Ordynacja podatkowa.
- Dyskutowano nad projektem ustawy z dnia 29 maja 2014 roku o zmianie ustawy o grach hazardowych.
- Dyskutowano na temat projektu założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw.
- Projekt ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy.
- Dyskutowano na temat „Kształcenie zawodowe dla rynku pracy”.

2015 – brak posiedzeń

Statystykę posiedzeń Zespołu problemowego TK ds. polityki gospodarczej i rynku pracy w latach 2002–2015 przedstawia tabela:

Lata	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Liczba posiedzeń	8	11	4	5	4	3	26	9	9	7	10	3	5	0

Graficzne przedstawienie liczby posiedzeń Zespołu ds. polityki gospodarczej i rynku pracy w podziale na lata.

Pierwszym Przewodniczącym Zespołu był Stefan Kubowicz a następnie Henryk Nakonieczny (NSZZ „Solidarność”). Zespół został powołany Uchwałą Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku.

2002

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Przyjęto stanowisko dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.
- Dyskutowano nad funduszem chorobowym.

2003

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Uzgodniono wspólne stanowisko wobec rządowego projektu ustawy o pomocy społecznej.
- Uzgodniono stanowisko w sprawie wskaźników wzrostu przeciętnego wynagrodzenia u przedsiębiorców w roku 2004.
- Omówiono problem finansowania PKP w 2004 r.

2004 – 11 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Dyskutowano nt. wskaźnika waloryzacji rent i emerytur z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.
- Dyskutowano nt. wybranych wskaźników makroekonomicznych stanowiących podstawę prac nad projektem ustawy budżetowej na 2005 rok.
- Założeń projektu budżetu państwa na 2005 rok.
- Poziomu minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2005 roku.
- Wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej.
- Maksymalnego przeciętnego wynagrodzenia u przedsiębiorców w 2005 roku.
- Klina podatkowego.

- Krajowego Planu Działań na rzecz Zatrudnienia na 2005 rok.
- Krajowego Planu Działań na rzecz Integracji Społecznej na lata 2004–2006.

2005 – 6 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Projektów rozporządzeń Rady Ministrów:
 - zmieniającego rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych zatrudnionych w urzędach gmin, starostwach powiatowych i urzędach marszałkowskich,
 - zmieniającego rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek,
 - w sprawie zasad wynagradzania i wymagań kwalifikacyjnych pracowników samorządowych zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych jednostek samorządu terytorialnego.
- Problemu warunków pracy i poziomu wynagradzania pracowników pomocy społecznej, w kontekście ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.
- Oceny funkcjonowania ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w odniesieniu do domów pomocy społecznej oraz ośrodków pomocy społecznej.
- Minimalizacji barier zatrudnienia – propozycje rozwiązań.
- Wysokości maksymalnego rocznego wskaźnika przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia u przedsiębiorców w 2005 r. i orientacyjnych kwartalnych wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kolejnych kwartałach roku 2006, w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z 2005 r.
- Projektu ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.
- Projektu ustawy o uchyleniu ustawy o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi oraz o zmianie niektórych ustaw.
- Poselskimi projektami zmiany ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.
- Założeń projektu budżetu państwa na 2006 r. oraz propozycji rządu wynikających z ustaw o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu

przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

- Średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na 2006 r.

2006 – 6 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Dyskutowano na temat zwiększenia wskaźnika waloryzacji emerytur i rent zgodnie z ustawą z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.).
- Dyskutowano na tematy zgłoszone, zgodnie z kompetencjami Zespołu ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych, do obszarów zawartych w Uchwale Nr 29 Trójstronnej Komisji dotyczącej umowy społecznej „Gospodarka – Praca – Rodzina – Dialog” oraz ustalenie hierarchii ważności spraw przedłożonych do negocjacji na forum Zespołu.
- Propozycje weryfikacji kwot kryteriów dochodowych i wysokości świadczeń zawartych w ustawie o świadczeniach rodzinnych i ustawie o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej.
- Propozycje kwot kryteriów dochodowych oraz informacja o realizacji świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej za okres od poprzedniej weryfikacji, obejmującej liczbę świadczeniobiorców, liczbę świadczeń i ogólną kwotę wydatków na świadczenia.
- Informację na temat sytuacji domów pomocy społecznej.
- Informację Ministerstwa Finansów na temat planowanych zmian w zakresie wysokości kosztów uzyskania przychodów w szkolnictwie wyższym i nauce.
- Maksymalny roczny wskaźnik przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia i orientacyjne wskaźniki przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kolejnych kwartałach 2007 r. w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z 2006 r.
- Wysokość średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na 2007 r.
- Wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2007 r.
- Dyskutowano na temat założeń projektu budżetu państwa na 2007 r.

- Przedstawiono informację na temat nakładów na naukę i jednostki badawczo-rozwojowe.
- Standardy świadczonych usług w domach pomocy społecznej.
- Wynagrodzenia pracowników domów pomocy społecznej.
- Sytuacja pracowników zawodów medycznych w domach pomocy społecznej.

2007 – 4 posiedzenia

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Informacja o wysokości minimum egzystencji ustalonego przez IPiSP dla roku 2005 w zestawieniu z aktualnie obowiązującymi kryteriami dochodowymi, określonymi w ustawie o pomocy społecznej.
- Standardy świadczonych usług w domach pomocy społecznej. Wynagrodzenia w domach pomocy społecznej. Sytuacja pracowników medycznych w domach pomocy społecznej.
- Określono hierarchię ważności spraw do negocjacji w ramach US „Gospodarka – Praca – Rodzina – Dialog”.
- Rozpoczęto rozmowy w ramach US nt. wynagrodzeń, w tym wynagrodzeń w 2008 roku, z perspektywy wybranych wskaźników makroekonomicznych stanowiących podstawę do prac nad projektem ustawy budżetowej na 2008 r.
- Próba wypracowania wspólnego stanowiska w sprawie:
 - wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2008 r.
 - wysokości średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na 2008 r.
- Dyskutowano nt. założeń do projektu budżetu państwa na 2008 r.
- Dyskutowano nt. maksymalnego rocznego wskaźnika przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia i orientacyjnych wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kolejnych kwartałach 2008 r. w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z 2007 r.

2008 – 11 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Próba określenia obszarów dotyczących systemu wynagrodzeń w sferze budżetowej, jako przestrzeni do opracowania rozwiązań spełniających oczekiwania społeczne.

- Próba uzgodnienia wysokości zwiększenia wskaźnika waloryzacji świadczeń, zgodnie z art. 89 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.
- Próba wypracowania propozycji harmonogramu i trybu procedowania nad porozumieniem społecznym w zakresie modelu i mechanizmu kształtowania wynagrodzeń w sferze publicznej i u przedsiębiorców.
- Dyskutowano nt. wysokości minimum egzystencji, minimum socjalnego liczonego przez IPISS; minimalnego wynagrodzenia oraz minimalnych świadczeń emerytalno-rentowych.
- Zapoznano się z aktualną strukturą koszyka, ustaloną przez GUS do obliczania współczynnika cen towarów i usług konsumpcyjnych.
- Wskaźniki makroekonomiczne, stanowiące podstawę do prac nad projektem ustawy budżetowej na 2009 r., jak również dane na temat wskaźników emerytalno-rentowych.
- Próba uzgodnienia stanowiska w sprawie założeń makroekonomicznych. Dyskusja nt. maksymalnego rocznego wskaźnika przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia.
- Pracowano nad wypracowaniem wspólnego stanowiska w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2009 r. i wysokości średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na 2009 r.
- Dyskutowano nt. uchylecia ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców.
- Dyskutowano nt. projektu ustawy budżetowej na 2009 r.
- Omówiono sytuację zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych w świetle proponowanych zmian rządowych.

2009 – 14 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Próba uzgodnienia wysokości zwiększenia wskaźnika waloryzacji świadczeń, zgodnie z art. 89 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.
- Dyskutowano na temat: wysokości minimum egzystencji, ustalonego przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych dla 2008 roku, w zestawieniu z aktualnie obowiązującymi kryteriami dochodowymi, określonymi w ustawie o pomocy społecznej.

- Zapoznano się ze wstępną prognozą wielkości makroekonomicznych przyjętych do prac nad projektem ustawy budżetowej na rok 2010.
- Pracowano nad wypracowaniem wspólnego stanowiska w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2010 r. i wysokości średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na 2010 r.
- Dyskutowano na temat uchylecia ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz poruszano kwestie tzw. „ustawy kominowej”.
- Debatowano nad projektem ustawy budżetowej na 2010 r. oraz założeniami systemu ochrony odbiorcy wrażliwego energii elektrycznej.
- Dyskutowano nt. propozycji kwot kryteriów dochodowych oraz informacji o realizacji świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej za okres od poprzedniej weryfikacji, obejmującej liczbę świadczeniobiorców, liczbę świadczeń i ogólną kwotę wydatków na świadczenia oraz propozycji wysokości kwot zasiłków rodzinnych oraz wysokości świadczeń zawartych w ustawie o świadczeniach rodzinnych.

Ponadto na forum Zespołu omawiano kwestię realizacji przyjętego „Pakietu działań antykrzysowych” w obszarze wynagrodzeń i świadczeń socjalnych w tym:

- Program kryzysowej pomocy dla społeczeństwa w szczególności wsparcie rodzin najuboższych poszkodowanych w wyniku kryzysu oraz zwiększenie środków na świadczenia socjalne w związku ze wzrostem liczby osób zwalnianych z pracy.
- Zniesienie opodatkowania zapomóg udzielanych przez związki zawodowe (poszerzenie katalogu) oraz świadczeń wypłacanych z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.
- Zwolnienie od podatku dochodowego od osób fizycznych pomocy socjalnej realizowanej w formie bonów uprawniających do ich wymiany na towary lub usługi w tym tzw. bonów towarowych.
- Uchylenie ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz zniesienie ustawy kominowej.
- Wypracowanie w minimalnym wynagrodzeniu mechanizmów osiągnięcia poziomu 50% przeciętnego wynagrodzenia.

2010 – 9 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Założenia systemu ochrony odbiorcy wrażliwego energii elektrycznej.
- Wypracowanie mechanizmów wzrostu minimalnego wynagrodzenia do poziomu 50% przeciętnego wynagrodzenia.
- Realizacja pakietu działań antykryzysowych w praktyce.
- Informacja dotycząca projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi.
- Wysokości wskaźnika waloryzacji emerytur i rent z FUS w 2011 r.
- Określenie wysokości kwot kryteriów dochodowych uprawniających do świadczeń z pomocy społecznej.
- Wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2011 r.
- Wysokość średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na 2011 r.
- Wskaźniki makroekonomiczne – założenia do budżetu państwa na rok 2011.
- Dyskutowano nt. projektu ustawy budżetowej na 2011 r.

2011 – 4 posiedzenia

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Zapoznano się z informacją o wysokości minimum egzystencji ustalonego przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych dla 2010 roku w zestawieniu z aktualnie obowiązującymi kryteriami dochodowymi określonymi w ustawie o pomocy społecznej.
- Dyskutowano na temat ustawy o finansach publicznych, (reguła wydatkowa) a weryfikacja kryteriów dochodowych uprawniających do ubiegania się o pomoc społeczną.
- Zapoznano się z informacją Rządu o przyjętych przez Radę Ministrów: założeniach do budżetu na 2012 rok oraz o prognozowanych wielkościach makroekonomicznych stanowiących podstawę do opracowania projektu ustawy budżetowej na rok 2012 oraz propozycji średniorocznego wskaźnika wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na rok 2012.
- Przedstawiono informację MPiPS na temat analiz dotyczących wynagrodzenia minimalnego i jego wpływu na kształtowanie się sytuacji na rynku pracy oraz funkcjonowania ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

- Dyskutowano nt. minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2012 roku oraz zwiększenia wysokości wskaźnika waloryzacji emerytur i rent z FUS.

2012 – 8 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Zajęcie stanowiska w sprawie definicji odbiorcy wrażliwego oraz systemowego mechanizmu jego ochrony proponowanych w projektach ustaw: Prawo energetyczne i Prawo gazowe.
- Przegląd transferów społecznych i zwolnień podatkowych w oparciu o materiały przekazane przez Ministerstwo Finansów oraz Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej.
- Dyskutowano nt. mechanizmu ochrony odbiorców wrażliwych w krajach Unii Europejskiej.
- Stanowisko Związku Zawodowego Twórców Kultury wobec rządowego projektu ustawy o zm. ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych przewidującego ograniczenie przysługującego twórcom prawa do odliczania 50% kosztów uzyskania przychodu.
- Dyskutowano nad przedstawioną przez stronę rządową wstępną prognozą wielkości makroekonomicznych przyjętych do prac nad projektem ustawy budżetowej na rok 2013.
- Podjęto próbę wypracowania wspólnej propozycji strony pracowników i pracodawców w sprawie wzrostu w 2013 r.: wynagrodzeń w gospodarce narodowej, w tym w państwowej sferze budżetowej, a także minimalnego wynagrodzenia za pracę, emerytur i rent z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.
- Informacja Ministerstwa Gospodarki w sprawie prac nad Projektem założeń ustawy o redukcji niektórych obciążeń administracyjnych.
- Propozycje weryfikacji kwot kryteriów dochodowych i wysokości świadczeń rodzinnych zawartych w ustawie o świadczeniach rodzinnych oraz propozycja weryfikacji kwot kryteriów dochodowych w pomocy społecznej.
- Propozycja zwiększenia wysokości wskaźnika waloryzacji emerytur i rent z FUS w 2013 r. zgodnie z art. 89 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.
- Wniosek OPZZ w sprawie możliwości ratyfikacji dalszych części Konwencji MOP nr 102 z 1952 r. dotyczącej minimalnych norm zabezpieczenia społecznego.

- Dyskutowano na temat założeń projektu budżetu państwa na 2013 r. w tym szczegółowa informacja Ministerstwa Finansów w tym obszarze.
- Dyskutowano na temat stanowiska w sprawie wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej w 2013 r.
- Wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę na 2013 r.
- Informacja Ministra Finansów w sprawie projektu ustawy budżetowej na 2013 r.

2013 – 4 posiedzenia

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

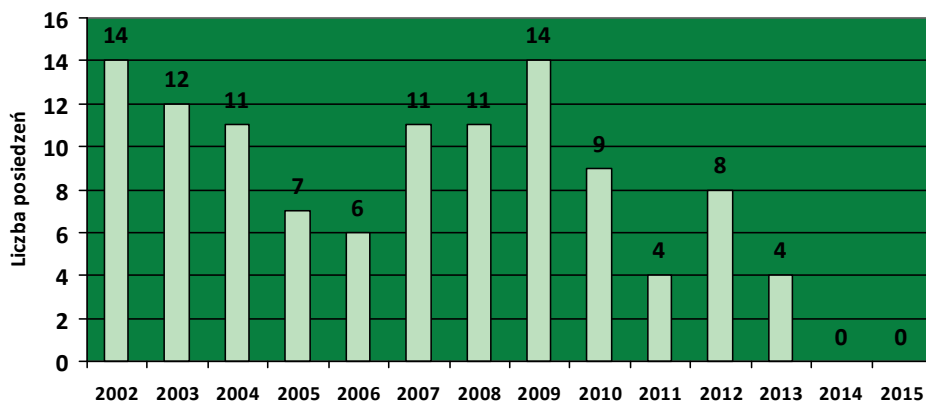
- Informacja o wysokości minimum egzystencji obliczonego przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych dla roku 2012 w zestawieniu z aktualnie obowiązującymi kryteriami dochodowymi określonymi w ustawie o pomocy społecznej.
- Dyskutowano na temat wybranych wskaźników makroekonomicznych stanowiących podstawę do prac nad projektem ustawy budżetowej na rok następny.
- Informacja Business Centre Club na temat podejmowanych działań w 2012 r.
- Dyskutowano na temat projektu ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (*druk senacki 316*) i wypracowanie stanowiska w przedmiotowej kwestii.
- Zwiększenie wysokości wskaźnika waloryzacji emerytur i rent z FUS w 2014 r. zgodnie z art. 89 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U. z 1998 r., Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.).

2014–2015 – brak posiedzeń

Statystykę posiedzeń Zespołu problemowego TK ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych w latach 2002–2015 przedstawia tabela:

Lata	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Liczba posiedzeń	14	12	11	7	6	11	11	14	9	4	8	4	0	0

Graficzne przedstawienie liczby posiedzeń Zespołu ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych w podziale na lata.

Przewodniczącymi Zespołu byli:

Andrzej Gwiazda (OPZZ),

Marek Goliszewski (BCC)

Zbigniew Żurek (BCC – ZP) – w ostatnim okresie funkcjonowania Komisji.

Zespół został powołany Uchwałą Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku.

2002 – 6 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Omówiono kwestie mediatorów w wojewódzkich komisjach dialogu społecznego.
- Przedyskutowano kryteria reprezentatywności organizacji partnerów społecznych.
- Dyskutowano nad zmianami w ustawie o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i....
- Dyskutowano nad rządowym dokumentem programowym pn. „Zasady Dialogu Społecznego”.

2003 – 3 posiedzenia

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Zapoznano się z rządową „Informacją na temat funkcjonowania Wojewódzkich Komisji Dialogu Społecznego w 2002 roku”.
- Uzgodniono projekt zmian w ustawie o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych...

2004 – 3 posiedzenia

W trakcie spotkań zespołu dyskutowano na temat przedstawionych przez przedstawicieli partnerów społecznych informacji dotyczących dialogu w zespołach branżowych i TK. Omawiano także kwestie związane z projektem ustawy o informacji i konsultacji z pracownikami w odniesieniu do zaleceń Dyrektywy 2002/14 WE.

2005 – 1 posiedzenie

Informacja nt. konfliktu w Telekomunikacji Polskiej S.A. oraz raportu – Dialog Społeczny w Polsce.

2006 – 2 posiedzenia

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Problematyka dotycząca możliwości wprowadzenia do polskiego ustawodawstwa instytucji/zespołów pojednawczych w sprawach rozstrzygnięcia sporów z zakresu indywidualnego prawa pracy.
- Przyszłość Okrągłego: Stołu Dialogu Społecznego na rzecz Integracji Europejskiej (OSDSIE).
- Specyfikacja tematów z obszaru: Dialog, partnerstwo społeczne i społeczeństwo obywatelskie projektu umowy społecznej „Gospodarka – Praca – Rodzina – Dialog” wchodzącej w zakres kompetencji Zespołu.

2007 – 2 posiedzenia

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Identyfikacja mankamentów dot. współpracy partnerów społecznych w ramach TK, ze szczególnym uwzględnieniem kontaktów z rządem.
- Ocena praktycznej realizacji Uchwały nr 29 TK z 27.03.2006 r. ws. Umowy Społecznej.
- Celowość funkcjonowania TK w obecnej formule.
- Udział związkowców i pracodawców w audycjach telewizji publicznej.
- Ustalenie hierarchii ważności tematów do negocjacji w ramach US „Gospodarka – Praca – Rodzina – Dialog”.

2008 – 8 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Dyskutowano nt. reprezentatywności organizacji związkowej, rozwiązywania sporów zbiorowych, uprawnień organizacji reprezentatywnych w Ustawie o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.
- Przeanalizowano funkcjonowanie trójstronnych zespołów branżowych.
- Wypracowanie propozycji tematów spotkania przedstawicieli Rady Działalności Pożytku Publicznego i Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych.
- Dyskutowano nt. temat obecnej sytuacji finansowej i gospodarczej na świecie oraz możliwości wypracowania rozwiązań lub mechanizmów

sprzyjających zminimalizowaniu niekorzystnych tendencji w odniesieniu do sytuacji w Polsce.

2009 – 4 posiedzenia

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Aktualny stan dialogu partnerów TK (dwustronny i trójstronny).
- „Technika negocjacji” – na tle stanowisk przekazanych przez poszczególne organizacje.
- Kwestie reprezentatywności strony rządowej na posiedzeniach Zespołów Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.
- Dialog branżowy.
- Reprezentatywności organizacji związkowych.
- „Pakiet antykryzysowy”.
- Konieczne zmiany w ustawie o rozwiązywaniu sporów zbiorowych.

2010 – 2 posiedzenia

Ustawa o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

2011 – 4 posiedzenia

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Dyskutowano na temat najnowszej, rządowej inicjatywy legislacyjnej dotyczącej lobbingu.
- Wymieniono się poglądami na temat projektu założeń projektu ustawy o niektórych sposobach unikania konfliktu interesów.
- Rozmawiano na temat ustawowych uprawnień związków zawodowych i organizacji pracodawców.
- Dyskutowano na temat przyszłej realizacji projektu dotyczącego wsparcia eksperckiego dla uczestników dialogu społecznego, wynikającego z rekomendacji wypracowanych w ramach pierwszego projektu systemowego w ramach poddziałania 5.5.1. PO KL.
- Zapoznano się z tematyką Konferencji organizowanej przez BCC, pt. „Wojewódzkie Komisje Dialogu Społecznego i ich rola w godzeniu interesów pracowników i pracodawców”.

W ramach posiedzeń autonomicznych rozmawiano m.in. na temat ewentualnych zmian w następujących aktach prawnych:

- Ustawa o organizacjach pracodawców.

- Ustawa o związkach zawodowych.
- Ustawa o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego.
- Ustawa o rozwiązywaniu sporów zbiorowych.
- Ustawa o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

2012 – 6 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Rekomendacje z Projektu systemowego 5.5.1 PO KL realizowanego przez MPiPS.
- Inicjatywy dotyczące zmian w ustawie o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego.
- Informacja bieżąca z prac zespołu roboczego podsumowującego dotychczasowe efekty funkcjonowania TK i WKDS (w tym analiza SWOT).
- Rozpatrzone wnioski strony samorządowej o rozważenie możliwości podjęcia inicjatywy zmierzającej do tego, aby samorzady – jako największy pracodawca w Polsce – miały stałego przedstawiciela w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.
- Informacja Ministerstwa Gospodarki dotycząca prac nad Projektem założeń ustawy o redukcji niektórych obciążeń administracyjnych.
- Dyskutowano na temat reprezentatywności pracodawców i pracobiorców.
- Dyskutowano nad dokumentem „Lepsze regulacje 2012–2015”.
- Propozycja zmian w zasadach funkcjonowania Zespołów problemowych TK – zastępowanie stałych członków.
- Dyskutowano nad kwestią szykanowania działaczy związkowych w resorcie finansów – informacja NSZZ „Solidarność”.

2013 – 6 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Reprezentatywność pracodawców i pracobiorców.
- Przedstawienie projektu uchwały Rady Ministrów – Regulamin pracy Rady Ministrów – ze szczególnym uwzględnieniem rozwiązań zawartych w Dziale III, Rozdz. 3 przedmiotowego projektu.

- Informacja o stanie prac nad projektem Programu Lepsze Regulacje 2012–2015, w tym także włączonego do rządowego programu „Lepsze Regulacje 2015” Kodeksu Konsultacji.
- Analiza SWOT dla ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego – przedstawienie wyników prac podzespołu przez przedstawiciela Ministerstwa Gospodarki.
- Dyskutowano nad możliwymi rozwiązaniami prowadzącymi do wznowienia efektywnego dialogu w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.
- Informacja Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej na temat projektu ustawy o zmianie ustawy o związkach zawodowych oraz ustawy o organizacjach pracodawców.

2014 – 4 posiedzenia

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Stan dialogu społecznego i wnioski stąd płynące.
- Informacja MPiPS o aktualnych pracach resortu, szczególnie tych związanych z dialogiem społecznym i prawem pracy.
- Zapoznano się z aktualnym stanem dialogu społecznego w Polsce.

2015 – 3 posiedzenia

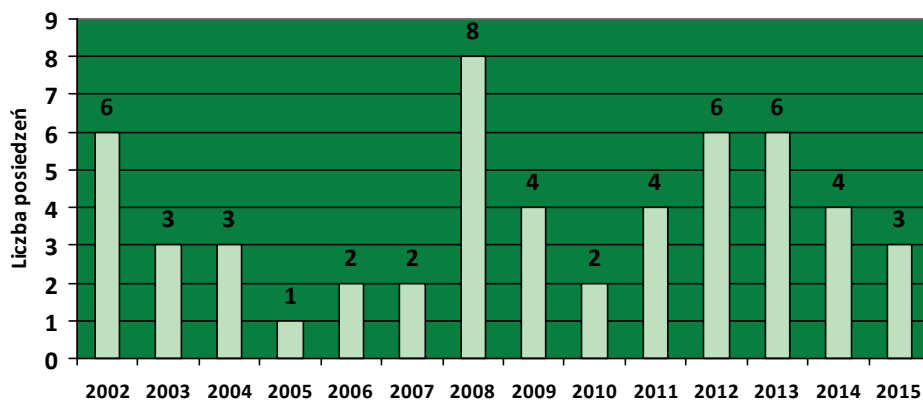
Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Sytuacja formalna dialogu społecznego w Polsce w świetle projektu nowej ustawy.
- Dialog społeczny w roku 2015 w praktyce (negocjacje projektu ustawy o RDS, inicjatywy lokalne i regionalne, spotkania gremiów TK, inne działania).
- Stan prawny dialogu społecznego w Polsce w świetle ustawy o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego
- Informacje i uwagi na temat prac związanych z powołaniem Rady Dialogu Społecznego.

**Statystykę posiedzeń Zespołu problemowego TK
ds. rozwoju dialogu społecznego w latach 2002–2015 przedstawia tabela:**

Lata	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Liczba posiedzeń	6	3	3	1	2	2	8	4	2	4	6	6	4	3

Graficzne przedstawienie liczby posiedzeń Zespołu ds. rozwoju dialogu społecznego w podziale na lata.

Przewodniczącym Zespołu był Sławomir Broniarz (OPZZ). Zespół został powołany Uchwałą Nr 9 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 9 września 2002 roku.

2002 – 3 posiedzenia

Przedyskutowano możliwość wykorzystania nadwyżki kadrowej pielęgniarek w instytucjach opieki społecznej.

2003 – 13 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Dyskutowano nad projektem ustawy o zmianie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej.
- Omówiono problemy związane z zadłużeniem służby zdrowia oraz uwarunkowaniem usług publicznych.

2004 – 7 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Dyskutowano na temat polityki edukacyjnej państwa w zakresie oświaty i opieki nad dzieckiem, roli państwa w realizacji polityki edukacyjnej w sferze szkolnictwa wyższego.
- Dyskutowano o nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym.
- Omawiano propozycje zmian systemowych w ochronie zdrowia.
- Dyskutowano na temat funkcjonowania zakładów opieki zdrowotnej oraz wykonywania i finansowania świadczeń opieki zdrowotnej.
- Omawiano funkcjonowanie Narodowego Funduszu Zdrowia oraz gospodarki lekami.
- Zapoznano się z informacjami na temat planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na rok 2005 oraz systemu kontraktowania świadczeń zdrowotnych na rok 2005.

2005 – 2 posiedzenia

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Dyskutowano na temat działań związanych z restrukturyzacją państwowego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej Poczta Polska.

- Omawiano zagadnienia ochrony zdrowia w kontekście nowelizacji projektu ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej.
- Dyskutowano na temat projektu rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie szczegółowego trybu i kryteriów podziału środków pomiędzy centralę i oddziały wojewódzkie Narodowego Funduszu Zdrowia z przeznaczeniem na finansowanie świadczeń opieki zdrowotnej dla ubezpieczonych.

2006 – 5 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Dyskutowano na temat porozumienia pomiędzy Narodowym Funduszem Zdrowia a Porozumieniem Zielonogórskim oraz jego skutków w sferze prawnej i ekonomicznej.
- Wstępnie omówiono, zgodnie z kompetencjami Zespołu, propozycje tematów zgłoszonych do obszarów zawartych w Uchwale Nr 29 Trójstronnej Komisji dotyczącej umowy społecznej „Gospodarka – Praca – Rodzina – Dialog” oraz ustalenie hierarchii ważności spraw przedłożonych do negocjacji.
- Omówiono alokacje funduszy UE w programach operacyjnych, w których występują priorytety „zdrowotne”.

2007 – 3 posiedzenia

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Polityka edukacyjna państwa ze szczególnym uwzględnieniem:
 - sytuacji szkolnictwa zawodowego i perspektyw jego rozwoju,
 - stanu przygotowania do egzaminu maturalnego i egzaminu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe.
- Ustalono hierarchie ważności tematów do negocjacji w ramach Umowy Społecznej.

2008 – 5 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Dyskutowano nt.: sytuacji pracowników w służbach podległych Ministrowi Finansów, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji płacowej i kadrowej oraz wartościowania stanowisk pracy.

- Omówiono poziom przygotowań Ministerstwa Edukacji Narodowej i jednostek samorządu terytorialnego do wprowadzenia obowiązku szkolnego dla dzieci od 6 roku życia.
- Propozycja tematów, które powinny być przedmiotem prac Zespołu w ramach prac nad rozwiązaniami w kluczowych kwestiach społeczno-gospodarczych.
- Zapoznano się z informacją dotyczącą wskaźników makroekonomicznych, stanowiących podstawę do prac nad projektem ustawy budżetowej na 2009 r., a także wskaźników emerytalno-rentowych.
- Dyskutowano nt. rozwiązań płacowych w placówkach podległych Ministrowi Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

2009 – 3 posiedzenia

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Poziomu finansowania świadczeń medycznych, oszczędności dokonywanych w tym segmencie życia społecznego oraz kwestii płacowych w ochronie zdrowia.
- Skali finansowania usług medycznych ale także sposobu procedowania nad tą kwestią.
- Kwestii kształcenia zawodowego na poziomie szkół średnich w świetle zamierzeń resortu Edukacji Narodowej.
- Zadań i finansowania nauki i szkolnictwa wyższego.

2010 – 5 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Działania rządu na rzecz innowacyjności gospodarki polskiej w dziedzinie nauki i szkolnictwa wyższego.
- Rola outsourcingu dla poprawy standardów usług publicznych.
- Projektu ustawy o zmianie ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej.

2011 – 4 posiedzenia

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Zasad i zabezpieczenia poziomu finansowania świadczeń zdrowotnych przez Narodowy Fundusz Zdrowia w 2012 r.
- Projektu ustawy o dodatkowym ubezpieczeniu zdrowotnym. Przedstawiono wyniki konsultacji międzyresortowych, które odbyły się w sprawie projektu ustawy o dodatkowym ubezpieczeniu zdrowotnym.

- Problemów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, a w szczególności realizacji ostatniej 10% transzy podwyżek wynagrodzeń dla pracowników stacji sanitarno-epidemiologicznych.

Ponadto na forum grupy roboczej ds. outsourcingu w usługach medycznych dyskutowano m.in. na temat programu szkoleń dla personelu wykonującego usługi pomocnicze w ZOZ (catering, sprząatanie, pranie) oraz na temat dobrych praktyk zatrudniania.

2012 – 6 posiedzeń

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

- Możliwości finansowania lub współfinansowania zadań nałożonych na samorządy terytorialne oraz ocena jakości tych usług – wniosek Sekretariatu Ochrony Zdrowia KK NSZZ „Solidarność”.
- Kwestie związane z zagrożeniem w realizacji ustawowych zadań realizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego w obszarze edukacji, służby zdrowia, opieki społecznej i usług komunalnych oraz wpływ cen energii na wzrost kosztów utrzymania w Polsce w latach 2000–2010.
- Informacja Ministerstwa Gospodarki w sprawie prac nad Projektem założeń ustawy o redukcji niektórych obciążeń administracyjnych w obszarze następujących ustaw:
 1. o zawodach pielęgniarki i położnej;
 2. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych;
 3. o zawodzie lekarza i lekarza dentystry;
 4. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych;
 5. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych;
 6. o systemie oświaty;
 7. o szkolnictwie wyższym.
- Informacja Ministerstwa Skarbu Państwa na temat prywatyzacji sektora uzdrowiskowego w związku z przesłanym do konsultacji społecznych projektem rozporządzenia Ministra Skarbu Państwa.
- w sprawie wykazu zakładów lecznictwa uzdrowiskowego prowadzonych w formie jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, które nie będą podlegać prywatyzacji.

- Wniosek Sekretariatu Ochrony Zdrowia KK NSZZ „Solidarność, dotyczący przygotowania tematów do dyskusji na plenarne posiedzenie TK dotyczącej aktualnej sytuacji w ochronie zdrowia ze szczególnym uwzględnieniem:
 1. planowanych przez resort zdrowia zmian ustawowych,
 2. kwestii lecznictwa uzdrowiskowego (prywatyzacja ostatnich uzdrowisk),
 3. przyszłości Państwowej Inspekcji Sanitarnej-Epidemiologicznej,
 4. kwestii przygotowania jednostek samorządu terytorialnego do zmian wynikających z zapisów ustawy o działalności leczniczej.

2013 – 2 posiedzenia

Posiedzenia obejmowały następującą tematykę:

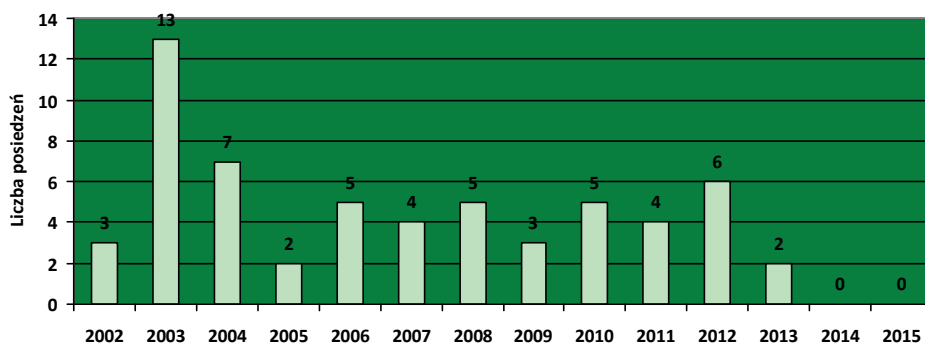
- Funkcjonowanie szpitali samorządowych, klinicznych i instytutów w kontekście zmian ustawowych oraz ich finansowanie.
- Aktualne prace legislacyjne w obszarze ochrony zdrowia.
- Zakaz reklamy aptek i punktów aptecznych oraz ich działalności, zakaz reklamy placówek obrotu pozaaptecznego i ich działalności odnoszącej się do produktów leczniczych lub wyrobów medycznych oraz sankcje za naruszenie powyższych zakazów.
- Wprowadzenie cen sztywnych oraz ogólny sposób naliczania cen w obrocie szpitalnym – ustawa refundacyjna.
- Zasady powiadamiania o wprowadzeniu do obrotu środków spożywczych – ustawa o paszach oraz ustawa o bezpieczeństwie żywności i żywienia.
- Powstaniu tzw. Klifu Refundacyjnego – wygasanie wszystkich decyzji refundacyjnych z dniem 31/12/2014 (tzw. zmiany 2014).
- Projekt ustawy z 7 sierpnia 2012 r. implementującego dyrektywę 2011/62/UE.
- Koncepcja Transformacji Polskiej Administracji Podatkowej – raport podsumowujący.

2014–2015 brak posiedzeń

**Statystykę posiedzeń Zespołu problemowego TK
ds. usług publicznych w latach 2002–2015 przedstawia tabela:**

Lata	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Liczba posiedzeń	3	13	7	2	5	4	5	3	5	4	6	2	0	0

Graficzne przedstawienie liczby posiedzeń Zespołu ds. usług publicznych w podziale na lata

Przewodniczącymi zespołu byli:

Krzysztof Pater – Podsekretarz Stanu MGPIPS

Jacek Męcina – Podsekretarz Stanu MGIP

Kazimierz Kuberski – Podsekretarz Stanu MPiPS

Radosław Mleczo – Podsekretarz Stanu MPiPS

Jacek Męcina (Sekretarz Stanu w MPiPS) w ostatnim okresie funkcjonowania Komisji.

Zespół został powołany Uchwałą Nr 12 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 13 grudnia 2002 roku.

2003 – 3 posiedzenia

- ustalono skład delegacji partnerów społecznych oraz kwestii technicznych związanych z udziałem delegatów 91 sesji MKP.

2004 – 4 posiedzenia

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Zapoznano się z informacjami na temat zaawansowania prac nad ratyfikacją konwencji MOP.
- Omówiono realizację programu współpracy technicznej na lata 2002–2003.

2005 – brak posiedzeń

2006 – 1 posiedzenia

- Omówiono propozycje tematów zgłoszonych do obszarów zawartych w Uchwale nr 29 TK dotyczącej Umowy Społecznej „Gospodarka – Praca – Rodzina – Dialog”.

2007 – 2 posiedzenia

- Przedstawiono informację na temat uwag Komitetu Wolności Związkowej MOP w sprawie stosowania w Polsce Konwencji związkowych MOP.

2008 – 1 posiedzenie

- Prace zespołu nad planem przeglądu nieratyfikowanych konwencji opierając się na projekcie wcześniejszym z uwzględnieniem zmian wprowadzonych po konsultacjach wewnętrznych MPiPS.

2009 – 1 posiedzenie

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Przedstawiono zasady wyłaniania kandydatów na przedstawicieli do EKES.
- Wysłuchano informacji MPiPS na temat przygotowań do polskiej prezydencji.

2010 – 1 posiedzenie

- Przedstawiono informacje MPiPS na temat przygotowań do odjęcia przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r.

2011 –1 posiedzenie

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Dyskutowano nad procedurą konsultowania aktów prawnych oraz lobbingu na forum unijnym.
- Wysłuchano informacji na temat Strategii Europa 2020 – kompleksowej strategii, która ma zapewnić UE wyjście z kryzysu i przygotowanie europejskiej gospodarki na wyzwania następnego dziesięciolecia.

2012 – 3 posiedzenia

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Dyskutowano na temat możliwości ratyfikacji:
 - dalszych części Konwencji MOP nr 102 z 1952 r. dot. minimalnych norm zabezpieczenia społecznego wraz z omówieniem wyników podjętych dotychczas prac w odniesieniu do:
 - Konwencji MOP nr 189 z 2011 r. dot. dot. pracowników domowych,
 - Konwencji MOP nr 131 z 1970 r. dot. ustalania płac minimalnych.
- Ustalono skład delegacji pracodawców i pracowników na 101. sesję Międzynarodowej Konferencji Pracy oraz dyskutowano na temat programu Konferencji, który obejmował następujące kwestie: stosowanie konwencji i zaleceń; sprawy finansowe; opracowanie autonomicznego za-

lecenia dotyczącego minimalnych norm zabezpieczenia socjalnego; dyskusję ogólną na temat kryzysu w zatrudnieniu ludzi młodych oraz dyskusję okresową na temat celu strategicznego – fundamentalne zasady i prawa w pracy w ramach follow-up Deklaracji MOP z 2008 r. dotyczącej sprawiedliwości społecznej na rzecz uczciwej globalizacji.

- Omówiono wyniki prac podjętych dotychczas w odniesieniu do Konwencji MOP nr 102 dotyczącej minimalnych norm zabezpieczenia społecznego z 1952 r., której rozszerzenie ratyfikacji było postulowane przez partnerów społecznych

2013 – 2 posiedzenia

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Udział trójstronnej delegacji w IX Europejskim Spotkaniu Regionalnym.
- Przyjęto harmonogram przeglądu nieratyfikowanych konwencji MOP.
- Planowane przedłożenie właściwej władzy – zgodnie z art. 19 Konstytucji MOP – Zalecenia nr 202 dotyczące krajowego minimalnego zakresu ochrony socjalnej z 2012 r.
- 102 sesja Międzynarodowej Konferencji Pracy: ustalenie ostatecznego składu delegacji pracodawców i pracowników, przedstawienie programu Konferencji i dyskusja.

2014 – 2 posiedzenia

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Konsultacje w zakresie zwrócenia się do Międzynarodowego Biura Pracy o udzielenie pomocy technicznej w zakresie prawa koalicji osób zatrudnionych na innej podstawie niż stosunek pracy oraz prawa do strajku pracowników korpusu służby cywilnej.
- Uzgodniono zakres udziału polskiej delegacji trójstronnej w 103 sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy.

2015 – 2 posiedzenia

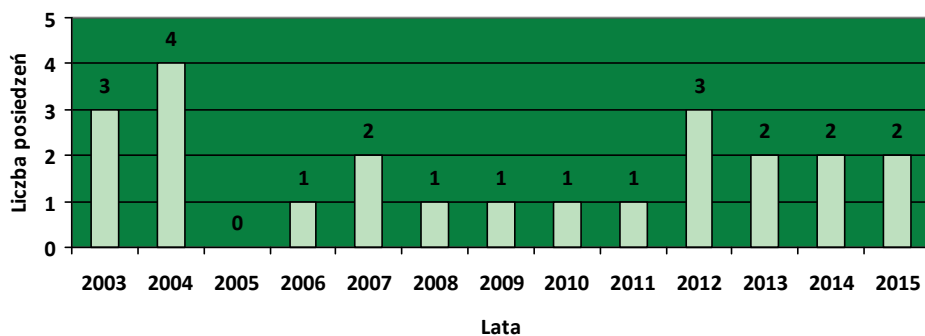
W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Dyskutowano na temat impasu w systemie kontrolnym MOP oraz interpretacji Konwencji MOP nr 87 dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw związkowych z 1948 r. w kontekście prawa do strajku.

**Statystykę posiedzeń Zespołu problemowego TK
ds. współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy
w latach 2003–2015 przedstawia tabela:**

Lata	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Liczba posiedzeń	3	4	-	1	2	1	1	1	1	3	2	2	2

Graficzne przedstawienie liczby posiedzeń Zespołu ds. współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy w podziale na lata

Przewodniczącymi Zespołu byli:

Antonii Duda (FZZ),

Zygmunt Mierzejewski (FZZ).

Zespół został powołany Uchwałą Nr 25 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 lipca 2004 roku.

2004 – 5 posiedzeń

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Omówiono problematykę wyboru przedstawicieli partnerów społecznych do komitetów sterujących i monitorujących programów operacyjnych.
- Omówiono programy operacyjne: SPO Rozwój Zasobów Ludzkich, SPO Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw, Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego i PO Pomoc Techniczna, SPO Transport i SPO Restrukturyzacja i Modernizacja Sektora Żywnościowego oraz Rozwój Obszarów Wiejskich.

2005 – 2 posiedzenia

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Omówiono założenia polityki spójności na lata 2004–2006 i 2007–2013.
- Przyjęto stanowisko strony społecznej Zespołu w sprawie wdrażania funduszy strukturalnych w Polsce.

2006 – 2 posiedzenia

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Wstępnie omówiono, zgodnie z kompetencjami Zespołu, propozycje tematów zgłoszonych do obszarów zawartych w Uchwale Nr 29 Trójstronnej Komisji dotyczącej umowy społecznej „Gospodarka – Praca – Rodzina – Dialog” oraz ustalano hierarchie ważności spraw przedłożonych do negocjacji.
- Zaprezentowano PO Kapitał Ludzki 2007–2013.

2007 – 10 posiedzeń

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Przedstawiono istotne zmiany w Programie Operacyjnym *Kapitał Ludzki* wprowadzone w trakcie konsultacji społecznych.
- Oceniono propozycje dotyczące wsparcia partnerów społecznych i rozwoju dialogu, zawarte w PO KL 2007–2013.
- Propozycja uzupełnień PO KL, szczegółowe omówienie Priorytetu V PO KL.
- Oceniono wskaźniki monitorujące.
- Omówiono uwagi do szczegółowego opisu priorytetów PO *Innowacyjna Gospodarka*.
- Omówienie propozycji dotyczących składu i zadań poszczególnych komitetów monitorujących.
- Partnerzy społeczni przedstawili zmian w szczegółowym opisie priorytetów PO KL.
- Informacja nt. absorpcji funduszy strukturalnych w Polsce w latach 2004–2006.
- Omówiono propozycje włączenia partnerów społecznych w procesy adaptacyjności.
- Informacja na temat PO *Infrastruktura i Środowisko*, PO *Pomoc Techniczna*, PO *Innowacyjna Gospodarka*, PO *Rozwój Polski Wschodniej*.
- Narodowa Strategia Spójności i ocena realizacji zamierzonych celów.
- Przedstawiono i oceniono wprowadzone zmiany w *Szczegółowym Opisie Priorytetów* PO KL.
- Omówiono przygotowania Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości do realizacji zadań.
- Informacja nt. przygotowania do wdrażania Programów Regionalnych.

2008 – 6 posiedzeń

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Omówiono realizację programów operacyjnych perspektywy finansowej na lata 2007–2013, tj. Programu Operacyjnego *Kapitał Ludzki*, PO *Infrastruktura i Środowisko*, PO *Innowacyjna Gospodarka*, PO *Rozwój Polski Wschodniej* i *Regionalnych Programów Operacyjnych*, w tym przygotowania do realizacji zadań w poszczególnych województwach.
- Omówiono zaawansowanie prac przy realizacji poszczególnych programów, stan prac nad działaniami pomocowymi, harmonogram uruchamiania kolejnych działań i projektów systemowych.

- Omówiono zaawansowanie prac przy realizacji zadań PO KL a także pracy Komitetu i Podkomitetów Monitorujących PO KL. Dyskutowano nt. realizacji projektu systemowego Poddziałania 5.5.1 PO KL, projektów konkursowych zgłoszonych w Poddziałaniu 5.5.2 PO KL, a także Poddziałania 8.1.3.
- Wypracowanie propozycji i kryteriów dla projektów konkursowych zmierzających do wzmocnienia partnerów społecznych w Działaniu 5.5.

2009 – 6 posiedzeń

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Omówiono realizację programów operacyjnych perspektywy finansowej na lata 2007–2013, tj. Programu Operacyjnego *Kapitał Ludzki*, PO *Infrastruktura i Środowisko*, PO *Innowacyjna Gospodarka*, PO *Rozwój Polski Wschodniej* i *Regionalnych Programów Operacyjnych*, w tym przygotowania do realizacji zadań w poszczególnych województwach.
- Dyskutowano także nt. stanu przygotowań do przejęcia funkcji płatnika w systemie wdrażania funduszy UE przez BGK, działań prowadzących do powołania Krajowych Sieci Tematycznych, harmonogramu realizacji PO KL na 2010 r. jak i nad harmonogramem prac Zespołu w 2010 r.
- Opracowanie przez partnerów społecznych propozycji do pakietu działań antykryzysowych, zwiększających efektywność wykorzystania funduszy strukturalnych.

2010 – 7 posiedzeń

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Informacja na temat Realizacji Programów Operacyjnych: PO IG, PO IiŚ, PO RPW, PO KL, RPO oraz propozycje zmian.
- Realizacja działań antykryzysowych w PO KL.
- Rozwój systemu Lokalnych Samorządowych Funduszy Pożyczkowych w Polsce w latach 2010–2015.
- Plan uporządkowania strategii rozwoju.
- Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego.
- Bariery utrudniających korzystanie z funduszy europejskich.

2011 – 4 posiedzenia

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Omówiono realizację Programów Operacyjnych: *Innowacyjna Gospodarka* w 2010 r. *Infrastruktura i Środowisko* w 2010 r., *Rozwój Polski Wschodniej* w 2010 r.

- Przedstawiono informację na temat realizacji projektu systemowego 5.5.1 PO KL.
- Przedstawiono informację nt. Krajowej Strategii Rozwoju Regionalnego.
- Omówiono realizację planu PO KL w 2010 r.
- Przedstawiono propozycje dalszego finansowania konkursów poddziałania 5.5.2 PO.
- Dyskutowano i przyjęto opracowania partnerów społecznych na temat obecnego stanu realizacji działania oraz potrzeb w jego prawidłowej realizacji do końca okresu programowania.
- Poruszono kwestię Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki – priorytet II, działanie 55., poddziałanie 8.1.3 – plany działania na rok 2012.

2012 – 6 posiedzeń

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Omówiono nie tylko zaawansowanie prac przy realizacji poszczególnych programów operacyjnych (PO Innowacyjna Gospodarka, PO Rozwój Polski Wschodniej, PO Infrastruktura i Środowisko, Regionalne Programy Operacyjne), ale i istniejące zagrożenia w terminowej ich realizacji.
- Zapoznano się z informacją na temat realizacji komponentu regionalnego PO KL z rozbiciem na województwa, w tym postępu finansowego i postępu rzeczowego w obszarach: zatrudnienia, integracji społecznej adaptacyjności pracowników i przedsiębiorstw oraz edukacji.
- Nowy okres programowania 2014–2020, w tym oczekiwań partnerów społecznych co do założeń i jego realizacji.
- Partnerzy społeczni opracowali materiał dotyczący realizacji zasady partnerstwa oczekując, że konkluzje zawarte w wypełnionej przez partnerów społecznych ankiecie, w jakikolwiek sposób przełożą się na systemowe działania dot. zasady partnerstwa.
- Omówiono Założenia Umowy Partnerstwa 2014–2020.
- Przedstawiono VI raportu BCC nt. Stanu Wykorzystania Funduszy Europejskiej.
- Zapoznano się z propozycjami alternatywnego systemu oceny projektów wspieranych przez EFS.

2013 – 3 posiedzenia

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

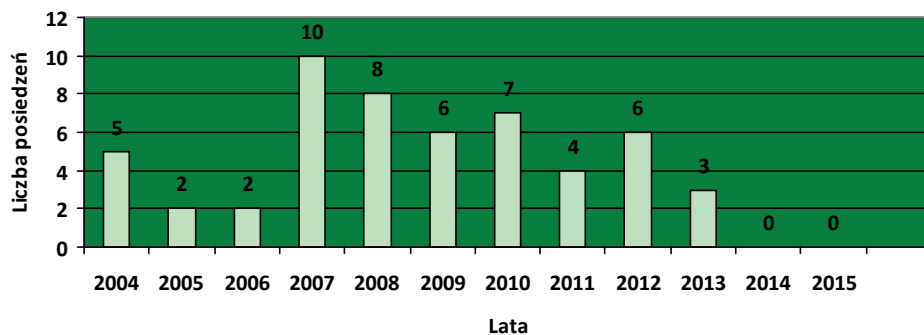
- Rola partnerów społecznych w nowym okresie programowania. Środki planowane dla partnerów społecznych na wzór wielu innych krajów UE.
- Omówiono koncepcję wspólnego projektu Partnerów w ramach konkursu 5.5.2_8 PO KL.
- Stan przygotowania do nowej perspektywy poszczególnych regionów.
- Realizacja zasady partnerstwa. Wykorzystanie – z udziałem partnerów społecznych – funduszy unijnych nowej perspektywy finansowej UE 2014–2020 na rozwój Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw (CSR).
- Omówiono stan zaawansowania prac nad Regionalnymi Programami Operacyjnymi:
 - podsumowanie przeprowadzonych konsultacji społecznych założeń RPO,
 - konstrukcji grup roboczych pracujących nad RPO,
 - zakresu proponowanego w ramach RPO wsparcia (ze szczególnym uwzględnieniem budżetów na wsparcie przedsiębiorczości).
- Omówiono stan zaawansowania negocjacji w ramach Kontraktów terytorialnych.
- Omówiono stan zaawansowania prac nad Zintegrowanymi Inwestycjami Terytorialnymi (ZIT):
 - przyjętą filozofią konstrukcji RPO w tym zakresie,
 - preferowanych zakresów ZIT (obszarów),
 - sposobu wyboru projektów (indykatywne/konkursowe),
 - wskaźnikowych kryteriów oceny.

2014–2015 – brak posiedzeń

Statystykę posiedzeń Zespołu problemowego TK ds. funduszy strukturalnych Unii Europejskiej – w latach 2004–2015 przedstawia tabela:

Lata	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Liczba posiedzeń	5	2	2	10	6	6	7	4	6	3	0	0

Graficzne przedstawienie liczby posiedzeń Zespołu ds. funduszy strukturalnych Unii Europejskiej w podziale na lata.

Przewodniczącym Zespołu byli:

Joanna Kluzik-Rostowska (Podsekretarz Stanu w MPiPS)

Agnieszka Chłoń-Domińczak (Podsekretarz Stanu w MPiPS)

Marek Bucior (Podsekretarz Stanu w MPiPS)

Jarosław Duda (Sekretarz Stanu w MPiPS) – w ostatnim okresie funkcjonowania Komisji.

Zespół został powołany Uchwałą Nr 27 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 14 września 2005 roku.

2006 – 1 posiedzenie

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Wstępne omówienie, zgodnie z kompetencjami Zespołu, propozycji tematów zgłoszonych do obszarów zawartych w Uchwale Nr 29 Trójstronnej Komisji dotyczącej umowy społecznej „Gospodarka – Praca – Rodzina – Dialog” oraz ustalenie hierarchii ważności spraw przedłożonych do negocjacji.

2007 – brak posiedzeń

2008 – 1 posiedzenie

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Określono kierunki prac Zespołu oraz ustalono wstępny harmonogram i listę niezbędnych dla dalszej pracy materiałów.

2009–2011 – brak posiedzeń

2012 – 2 posiedzenia

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Informacja na temat prowadzonych w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej prac w związku z:
 1. Realizacją Europejskiej Karty Społecznej (z 1961 r.).
 2. Rozszerzeniem zobowiązań Polski.

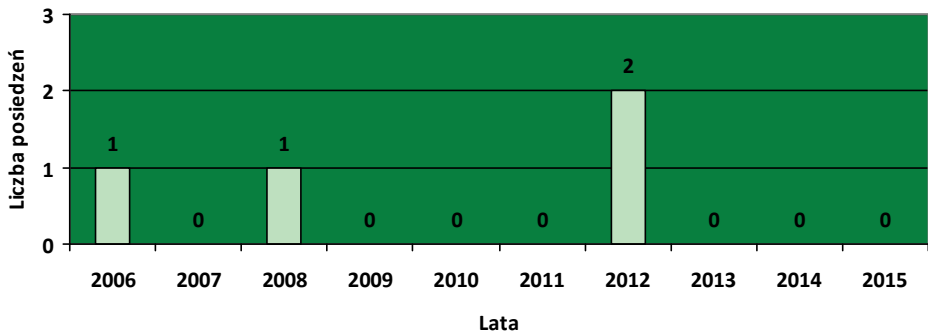
- Omówienie konkluzji negatywnych dotyczących artykułów: 2.1, 4.2, 4.4, 5, 13.3 Europejskiej Karty Społecznej.

2013–2015 – brak posiedzeń

Statystyka posiedzeń Zespołu problemowego TK ds. Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej – w latach 2006–2015 przedstawia tabela:

Lata	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Liczba posiedzeń	1	0	1	0	0	0	2	0	0	0

Graficzne przedstawienie liczby posiedzeń Zespołu ds. Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej w podziale na lata.

Zespół Konsultacyjny TK ds. Unii Europejskiej (przy Prezydium TK)

Przewodniczącymi Zespołu byli:

Krystyna Gurbiel (Podsekretarz Stanu w MGiP)

Kazimierz Kubreski (Podsekretarz Stanu w MPiPS)

Radosław Mleczo (Podsekretarz Stanu w MPiPS) – w ostatnim okresie funkcjonowania Komisji.

Zespół został powołany decyzją Prezydium Trójstronnej Komisji w styczniu 2005 r., w celu zapewnienia lepszego dostępu partnerów społecznych do legislacji na poziomie unijnym.

2005 – 3 posiedzenia

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Omówiono tryb prac Zespołu oraz oczekiwania partnerów społecznych związanych z ich udziałem w procesie konsultacji. W trakcie spotkania partnerzy wskazywali na konieczność zacieśnienia współpracy z administracją krajową oraz stworzenia odpowiedniego mechanizmu konsultacyjnego zwłaszcza w kwestiach wypracowywania stanowiska do dokumentów strategicznych UE, o charakterze długoterminowym oraz dotyczących zagadnień horyzontalnych.
- Dokonano przeglądu projektów aktów prawnych i dokumentów pozalegisacyjnych Unii Europejskiej, podlegających konsultacjom.
- z partnerami społecznymi (stan na dzień 31 lipca br.), zapoznano się z informacją na temat przebiegu konsultacji społecznych Krajowego Programu Reform 2005–2008 oraz dyskutowano na temat roli partnerów społecznych i działań administracji rządowej w procesie uzyskiwania przez Polskę korzystnych rozwiązań w zakresie polityki handlowej UE.

2006 – 1 posiedzenie

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Informacja na temat projektów aktów prawnych i dokumentów pozalegisacyjnych Unii Europejskiej, podlegających konsultacjom z partnerami społecznymi (stan na dzień 30 listopada 2005 r.).

- Informacja i dyskusja na temat prac nad projektem dyrektywy o usługach na rynku wewnętrznym UE.

2007 – 1 posiedzenie

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Dyskutowano na temat stanu prac nad zmianą dyrektywy 2003/88/WE z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącą niektórych aspektów organizacji czasu pracy.

2008 – zespół nie spotkał się

2009 – 3 posiedzenia

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Przedstawiono zasady wyłaniania kandydatów na przedstawicieli do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (EKES) – do I grupy (pracodawcy) oraz II grupy (pracownicy).
- Podsumowano konsultacje na temat zasad wyłaniania kandydatów na członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (EKES) na kadencję 2010–2014.
- W ramach prac Zespołu wymieniono się doświadczeniami w kwestii konsultacji dokumentów europejskich w trybie art. 19a ustawy o związkach zawodowych oraz art. 16a ustawy o organizacjach pracodawców.
- Wysłuchano informacji MPiPS na temat przygotowań do polskiej prezydencji.

2010 – 1 posiedzenie

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Przygotowania do objęcia przez Polskę przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r.

2011 – 2 posiedzenia

W trakcie prac poruszano następujące kwestie:

- Wysłuchano informacji Ministerstwa Gospodarki na temat Strategii Europa 2020.
- Zapoznano się z informacją na temat przygotowań do objęcia przez Polskę przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r. w tym: – kalendarz i priorytety sektorowe prezydencji (poprawa funkcjo-

nowania rynku pracy, włączenie społeczne przez ograniczenie ubóstwa, działalność badawczo-rozwojowa, klimat i energia); – prace legislacyjne planowane w okresie prezydencji (w szczególności zmiana dyrektywy o czasie pracy); – rola partnerów społecznych w realizacji poszczególnych działań i organizacji spotkań.

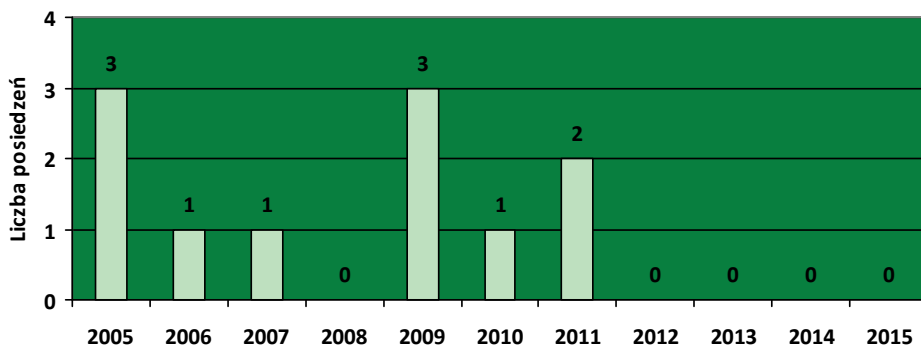
- Dyskutowano nad procedurą konsultowania aktów prawnych oraz lobbingu na forum unijnym (wzmocnienie roli partnerów społecznych poprzez udział w konsultacjach unijnych aktów prawnych).
- Wymieniono doświadczenia w kwestii konsultacji dokumentów europejskich w trybie art. 19a ustawy o związkach zawodowych oraz art. 16a ustawy o organizacjach pracodawców.

W 2012–2015 Zespół nie spotkał się.

Statystykę posiedzeń Zespołu Konsultacyjnego ds. Unii Europejskiej, działającego przy Prezydium TK, w latach 2005–2015 przedstawia tabela:

Lata	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Liczba posiedzeń	3	1	1	-	3	1	2	0	0	0	0

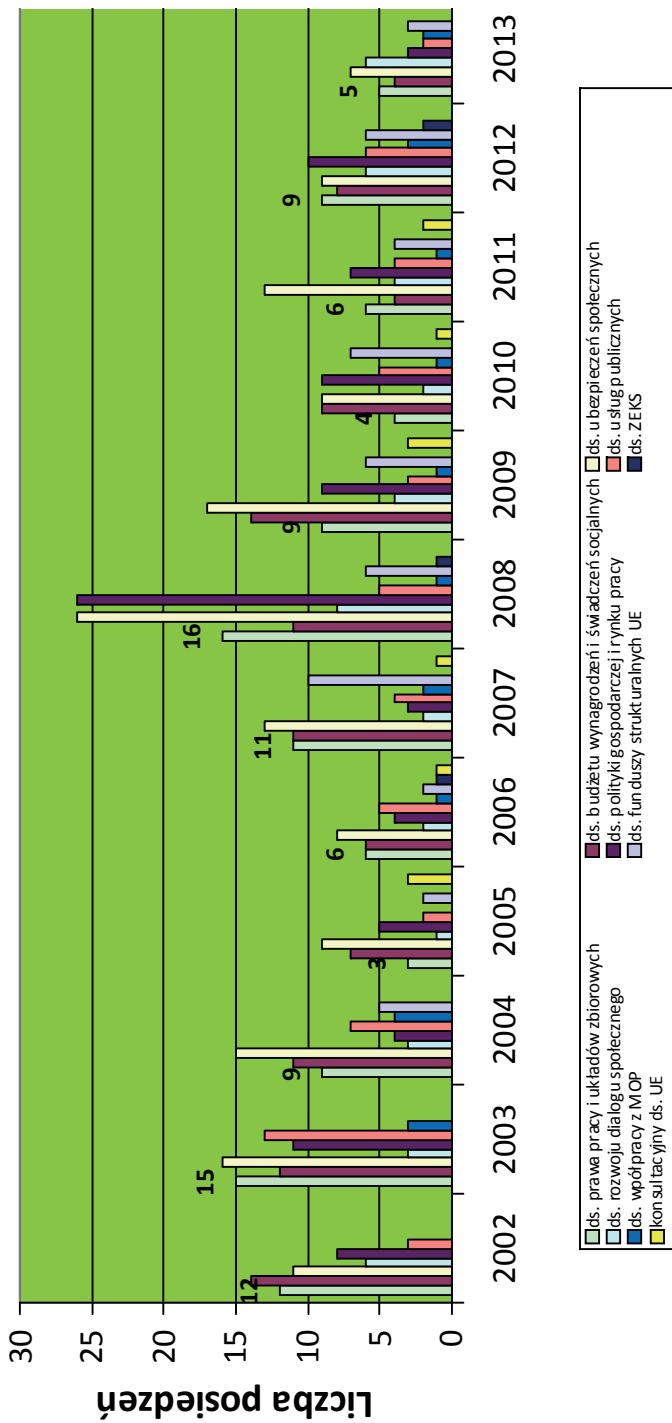
Graficzne przedstawienie liczby posiedzeń Zespołu Konsultacyjnego ds. Unii Europejskiej, działającego przy Prezydium TK w podziale na lata.

**Liczba posiedzeń Zespołów problemowych Trójstronnej Komisji
do Spraw Społeczno-Gospodarczych w latach 2002–2015**

Zespół/Rok	Liczba spotkań Zespołów problemowych TK w latach 2002–2015													
	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
ds. prawa pracy i układów zbiorowych	12	15	9	3	6	11	16	9	4	6	9	5	7	3
ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych	14	12	11	7	6	11	11	14	9	4	8	4	-	-
ds. ubezpieczeń społecznych	11	16	15	9	8	13	26	17	9	13	9	7	9	3
ds. rozwoju dialogu społecznego	6	3	3	1	2	2	8	4	2	4	6	6	4	3
ds. polityki gospodarczej i rynku pracy	8	11	4	5	4	3	26	9	9	7	10	3	5	-
ds. usług publicznych	3	13	7	2	5	4	5	3	5	4	6	2	-	-
ds. współpracy z MOP		3	4	-	1	2	1	1	1	1	3	2	2	2
ds. funduszy strukturalnych UE			5	2	2	10	6	6	7	4	6	3	-	-
ds. Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej					1	-	1	-	-	-	2	-	-	-
Konsultacyjny ds. UE				3	1	1	-	3	1	2	-	-	-	-
Ogółem	54	73	58	32	36	57	100	77	57	56	59	32	27	11

Posiedzenia Zespołów TK w latach 2002–2015

Prace zespołów doraźnych TK

Zespół doraźny ds. rozwiązań systemowych w ochronie zdrowia

Przewodniczącą zespołu była Elżbieta Paradowska (Dyrektor Departamentu Instrumentów Finansowych MGPIPS).

Zespół został powołany Uchwałą Nr 22 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 29 września 2003 r. Uchwała określała termin zakończenia prac zespołu na 15 listopada 2003 r.

Odbyło się 10 posiedzeń.

Zespół dyskutował nad rządowymi propozycjami rozwiązań zawartych w trzech projektach ustaw:

- O zmianie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej.
- O pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej oraz o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne.
- Przepisy wprowadzające ustawę o pomocy publicznej i restrukturyzacji samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej oraz o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz ustawę o zmianie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej.

W trakcie posiedzeń poruszane były przede wszystkim następujące bloki tematyczne:

1. Oddłużenie samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej poprzez restrukturyzację finansową zakładów.
2. Przekształcenie samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej w spółki użyteczności publicznej z większościowym udziałem Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego.
3. Indywidualnej roszczenia pracownicze wynikające z ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu wynagrodzeń tzw. Ustawa 203.
4. Uregulowanie czasu pracy pracowników ochrony zdrowia oraz szczególnych uprawnień pracowniczych.

Zespół doradczy ds. konsultacji Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej

Przewodniczącym zespołu był Jacek Męcina (Podsekretarz Stanu w MGiP).

Zespół powołany został Uchwałą Nr 26 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 15 lipca 2005 r. Uchwała określała termin zakończenia prac zespołu na 5 września 2005 r.

O odbytych 3 spotkaniach.

Podczas prac zespołu dyskutowano na temat sprawozdania rządu polskiego z realizacji Europejskiej karty Społecznej za rok 2004, zgodności ustawodawstwa polskiego z ZEKS oraz nad propozycją sposobu podpisywania i ratyfikacji ZEKS. Wnioskiem końcowym z prac było między innymi stwierdzenie, że istnieje wola dyskusji na temat wspólnego wypracowania minimum ratyfikacyjnego Zrewidowanej Europejskiej karty społecznej oraz, że podpisanie i ratyfikacja ZEKS powinny być przedmiotem prac stałego Zespołu Komisji.

Przewodniczącym zespołu był Sławomir Brodziński (Szef Służby Cywilnej).

Zespół został powołany Uchwałą Nr 34 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 16 lutego 2009 r. Zadaniem Zespołu jest wypracowanie i uzgodnienie rozwiązań dotyczących pracowników samorządowych oraz służby cywilnej, a w szczególności: wynagrodzeń, wytycznych ocen kwalifikacyjnych, wartościowania stanowisk pracy, przepisów szczególnych z zakresu prawa pracy, środków na funkcjonowanie. **Zespół zakończył swoje prace 31 grudnia 2011 r.**

2009 – 11 posiedzeń

Omówiono:

- Wdrażanie aktów wykonawczych do ustawy o służbie cywilnej.
- Propozycje Szefa Służby Cywilnej dot. nowelizacji ustawy o służbie cywilnej.
- Wypłatę dodatków specjalnych w służbie cywilnej.
- Nabory na wyższe stanowiska w Służbie Cywilnej dla osób pełniących obowiązki dyrektorów w dniu wejścia w życie ustawy o państwowym zasobie kadrowym.
- Informację dotyczącą zmian w funkcjonowaniu urzędów skarbowych – wdrażanie Systemu e-Podatki.
- Informację MF nt. przeprowadzanych konkursów na Dyrektorów i Naczelników Urzędów Skarbowych.
- Wprowadzenie ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (likwidacja jednostek gospodarki pozabudżetowej – skutki pracownicze).
- Ustawę o pracownikach samorządowych oraz wdrażanie aktów wykonawczych do ustawy o pracownikach samorządowych.
- Kwestie związane z toczącym się w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim sporem zbiorowym.
- Zagadnienia dot. służby celnej, w tym informację o stanie prac nad projektem rozporządzenia Ministra Finansów zmieniającego rozporządzenie w sprawie stawek uposażenia zasadniczego w Służbie Celnej, wysokości

oraz szczegółowych zasad przyznawania i wypłacania dodatków do uposażenia zasadniczego.

- Informację nt. projektu ustawy o racjonalizacji zatrudnienia w państwowych jednostkach budżetowych i niektórych innych jednostkach sektora finansów publicznych.

2010 – 10 posiedzeń

Podczas posiedzeń Zespołu zostały omówione:

- Projekt nowelizacji ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.
- Informacja PIP o wynikach kontroli przeprowadzonej w urzędach administracji skarbowej.
- Prace nad projektem ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji terenowych organów administracji rządowej.
- Nowelizacja ustawy o służbie cywilnej.
- Planowane zmiany strukturalne i organizacyjne w administracji podatkowej.
- Spór zbiorowy w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim.
- Realizacja przez dyrektorów generalnych urzędów zmian w zakresie jednostek gospodarki pozabudżetowej w związku z wejściem w życie ustawy o finansach publicznych.
- Sprawozdania Szefa Służby Cywilnej o stanie i realizacji zadań tej służby.
- Ustawy: o urzędach i izbach skarbowych, o postępowaniu egzekucyjnym w administracji,
- Zarządzenia Nr 13 Ministra Finansów w sprawie organizacji urzędów i izb skarbowych oraz nadania im statutów.
- Projekt ustawy o racjonalizacji zatrudnienia w państwowych jednostkach budżetowych i niektórych jednostkach finansów publicznych w latach 2011 i 2012.
- Projekt zarządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie zasad dokonywania opisów i wartościowania stanowisk pracy w służbie cywilnej.

2011 – 11 posiedzeń

W trakcie spotkań:

- Przedstawiono informację Szefa Służby Cywilnej nt. dyskusji w ramach OECD oraz Europejskiej Sieci Administracji Publicznej EUPAN – Administracja publiczna wobec kryzysu ekonomicznego ze szczególnym

uwzględnieniem kwestii pracowniczych. Porównano wynagrodzenia w służbie cywilnej z innymi jednostkami w sferze budżetowej i sferze przedsiębiorstw – raport firmy HRM partners.

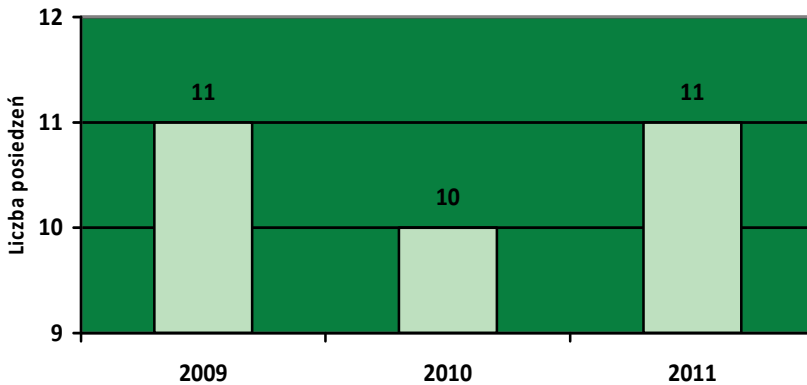
- Zapoznano się z informacją Dyrektora Departamentu Służby Cywilnej na temat możliwości rozwiązywania sporu zbiorowego w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim.
- Wysłuchano informacji Ministra Finansów o podstawie prawnej, przyczynach, trybie oraz skutkach (dane statystyczne) blokady wypłat Dodatkowego Wynagrodzenia Roczego w służbach podległych Ministrowi Finansów.
- Zapoznano się z informacją Dyrektora Departamentu Prawnego KPRM na temat przepisów ustawy o szczególnych zasadach odpowiedzialności funkcjonariuszy publicznych za rażąco naruszenie prawa.
- Dyskutowano nad wartościowaniem stanowisk pracy w kontekście ustawy z dnia 3.12.2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania.
- Przedstawiono projekt rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych.
- Przedstawiono okresową informację o zatrudnieniu w służbie cywilnej. Rozmawiano na temat ubezpieczenia grupowego.
- Zapoznano się z projektem rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych.
- Wysłuchano informacji o przebiegu postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym dot. ustawy o racjonalizacji zatrudnienia oraz o planowanych środkach na wynagrodzenia i szkolenia członków korpusu służby cywilnej w projekcie ustawy budżetowej na 2011 rok oraz limit mianowań w służbie cywilnej na lata 2011–2014.
- Dyskutowano na temat projektu strategii zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej 2011–2020.
- Przedstawiono projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustalania wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej (DSC).

- Zapoznano się z projektem rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie uprawnień szczególnych przysługujących niektórym kategoriom członków korpusu służby cywilnej (DSC).
- Przedstawiono sprawozdanie z wykonania ustawy budżetowej za rok 2010 w części dot. służby cywilnej.
- Wysłuchano informacji o pracach parlamentarnych dot. zmiany ustawy o służbie cywilnej oraz ustawy o pracownikach samorządowych w zakresie modyfikacji procedury naboru mającej na celu wprowadzenia ułatwień dla osób niepełnosprawnych.
- Wysłuchano informacji Ministerstwa Finansów nt. regulaminów nagród i premiowania w jednostkach podległych oraz informacji nt. planowanych kierunków zmian organizacyjnych urzędów kontroli skarbowej.
- Poruszono kwestię reformy systemu wynagrodzeń w służbie cywilnej – podwyżki w korpusie służby cywilnej.
- Przedstawiono stan prac nad projektem zarządzenia Szefa Służby Cywilnej określającego standardy zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej.
- Rozmawiano również na temat funkcjonowania urzędów skarbowych po likwidacji dochodów własnych i wprowadzenia finansowania budżetowego, utworzenia europejskiej sektorowej komisji dialogu społecznego w administracjach rządowych szczebla centralnego.
- Rozmawiano na temat reformy systemu wynagrodzeń w służbie cywilnej, kwestii podwyżek w korpusie służby cywilnej, naruszenia kodeksu etyki służby cywilnej w resorcie finansów.
- Poruszono kwestię przyszłości Zespołu.

Statystykę posiedzeń Zespołu doraźnego ds. pracowników samorządowych oraz służby cywilnej w latach 2009–2011 przedstawia tabela:

Lata	2009	2010	2011
Liczba posiedzeń	11	10	11

Graficzne przedstawienie liczby posiedzeń Zespołu doradczego ds. pracowników samorządowych oraz służby cywilnej w podziale na lata.

Liczba posiedzeń Zespołów doradczych Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych w latach 2003–2011

Zespół/Rok	Liczba spotkań Zespołów doradczych TK w latach 2003–2011					
	2003	2005	2009	2010	2011	OGÓŁEM
ds. rozwiązań systemowych w ochronie zdrowia	10	Zespół zakończył swoją działalność z dniem 15.11.2003				
ds. konsultacji Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej		3	Zespół zakończył swoją działalność z dniem 5.09.2005			
ds. pracowników samorządowych oraz służby cywilnej			11	10	11	Zespół zakończył swoją działalność z dniem 31.12.2011
Suma	10	3	11	10	11	45

VI. Podsumowanie

Uchwalona w dniu 6 lipca 2001 roku Ustawa o Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego była między innymi efektem ponad 8-letnich doświadczeń wynikających z funkcjonowania Komisji Trójstronnej powołanej uchwałą Rady Ministrów nr 7/94 z dnia 15 lutego 1994 r.

Porównując działalność Trójstronnej Komisji powołanej ustawą do Komisji Trójstronnej działającej na podstawie uchwały Rady Ministrów należy stwierdzić, że przyjęte rozwiązania prawne pozwoliły na stworzenie bardziej efektywnie działającego forum dialogu społecznego. W nowej ustawie zdefiniowano po raz pierwszy reprezentatywność organizacji związkowych i pracodawców reprezentowanych w Trójstronnej Komisji. Ponadto wyeliminowano szereg rozwiązań prawnych blokujących prace poprzedniej Komisji. Należy przypomnieć, że zawieszenie w kwietniu 1999 roku przez Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych udziału w pracach Komisji spowodowało zmniejszenie się liczby posiedzeń i w konsekwencji doprowadziło do zablokowania prac Komisji. Ze względów proceduralnych nie doszło na posiedzeniach plenarnych do żadnego wspólnego ustalenia stanowiska stron (wymagającego konsensusu).

W dniu 23 listopada 2001 roku odbyło się inauguracyjne posiedzenie Trójstronnej Komisji ds. Spraw Społeczno-Gospodarczych. Od tego momentu, ustawowo umocowana Komisja, w nowym składzie, podjęła właściwe prace merytoryczne. Dla sprawnego jej funkcjonowania powołano szereg zespołów problemowych Komisji, które przygotowywały stanowiska i opinie przedkładane pod jej obrady plenarne.

Przez piętnaście lat działalności na forum Trójstronnej Komisji podejmowano próby rozmów o najważniejszych ze społecznego punktu widzenia sprawach. Do najistotniejszych należały:

- W dniu 13 maja 2003 r. Komisja Trójstronna ds. Społeczno-Gospodarczych przyjmując Uchwałę Nr 17 rozpoczęła negocjacje w węzłowych kwestiach polityki społeczno-gospodarczej. Uchwała przewidywała podjęcie negocjacji, przede wszystkim w kwestii: zwiększenia zakresu swobody działalności gospodarczej, naprawy finansów publicznych, sposobów obniżenia obciążeń z tytułu podatków dochodowych, zasad prywatyzacji, która powinna przyczynić się do kształtowania nowocze-

snej struktury gospodarki, do tworzenia efektywnych miejsc pracy oraz uwzględniać interesy pracowników prywatyzowanych przedsiębiorstw, skali, zakresu i sposobu udzielania pomocy przez państwo (pomoc publiczna) przedsiębiorcom, zakresu urynkwienia usług publicznych, mechanizmu kształtowania wynagrodzeń w sferze budżetowej, usług publicznych oraz w sektorze przedsiębiorstw, prawa pracy, w tym roli układów zbiorowych pracy oraz przepisów regulujących zawieranie umów na czas nieokreślony i określony. Efektem kilkumiesięcznej pracy zespołów problemowych KT było szereg porozumień, które złożyły się na przyjętą Uchwałę Nr 24.

- Prace nad umową społeczną „GOSPODARKA – PRACA – RODZINA – DIALOG” Zgodnie z uchwałą nr 29 z 27 marca 2006 r., Trójstronna Komisja podjęła działania zmierzające do zawarcia Umowy Społecznej, będącej kompleksowym programem, obejmującej następujące obszary: tworzenie nowych miejsc pracy, polityka zatrudnienia i instytucje rynku pracy; warunki rozwoju społeczno-gospodarczego i przedsiębiorczości; zabezpieczenie społeczne; polityka rodzinna; ochrona zdrowia; dialog, partnerstwo społeczne i społeczeństwo obywatelskie.
- Pakiet działań antykryzysowych – w okresie spowolnienia gospodarczego w 2008 roku rząd – wspólnie z partnerami społecznymi – prowadził rozmowy dotyczące wypracowywania rozwiązań łagodzących negatywne konsekwencje kryzysu. Prace w dialogu społecznym rozpoczęły się zanim w Polsce pojawiły się pierwsze symptomy kryzysu. Miały one na celu zareagowanie już we wstępnej fazie spowolnienia gospodarczego tak, aby możliwości minimalizowania jego skutków w Polsce dawały gwarancje powodzenia. W efekcie wielu spotkań oraz w oparciu o dane i wskaźniki z poszczególnych resortów, partnerzy społeczni w dialogu autonomicznym przygotowali w formie dezyderatu pakiet obejmujący 13 najistotniejszych z ich punktu widzenia postulatów, który został skierowany do rządu 13 marca 2009 roku. Po analizie, postulaty partnerów społecznych stały się przedmiotem prac właściwych zespołów problemowych Trójstronnej Komisji, a w odpowiednich resortach były przygotowywane rozwiązania legislacyjne. Na każdym etapie propozycje były dyskutowane na forum Trójstronnej Komisji. W dniu 22 sierpnia 2009 r. weszła w życie ustawa o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców, która swoim zakresem działania obejmowała 6 punktów przyjętego pakietu.

Podejmując kolejne inicjatywy negocjacji organizacje reprezentowane w Komisji Trójstronnej oraz strona rządowa kierowały się przekonaniem, że tylko na drodze dialogu i porozumienia społecznego można wypracować rozwiązanie złożonych i trudnych problemów społeczno-gospodarczych Polski, przyczyniając się tym samym do tworzenia miejsc pracy, pobudzania przedsiębiorczości i wzrostu gospodarczego.

Jednak narastające niezadowolenie z efektywności funkcjonowania Komisji przede wszystkim strony związkowej reprezentowanej w TK doprowadziły do zawieszenia 26 czerwca 2013 r. udziału strony związkowej w pracach Trójstronnej Komisji, wojewódzkich komisjach dialogu społecznego oraz trójstronnych zespołach branżowych.

W wyniku podjętych prac – początkowo prowadzonych autonomicznie – w dniu 24 lipca 2015 r. uchwalono ustawę o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz.U. z 2015 r., poz. 1240), która stanowi kolejne otwarcie w historii polskiego dialogu społecznego.

ZAŁĄCZNIKI

- 1. Ustawa o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego.**
- 2. Regulamin działania Komisji.**
- 3. Zakresy prac zespołów problemowych TK.**
- 4. Wykaz podjętych uchwał przez Trójstronną Komisję do Spraw Społeczno-Gospodarczych.**

**Ustawa o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych
wojewódzkich komisjach dialogu społecznego**

**Tekst jednolity ustawy po nowelizacji
z dnia 19 listopada 2009 roku**

Dz.U.01.100.1080

2002-01-01	zm.	Dz.U.01.154.1793	art. 5
2002-02-23	zm.	Dz.U.02.10.89	art. 1
2002-07-01	zm.	Dz.U.01.154.1800	art. 39
2003-01-01	zm.	Dz.U.02.240.2056	art. 1
2004-11-23	zm.	Dz.U.04.240.2407	art. 1
2010-01-01 zm.		Dz.U.09.219.1707	art. 4

USTAWA

z dnia 6 lipca 2001 r.

**o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych
i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego**

(Dz.U. z dnia 18 września 2001 r.)

Rozdział 1

Cel i zadania Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych

Art. 1. 1. Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych, zwana dalej „Komisją”, stanowi forum dialogu społecznego prowadzonego dla godzenia interesów pracowników, interesów pracodawców oraz dobra publicznego.

2. Celem działalności Komisji jest dążenie do osiągnięcia i zachowania pokoju społecznego.

3. Do kompetencji Komisji należy prowadzenie dialogu społecznego w sprawach wynagrodzeń i świadczeń społecznych oraz w innych sprawach społecznych lub gospodarczych, a także realizacja zadań określonych w odrębnych ustawach.

Art. 2. 1. Każdej ze stron Komisji przysługuje prawo wniesienia pod obrady Komisji sprawy o dużym znaczeniu społecznym lub gospodarczym, jeżeli uzna, że jej rozwiązanie jest istotne dla zachowania pokoju społecznego.

2. Każda ze stron Komisji, również wspólnie z inną stroną Komisji, może zająć stanowisko w każdej sprawie dotyczącej polityki społecznej lub gospodarczej.

3. Każda ze stron Komisji może wezwać inną stronę Komisji do zajęcia stanowiska w sprawie, którą uzna za mającą duże znaczenie społeczne lub gospodarcze.

4. Strona pracowników i strona pracodawców Komisji mogą zawierać ponadzakładowe układy zbiorowe pracy obejmujące ogół pracodawców zrzeszonych w organizacjach, o których mowa w art. 7 ust. 1, lub grupę tych pracodawców oraz pracowników zatrudnionych przez tych pracodawców, a także porozumienia określające wzajemne zobowiązania tych stron.

5. Do układów, o których mowa w ust. 4, stosuje się przepisy art. 239–241¹³ Kodeksu pracy, z wyłączeniem art. 241² § 2 oraz art. 241⁹ § 3–5.

Art. 2a. 1. Wszystkie strony Komisji mogą wspólnie zawierać porozumienia.

2. Przedmiotem porozumień są wzajemne zobowiązania stron służące realizacji celów, o których mowa w art. 1 ust. 1 i 2.

3. Porozumienia określają w szczególności:

- 1) czas obowiązywania,
- 2) tryb dokonywania zmian treści,
- 3) tryb rozwiązania,
- 4) przypadki wygaśnięcia,
- 5) tryb rozstrzygania kwestii spornych.

Art. 2b. 1. Komisja może przekazać sprawę o zasięgu wojewódzkim, o której mowa w art. 1 ust. 3 i art. 2 ust. 1, wojewódzkiej komisji dialogu społecznego.

2. W sprawie przekazania komisja podejmuje uchwałę.

Art. 3. 1. Strona rządowa, w terminie do dnia 10 maja każdego roku, przedstawia Komisji wstępną prognozę wielkości makroekonomicznych stanowiących podstawę do prac nad projektem ustawy budżetowej na rok następny.

2. Strony pracowników i pracodawców, w terminie do dnia 20 maja każdego roku, przedstawiają wspólną propozycję w sprawie wzrostu w następnym roku:

- 1) wynagrodzeń w gospodarce narodowej, w tym w państwowej sferze budżetowej, a także minimalnego wynagrodzenia za pracę,
- 2) emerytur i rent z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

3. W przypadku gdy w terminie, o którym mowa w ust. 2, strony pracowników i pracodawców nie przedstawią wspólnej propozycji, każda z tych stron może, w terminie do dnia 25 maja, przedstawić swoją propozycję w każdej ze spraw, o których mowa w ust. 2.

4. W przypadku gdy w terminie, o którym mowa w ust. 3, strona nie przedstawi propozycji w sprawach, o których mowa w ust. 2, propozycję w każdej ze spraw może przedstawić, w terminie do dnia 30 maja, każda z organizacji, której przedstawiciele reprezentują stronę w Komisji.

5. Strona rządowa, w terminie do dnia 15 czerwca każdego roku, kieruje założenia projektu budżetu państwa na rok następny do Komisji w celu zajęcia stanowiska przez strony pracowników i pracodawców.

6. Strony pracowników i pracodawców zajmują, w terminie do dnia 20 lipca każdego roku, wspólne stanowisko w sprawie założeń projektu budżetu państwa na rok następny.

7. W przypadku gdy w terminie, o którym mowa w ust. 6, strony nie uzgodnią wspólnego stanowiska, każda ze stron może, w terminie do dnia 25 lipca, zająć stanowisko w sprawie założeń projektu budżetu państwa na rok następny.

8. W przypadku gdy w terminie, o którym mowa w ust. 7, strona nie uzgodni stanowiska w sprawie założeń projektu budżetu państwa na rok następny, opinię w sprawie założeń projektu budżetu państwa na rok następny może przedstawić, w terminie do dnia 31 lipca, każda z organizacji, której przedstawiciele reprezentują stronę w Komisji.

9. Strona rządowa, nie później niż 20 dni przed przedstawieniem projektu ustawy budżetowej Sejmowi, kieruje projekt ustawy budżetowej na rok następny wraz z uzasadnieniem do Komisji w celu zajęcia stanowiska przez strony pracowników i pracodawców.

10. Strony pracowników i pracodawców zajmują wspólne stanowisko w sprawie projektu ustawy budżetowej na rok następny, nie później niż w 6 dniu roboczym po dniu, w którym otrzymały ten projekt.

11. W przypadku gdy w terminie, o którym mowa w ust. 10, strony nie uzgodnią wspólnego stanowiska, każda ze stron może, w ciągu następnych 3 dni roboczych, zająć stanowisko w sprawie projektu ustawy budżetowej na rok następny.

12. W przypadku gdy w terminie, o którym mowa w ust. 11, strona nie uzgodni stanowiska w sprawie projektu ustawy budżetowej na rok następny, opinię w sprawie projektu ustawy budżetowej na rok następny może przedstawić, w ciągu następnych 2 dni roboczych, każda z organizacji, której przedstawiciele reprezentują stronę w Komisji.

13. Terminy, o których mowa w ust. 1–8, Komisja może zmieniać na wniosek strony rządowej.

14. Nieprzedstawienie propozycji, o której mowa w ust. 4, oraz opinii, o których mowa w ust. 8 i 12, w terminie wyznaczonym odpowiednio w każdym z tych przepisów lub w terminie ustalonym przez Komisję, oznacza rezygnację z prawa do ich wyrażenia.

Rozdział 2

Skład i organizacja Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych

Art. 4. 1. W skład Komisji wchodzi przedstawiciele strony rządowej, strony pracowników oraz strony pracodawców.

2. W pracach Komisji biorą udział przedstawiciele jednostek samorządu terytorialnego, z głosem doradczym, w zakresie dotyczącym wykonywania zadań publicznych przez samorząd terytorialny.

3. W pracach Komisji biorą udział, z głosem doradczym, przedstawiciel Prezesa Narodowego Banku Polskiego oraz przedstawiciel Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Art. 5. 1. Stronę rządową w Komisji reprezentują przedstawiciele Rady Ministrów wskazani przez Prezesa Rady Ministrów.

2. Strona rządowa może zapraszać do udziału w pracach komisji z głosem doradczym przedstawiciele administracji rządowej i samorządowej oraz przedstawiciele organizacji społecznych i zawodowych.

Art. 6. 1. Stronę pracowników w Komisji reprezentują przedstawiciele reprezentatywnych organizacji związkowych.

2. Za reprezentatywne organizacje związkowe uznaje się ogólnokrajowe związki zawodowe, ogólnokrajowe zrzeszenia (federacje) związków zawodowych i ogólnokrajowe organizacje międzyzwiązkowe (konfederacje), które spełniają łącznie następujące kryteria:

- 1) zrzeszają, z zastrzeżeniem ust. 3, więcej niż 300.000 członków będących pracownikami,
- 2) działają w podmiotach gospodarki narodowej, których podstawowy rodzaj działalności jest określony w więcej niż w połowie sekcji Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), o której mowa w przepisach o statystyce publicznej.

3. Przy ustalaniu kryterium liczebności, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, uwzględnia się nie więcej niż po 100.000 członków organizacji związkowej będących pracownikami zatrudnionymi w podmiotach gospodarki narodowej, których podstawowy rodzaj działalności jest określony w jednej sekcji Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), o której mowa w przepisach o statystyce publicznej. Organizacja związkowa ubiegająca się o uznanie jej za reprezentatywną organizację związkową przy ustalaniu liczby pracowników, o której mowa w ust. 2, nie uwzględnia pracowników zrzeszonych w tych spośród jej organizacji członkowskich, które są lub w okresie roku przed złożeniem wniosku o stwierdzenie reprezentatywności były zrzeszone w reprezentatywnej organizacji związkowej mającej przedstawicieli w składzie Komisji.

4. Strona pracowników może zapraszać do udziału w pracach Komisji, z głosem doradczym, przedstawiciele związków zawodowych i organizacji związkowych

niespełniających kryteriów określonych w ust. 2 i 3 oraz przedstawicieli organizacji społecznych i zawodowych.

Art. 7. 1. Stronę pracodawców w Komisji reprezentują przedstawiciele reprezentatywnych organizacji pracodawców.

2. (uchylony).

3. Za reprezentatywne uznaje się organizacje pracodawców, które spełniają łącznie następujące kryteria:

- 1) zrzeszają pracodawców zatrudniających, z zastrzeżeniem ust. 4, więcej niż 300.000 pracowników,
- 2) mają zasięg ogólnokrajowy,
- 3) działają w podmiotach gospodarki narodowej, których podstawowy rodzaj działalności określony jest w więcej niż w połowie sekcji Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), o której mowa w przepisach o statystyce publicznej.

4. Przy ustalaniu kryterium liczebności, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, uwzględnia się nie więcej niż po 100.000 pracowników zatrudnionych przez pracodawców zrzeszonych w organizacji pracodawców, których podstawowy rodzaj działalności określony jest w jednej sekcji Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), o której mowa w przepisach o statystyce publicznej. Organizacja pracodawców ubiegająca się o uznanie jej za reprezentatywną organizację pracodawców przy ustalaniu liczby pracowników, o której mowa w ust. 3, nie uwzględnia pracowników zatrudnionych przez tych spośród zrzeszanych pracodawców, którzy są lub w okresie roku przed złożeniem wniosku o stwierdzenie reprezentatywności byli zrzeszeni w reprezentatywnej organizacji pracodawców mającej przedstawicieli w składzie Komisji.

5. Strona pracodawców może zapraszać do udziału w pracach Komisji, z głosem doradczym, przedstawicieli organizacji pracodawców niespełniających kryteriów określonych w ust. 3 i 4 oraz przedstawicieli organizacji społecznych i zawodowych.

Art. 8. 1. Wnioski organizacji związkowych, o których mowa w art. 6 ust. 2, o stwierdzenie ich reprezentatywności rozpatruje sąd okręgowy w Warszawie, który wydaje w tej sprawie orzeczenie w ciągu 30 dni od dnia złożenia wniosku, w trybie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym.

2. Wnioski organizacji pracodawców, o których mowa w art. 7 ust. 3, o stwierdzenie ich reprezentatywności rozpatruje sąd okręgowy w Warszawie, który wydaje w tej sprawie orzeczenie w ciągu 30 dni od dnia złożenia wniosku, w trybie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym.

3. Z wnioskami, o których mowa w ust. 1 i 2, organizacje związkowe i organizacje pracodawców występują co 4 lata. Okres 4 lat liczy się od dnia uprawomocnienia się uprzednio wydanego orzeczenia.

4. Z upływem 4 lat od uprawomocnienia się orzeczenia o stwierdzeniu reprezentatywności organizacja związkowa i organizacja pracodawców traci uprawnienia organizacji reprezentatywnej w rozumieniu art. 6 i art. 7, chyba że udokumentuje Prezydium Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych złożenie wniosku o ponowne stwierdzenie reprezentatywności. W takim przypadku organizacja ta zachowuje status organizacji reprezentatywnej do czasu uprawomocnienia się orzeczenia sądu o ponownym stwierdzeniu reprezentatywności.

Art. 9. 1. Każda z organizacji, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, ma równą liczbę przedstawicieli w składzie Komisji.

2. Liczbę przedstawicieli, o której mowa w ust. 1, określa Komisja w drodze uchwały.

3. Liczbę przedstawicieli Rady Ministrów w składzie Komisji oraz liczbę przedstawicieli samorządu terytorialnego biorących udział w pracach Komisji określa Prezes Rady Ministrów, zasięgając - w zakresie liczby przedstawicieli samorządu terytorialnego - opinii strony samorządowej w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

4. Prezes Rady Ministrów powołuje do składu Komisji i odwołuje ze składu Komisji przedstawicieli:

- 1) Rady Ministrów,
- 2) organizacji, o których mowa w art. 6 ust. 1, na wniosek każdej z tych organizacji,
- 3) organizacji, o których mowa w art. 7 ust. 1, na wniosek każdej z tych organizacji.

5. Prezes Rady Ministrów powołuje i odwołuje do udziału w pracach Komisji przedstawicieli:

- 1) samorządu terytorialnego, na wniosek strony samorządowej w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- 2) Prezesa Narodowego Banku Polskiego, na jego wniosek,
- 3) Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, na jego wniosek.

6. Osoby powołane do składu Komisji albo do udziału w jej pracach uczestniczą osobiście w pracach Komisji.

Art. 10. 1. Komisja obraduje na posiedzeniach plenarnych.

2. Komisja podejmuje uchwały na posiedzeniach plenarnych, jeżeli w głosowaniu bierze udział przedstawiciel:

- 1) Rady Ministrów,
- 2) co najmniej jednej z organizacji, o których mowa w art. 6 ust. 1,
- 3) co najmniej jednej z organizacji, o których mowa w art. 7 ust. 1.

3. Podjęcie uchwały przez Komisję na posiedzeniu plenarnym wymaga zgody wszystkich biorących udział w głosowaniu, o którym mowa w ust. 2.

4. Komisja może, w drodze uchwały, zdecydować o podjęciu uchwały w danej sprawie w drodze korespondencyjnego głosowania strony rządowej oraz każdej z organizacji, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1.

5. Przy podejmowaniu uchwały w drodze korespondencyjnego głosowania głos w imieniu:

- 1) strony rządowej – oddaje przewodniczący Komisji,
- 2) organizacji, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 – oddaje właściwy statutowo organ tych organizacji.

6. Głosowanie korespondencyjne jest ważne, jeżeli wzięty w nim udział wszystkie organizacje, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, oraz strona rządu.

7. Podjęcie uchwały w drodze korespondencyjnego głosowania wymaga zgody wszystkich biorących udział w głosowaniu.

8. Posiedzenia Komisji odbywają się w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na 2 miesiące.

9. Komisja, w drodze uchwały, może przekazać Prezydium Komisji rozpatrzenie sprawy należącej do jej kompetencji, z wyjątkiem zadań, których realizacja przez Komisję wynika z odrębnych ustaw.

Art. 11. 1. Komisja może, w drodze uchwały, powoływać stałe i doraźne zespoły problemowe.

2. Uchwała o powołaniu zespołu określa zadania zespołu oraz jego skład albo sposób ustalenia tego składu.

Art. 12. 1. Pracami Komisji kieruje Prezydium Komisji, w skład którego wchodzi przewodniczący Komisji i wiceprzewodniczący Komisji.

2. Przewodniczącego Komisji wyznacza Prezes Rady Ministrów spośród członków Rady Ministrów będących przedstawicielami Rady Ministrów w składzie Komisji.

3. Przedstawiciele każdej z organizacji, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, wybierają po jednym wiceprzewodniczącym Komisji.

4. Prezydium Komisji ustala program działania i harmonogram prac Komisji, porządek posiedzenia Komisji oraz rozpatruje sprawy przekazane przez Komisję.

5. Posiedzenia Komisji zwołuje przewodniczący Komisji.

Art. 13. Komisja uchwała regulamin Komisji, który określa szczegółowe zasady i tryb pracy Komisji, Prezydium Komisji oraz zespołów, o których mowa w art. 11, a także uprawnienia członków Komisji związane z udziałem w jej pracach.

Art. 14. 1. Z posiedzenia Komisji sporządza się komunikat, którego formę i sposób udostępniania określa regulamin Komisji.

2. Komunikat, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności uchwały Komisji i stanowiska stron Komisji.

Art. 15. 1. Obsługę Komisji zapewnia sekretariat Komisji będący komórką organizacyjną urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw pracy.

2. Koszty działania Komisji są pokrywane z budżetu państwa w części dotyczącej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw pracy.

Rozdział 3

Wojewódzkie komisje dialogu społecznego

Art. 16. 1. W województwach mogą być tworzone wojewódzkie komisje dialogu społecznego.

2. O utworzeniu wojewódzkiej komisji dialogu społecznego postanawia wojewoda na wspólny wniosek co najmniej jednej z organizacji, o których mowa w art. 6 ust. 1, oraz co najmniej jednej z organizacji, o których mowa w art. 7 ust. 1.

3. Wojewoda postanawia o likwidacji wojewódzkiej komisji dialogu społecznego, jeżeli o odwołanie swoich przedstawicieli z jej składu wystąpią wszystkie z organizacji, o których mowa w art. 6 ust. 1, lub wszystkie z organizacji, o których mowa w art. 7 ust. 1.

Art. 17. 1. Do właściwości wojewódzkiej komisji dialogu społecznego należy wyrażanie opinii:

- 1) w sprawach objętych zakresem zadań związków zawodowych lub organizacji pracodawców będących w kompetencji administracji rządowej i samorządowej z terenu województwa,
- 2) w sprawach, o których mowa w art. 2b,
- 3) w sprawach, o których mowa w art. 17b ust. 1 i 4.

2. Na wspólny wniosek strony pracowników i strony pracodawców marszałek województwa jest obowiązany przedstawić wojewódzkiej komisji dialogu społecznego do zaopiniowania projekt strategii rozwoju województwa.

3. Przyjęcie opinii, o której mowa w ust. 1 i 2, wymaga zgody przedstawicieli wszystkich stron wojewódzkiej komisji dialogu społecznego; jeżeli wojewódzka komisja dialogu społecznego nie uzgodni wspólnej opinii, każdej ze stron wojewódzkiej komisji dialogu społecznego przysługuje prawo wyrażenia stanowiska w sprawie podlegającej opiniowaniu.

4. Opinię w sprawie, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wojewódzka komisja dialogu społecznego przekazuje Komisji.

5. Wszystkie strony wojewódzkiej komisji dialogu społecznego mogą wspólnie zawierać porozumienia. Przedmiotem porozumień mogą być wzajemne zobowiązania stron w sprawach objętych zakresem ich działania. Przepis art. 2a ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 17a. 1. Wojewódzka komisja dialogu społecznego może rozpatrywać sprawy społeczne lub gospodarcze powodujące konflikty między pracodawcami i pracownikami, jeżeli uzna te sprawy za istotne dla zachowania spokoju społecznego.

2. Sprawy, o których mowa w ust. 1, mogą być na piśmie przedstawiane wojewódzkiej komisji dialogu społecznego przez każdą z jej stron, związki zawodowe

i organizacji pracodawców niewchodzące w skład wojewódzkiej komisji dialogu społecznego, organy administracji publicznej oraz strony, których konflikt dotyczy.

Art. 17b. 1. W sprawach, o których mowa w art. 17a, wojewódzka komisja dialogu społecznego wyraża opinię lub podejmuje uchwałę o konieczności wyznaczenia osoby z misją dobrej woli, którą będzie osoba z listy mediatorów, o której mowa w przepisach o rozwiązywaniu sporów zbiorowych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W wyjątkowych przypadkach, jeżeli wymaga tego interes społeczny, przewodniczący wojewódzkiej komisji dialogu społecznego może samodzielnie zdecydować o konieczności wyznaczenia osoby z misją dobrej woli.

3. Z wnioskiem do ministra właściwego do spraw pracy o wyznaczenie osoby, o której mowa w ust. 1, występuje przewodniczący wojewódzkiej komisji dialogu społecznego.

4. Osoba z misją dobrej woli pomaga stronom, których konflikt dotyczy, w jego rozwiązaniu. Jeżeli nie jest możliwe rozwiązanie konfliktu, jego strony lub osoba z misją dobrej woli występują do wojewódzkiej komisji dialogu społecznego o wyrażenie przez nią opinii.

Art. 17c. 1. Osobie z misją dobrej woli na czas prowadzenia misji dobrej woli przysługuje zwolnienie od pracy.

2. Osobie z misją dobrej woli przysługuje wynagrodzenie oraz zwrot poniesionych przez nią kosztów przejazdu i zakwaterowania określone w umowie zawartej przez tę osobę z wojewodą. Wynagrodzenie to nie może być wyższe od wynagrodzenia określonego dla mediatorów z listy mediatorów, o którym mowa w przepisach dotyczących rozwiązywania sporów zbiorowych.

3. Wynagrodzenie i koszty, o których mowa w ust. 2, są pokrywane ze środków budżetu państwa przeznaczonych na działalność urzędu wojewódzkiego.

Art. 18. 1. W skład wojewódzkiej komisji dialogu społecznego wchodzi przedstawiciele:

- 1) wojewody – jako strona rządowa,
- 2) organizacji, o których mowa w art. 6 ust. 1 – jako strona pracowników,
- 3) organizacji, o których mowa w art. 7 ust. 1 – jako strona pracodawców,
- 4) marszałka województwa – jako strona samorządowa.

2. Wojewódzka komisja dialogu społecznego może zapraszać do udziału w posiedzeniach przedstawicieli powiatów i gmin z terenu województwa.

3. Członków wojewódzkiej komisji dialogu społecznego powołuje i odwołuje wojewoda, który wchodzi w skład tej komisji jako jej przewodniczący.

4. Szczegółowe zasady i tryb działania wojewódzkich komisji dialogu społecznego, a także ustalania ich składu, w tym powoływania i odwoływania członków tych komisji, oraz ich uprawnienia związane z pracą w komisji określa, w drodze rozporządzenia, Prezes Rady Ministrów po zasięgnięciu opinii organizacji, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, oraz strony samorządowej w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

5. Obsługę wojewódzkiej komisji dialogu społecznego zapewnia biuro wojewódzkiej komisji dialogu społecznego będące komórką organizacyjną urzędu wojewódzkiego.

Rozdział 4

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 19. W ustawie z dnia 6 marca 1981 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz.U. z 1985 r. Nr 54, poz. 276, z 1989 r. Nr 34, poz. 178, z 1996 r. Nr 24, poz. 110 i Nr 106, poz. 496, z 1998 r. Nr 113, poz. 717 i Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 483 oraz z 2001 r. Nr 76, poz. 809 i 811) w art. 6 w ust. 3 wyrazy „ogólnokrajowe związki zawodowe, ogólnokrajowe zrzeszenia (federacje) związków zawodowych oraz ogólnokrajowe organizacje międzyzwiązkowe” zastępuje się wyrazami „organizacje związkowe oraz organizacje pracodawców – reprezentatywne w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080)”.

Art. 20. W ustawie z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz.U. z 1991 r. Nr 18, poz. 80, Nr 75, poz. 329, Nr 101, poz. 444 i Nr 107, poz. 464, z 1993 r. Nr 18, poz. 82 i Nr 60, poz. 280, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 80, poz. 368 i Nr 113, poz. 547, z 1995 r. Nr 1, poz. 2, Nr 95, poz. 474 i Nr 154, poz. 791, z 1996 r. Nr 90, poz. 405, Nr 106, poz. 496, Nr 118, poz. 561 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 106, poz. 675, Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 123, poz. 777, z 2000 r. Nr 26, poz. 306 i Nr 84, poz. 948 oraz z 2001 r. Nr 3, poz. 18) w art. 37a w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „Komisję Trójstronną” zastępuje się wyrazami „Trójstronną Komisję”.

Art. 21. W ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organizacja związkowa, reprezentatywna w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080), zwanej dalej «ustawą o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych», ma prawo opiniowania założeń i projektów aktów prawnych w zakresie objętym zadaniami związków zawodowych. Nie dotyczy to założeń projektu budżetu państwa oraz projektu ustawy budżetowej, których opiniowanie regulują odrębne przepisy.”;

2) w art. 20 w ust. 1 wyrazy „Ogólnokrajowa organizacja międzyzwiązkowa, a także ogólnokrajowy związek zawodowy reprezentatywny dla pracowników

większości zakładów pracy mają prawo” zastępuje się wyrazami „Organizacja związkowa, reprezentatywna w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, ma prawo”;

3) w art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organizacja związkowa, reprezentatywna w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, ma prawo wnieść rewizję nadzwyczajną od orzeczeń Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz od prawomocnych orzeczeń organów pozasądowych w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych. Do rewizji nadzwyczajnej organizacji związkowej stosuje się odpowiednio przepis art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz. 368 i Nr 104, poz. 515, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 106, poz. 679, Nr 114, poz. 739 i Nr 144, poz. 971, z 1998 r. Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 75, poz. 853, z 2000 r. Nr 2, poz. 5, Nr 48, poz. 552, Nr 60, poz. 704 i Nr 91, poz. 1008 oraz z 2001 r. Nr 49, poz. 508 i 509 i Nr 98, poz. 1070).”

Art. 22. W ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz.U. Nr 55, poz. 235, z 1996 r. Nr 34, poz. 148, z 1997 r. Nr 121, poz. 769 oraz z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i Nr 107, poz. 1127) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Składka na rzecz związków pracodawców, o których mowa w ust. 1, zaliczana jest w koszty uzyskania przychodu do wysokości określonej rozporządzeniem Rady Ministrów.”;

2) w art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organizacja pracodawców, reprezentatywna w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080), ma prawo opiniowania założeń i projektów aktów prawnych w zakresie objętym zadaniami związków pracodawców. Nie dotyczy to założeń projektu budżetu państwa oraz projektu ustawy budżetowej, których opiniowanie regulują odrębne przepisy.”

Art. 23. (skreślony).

Art. 24. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz.U. z 2001 r. Nr 6, poz. 56, Nr 42, poz. 475 i Nr 89, poz. 973) w art. 10:

1) w ust. 1 wyrazy „reprezentatywnych organizacji związkowych, organizacji pracodawców, organów administracji rządowej oraz” zastępuje się wyrazami „organizacji związkowych i organizacji pracodawców – reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego

(Dz.U. Nr 100, poz. 1080), zwanej dalej «ustawą o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych», oraz organów administracji rządowej i”;

2) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W skład wojewódzkiej rady zatrudnienia wchodzi marszałek województwa, jako przewodniczący rady, oraz do 20 osób powoływanych spośród przedstawicieli wojewody i działających na terenie województwa:

- 1) wojewódzkich struktur każdej organizacji związkowej, reprezentatywnej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych,
- 2) wojewódzkich struktur każdej organizacji pracodawców, reprezentatywnej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych,
- 3) społeczno-zawodowych organizacji rolników,
- 4) związków zawodowych rolników indywidualnych,
- 5) izb rolniczych,
- 6) jednostek samorządu terytorialnego (województwa, powiatów i gmin).

3. W skład powiatowej rady zatrudnienia wchodzi starosta jako przewodniczący rady oraz do 16 osób powoływanych spośród działających na terenie powiatu:

- 1) terenowych struktur każdej organizacji związkowej, reprezentatywnej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych,
- 2) terenowych struktur każdej organizacji pracodawców, reprezentatywnej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych,
- 3) społeczno-zawodowych organizacji rolników,
- 4) związków zawodowych rolników indywidualnych,
- 5) izb rolniczych,
- 6) jednostek samorządu terytorialnego (powiatu i gmin).”

Art. 25. W ustawie z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 i Nr 43, poz. 221, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 162, poz. 1112 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 45) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wyrazy „Komisja Trójstronna do Spraw Społeczno-Gospodarczych, stanowiąca forum współdziałania naczelnych organów administracji państwowej, związków zawodowych i organizacji pracodawców” zastępuje się wyrazami „Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych”;

2) w art. 3:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada Ministrów, w terminie do 15 czerwca każdego roku, przedstawia Komisji Trójstronnej informację o prognozowanych wielkościach ma-

kroekonomicznych stanowiących podstawę do opracowania projektu ustawy budżetowej na rok następny oraz proponowany na następny rok maksymalny roczny wskaźnik przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia.”,

- b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „oraz proponowany maksymalny roczny wskaźnik przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia”,
- c) w ust. 3 wyrazy „31 sierpnia każdego roku, ustala” zastępuje się wyrazami „10 września każdego roku, ustala, w drodze uchwały”,

Art. 26. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz.U. Nr 88, poz. 439, z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 769 oraz z 1998 r. Nr 99, poz. 632 i Nr 106, poz. 668) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. W skład Rady wchodzi, jako członkowie Rady, powołane przez Prezesa Rady Ministrów osoby reprezentujące:

- 1) organy administracji rządowej – pięć osób,
- 2) stronę samorządową w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego – jedna osoba,
- 3) Narodowy Bank Polski – jedna osoba,
- 4) organizacje społeczne, samorząd zawodowy i gospodarczy – trzy osoby,
- 5) organizacje pracodawców, reprezentatywne w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080), zwanej dalej «ustawą o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych» – po jednej osobie z każdej organizacji,
- 6) organizacje związkowe, reprezentatywne w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych – po jednej osobie z każdej organizacji, oraz dwóch ekspertów – po jednym z zakresu nauk społecznych i ekonomicznych.

2. W pracach Rady uczestniczy Prezes Głównego Urzędu Statystycznego.”;

2) w art. 17 w ust. 3 w zdaniu drugim wyrazy „ust. 2” zastępuje się wyrazami „ust. 1”.

Art. 27. W ustawie z dnia 9 maja 1997 r. o zmianie ustawy o związkach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 82, poz. 518 i z 1999 r. Nr 1, poz. 6) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Kwota środków pieniężnych będących przedmiotem przejęcia przez Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych od Pełnomoc-

nika Komisji do Sprawowania Zarządu Majątkiem b. Central Związkowych, wymieniona w protokole zdawczo-odbiorczym sporządzonym dnia 22 czerwca 1985 r. w pozycji «IV. 5. Środki pieniężne w wysokości» – pomniejszona o kwotę środków pieniężnych, wymienioną w tym protokole w pozycji «VI. 4. 4) wpłaty „Solidarności” Regiony» – podlega waloryzacji.

2. Waloryzacja, o której mowa w ust. 1, polega na podzieleniu kwoty podlegającej waloryzacji, obliczonej zgodnie z ust. 1, przez kwotę przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce społecznej w grudniu 1981 r. określonej w załączniku nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1990 r. w sprawie przygotowania do rewaloryzacji emerytur i rent (Dz.U. Nr 83, poz. 484), a następnie pomnożeniu wyniku tego dzielenia przez kwotę przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w IV kwartale 2001 r. ogłoszoną przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948 oraz z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 85, poz. 924 i Nr 89, poz. 968).
3. Kwota będąca wynikiem waloryzacji, o której mowa w ust. 1 i 2, podlega podziałowi po połowie pomiędzy Niezależny Samorządny Związek Zawodowy «Solidarność» i Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych.
4. Kwotę należną w wyniku podziału, o którym mowa w ust. 3, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych pomniejsza się o kwotę środków pieniężnych przekazanych Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych na podstawie decyzji Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 4 września 1997 r.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ureguluje zobowiązania Skarbu Państwa z tytułu waloryzacji, o której mowa w ust. 1 i 2, wobec Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego «Solidarność» i Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych – w kwotach wynikających z podziału, o którym mowa w ust. 3, oraz z pomniejszenia, o którym mowa w ust. 4, zaokrąglonych do pełnego tysiąca złotych – w formie obligacji asymilowanych do zerokuponowych obligacji skarbowych sprzedawanych na przetargu poprzedzającym uregulowanie tych zobowiązań.
6. Uregulowanie zobowiązań, o których mowa w ust. 5, nastąpi w terminie do dnia 30 kwietnia 2002 r.”

Art. 28. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776 i Nr 160,

poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 119, poz. 1249 oraz z 2001 r. Nr 39, poz. 459) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 43:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) piętnastu przedstawicieli organizacji pozarządowych, w tym:

- a) po dwóch przedstawicieli każdej organizacji pracodawców, reprezentatywnej w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080), zwanej dalej «ustawą o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych»,
- b) po dwóch przedstawicieli każdej organizacji związkowej, reprezentatywnej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Członków Rady powołuje na wniosek Pełnomocnika, a w przypadku przedstawicieli, o których mowa w ust. 1 pkt 3, na wniosek uprawnionych organizacji, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego.”,

c) w ust. 3 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego może odwołać członka Rady przed upływem kadencji:”;

2) w art. 50:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) siedmiu przedstawicieli organizacji pozarządowych, w tym:

- a) po jednym przedstawicielu każdej organizacji pracodawców, reprezentatywnej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych,
- b) po jednym przedstawicielu każdej organizacji związkowej, reprezentatywnej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Członków Rady Nadzorczej powołuje na wniosek Pełnomocnika, a w przypadku przedstawicieli, o których mowa w ust. 2 pkt 2, na wniosek uprawnionych organizacji, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego.”,

c) w ust. 4 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego może odwołać członka Rady Nadzorczej przed upływem kadencji:”.

Art. 29. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26,

poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249 oraz z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459 i Nr 72, poz. 748) w art. 75 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada Nadzorcza Zakładu jest powoływana przez Prezesa Rady Ministrów na pięcioletnią kadencję, przy czym:

- 1) 3 członków, w tym przewodniczący Rady, powoływanych jest na wniosek ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, złożony w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych,
- 2) po 1 członku jest powoływanych na wniosek każdej organizacji pracodawców, reprezentatywnej w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080), zwanej dalej «ustawą o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych»,
- 3) po 1 członku jest powoływanych na wniosek każdej organizacji związkowej, reprezentatywnej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych,
- 4) 1 członek jest powoływany na wniosek ogólnokrajowych organizacji emerytów i rencistów.”

Art. 30. W ustawie z dnia 7 października 1999 r. o wspieraniu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 83, poz. 932, z 2000 r. Nr 119, poz. 1250 i z 2001 r. Nr 76, poz. 805) w art. 15 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „Komisję Trójstronną” zastępuje się wyrazami „Trójstronną Komisję do Spraw Społeczno-Gospodarczych.”

Art. 31. W ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 19, poz. 239 i z 2001 r. Nr 85, poz. 924) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 4 po wyrazie „uzgodni” dodaje się przecinek i wyrazy „w drodze uchwały,”;
- 2) w ust. 5 wyrazy „w ciągu 35 dni od dnia przedstawienia propozycji, o których mowa w ust. 2,” zastępuje się wyrazami „w terminie do dnia 20 lipca”.

Art. 32. Kadencja Rady Ochrony Pracy, Naczelnej Rady Zatrudnienia oraz wojewódzkich i powiatowych rad zatrudnienia, a także Rady Statystyki, Krajowej Rady Konsultacyjnej do Spraw Osób Niepełnosprawnych, Rady Nadzorczej Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych i Rady Nadzorczej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych trwająca w dniu ogłoszenia ustawy upływa z dniem 30 czerwca 2002 r.

Art. 33. 1. Do pierwszego składu Komisji Prezes Rady Ministrów powoła po pięciu przedstawicieli każdej organizacji związkowej z wymienionych w art. 6 ust. 2 oraz każdej organizacji pracodawców z wymienionych w art. 7 ust. 2.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, regulamin Komisji, który będzie obowiązywał do czasu uchwalenia regulaminu, o którym mowa w art. 13.

Art. 34. Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych działa do dnia powołania pierwszego składu Komisji.

Art. 35. Ilekroć przepisy prawa odwołują się w jakiegokolwiek formie do Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych albo Komisji Trójstronnej do Spraw Społeczno-Gospodarczych, należy przez to rozumieć odesłanie do Komisji, o której mowa w niniejszej ustawie.

Art. 36. Ustawa wchodzi w życie po upływie 1 miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 21 i 22, art. 25 pkt 2 oraz art. 31, które wchodzi w życie po upływie 2 miesięcy od dnia powołania pierwszego składu Komisji,
 - 1a) art. 16–18, które wchodzi w życie z dniem 1 marca 2002 r.,
- 2) art. 19, 24, 26, 28 i 29, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2002 r.

Regulamin działania Komisji

Tekst jednolity uzupełniony o:

uchwałę nr 6 z dnia 26.06.2002 r. – w § 21 po ust. 1 dodaje się ust. 1¹

uchwałę nr 13 z dnia 13.12.2002 r. – po § 16 dodaje się §16¹

uchwałę nr 15 z dnia 20.02.2003 r. – nowe brzmienie § 21 ust. 1

uchwałę nr 36 z dnia 26.02.2010 r. – nowe brzmienie § 21

Uchwała Nr 2

Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku w sprawie regulaminu Komisji

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, Nr 154, poz. 1793 i 1800 oraz z 2002 r. Nr 10, poz. 89), niniejszym uchwała się następujący regulamin określający szczegółowe zasady i tryb pracy Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych zwanej dalej „Komisją”, Prezydium Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych zwanym dalej „Prezydium Komisji” oraz stałych i doraźnych zespołów problemowych zwanych dalej „zespołami”, a także uprawnienia i obowiązki członków Komisji i członków zespołów związane z udziałem w ich pracach. Ilekroć przepisy regulaminu odwołują się do ustawy, należy przez to rozumieć ww. ustawę.

§ 1.

Przy rozpatrywaniu spraw przez Komisję członkowie Komisji oraz osoby biorące udział w jej pracach powinni:

- 1) działać w dobrej wierze,
- 2) stosować argumenty merytoryczne,
- 3) udostępniać posiadane informacje.

§ 2.

1. Pracami Komisji kieruje Prezydium Komisji.
2. Do zadań Prezydium Komisji należy:
 - 1) ustalanie programu działania i harmonogramu prac Komisji uwzględniającego pilność spraw będących przedmiotem jej działania,
 - 2) ustalanie porządku posiedzenia Komisji przy uwzględnieniu charakteru i rodzaju spraw przewidzianych do rozpatrzenia, za wyjątkiem spraw, o których mowa w § 20,

- 3) przedstawianie propozycji ustaleń w sprawach organizacyjnych,
 - 4) sporządzanie komunikatu z posiedzenia Komisji,
 - 5) zlecenie wykonania ekspertyz na rzecz Komisji oraz zespołów problemowych,
 - 6) przekazywanie uchwał i stanowisk Komisji organom władzy państwowej,
 - 7) występowanie na zewnątrz w sprawach dotyczących działalności Komisji,
 - 8) określanie zasad informowania opinii publicznej o pracach zespołów,
 - 9) wykonywanie innych zadań określonych przez Komisję.
3. Z ważnych powodów w posiedzeniach Prezydium Komisji może uczestniczyć w zastępstwie wiceprzewodniczącego Komisji inna pisemnie upoważniona przez niego osoba będąca członkiem Komisji.
 4. W posiedzeniach Prezydium Komisji mogą uczestniczyć, z głosem doradczym, osoby powołane do udziału w pracach Komisji. Osoby te deklarują swój udział w pracach Prezydium Komisji przewodniczącemu Komisji.
 5. Prezydium Komisji podejmuje decyzje jeżeli bierze w nim udział:
 - 1) przewodniczący Komisji,
 - 2) co najmniej jeden przedstawiciel organizacji, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy,
 - 3) co najmniej jeden przedstawiciel organizacji, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy.
 6. Prezydium Komisji podejmuje decyzje w drodze uzgodnienia.
 7. Podjęte decyzje nie mogą dotyczyć organizacji, której przedstawiciel nie brał udziału w posiedzeniu i naruszać jej interesów.

§ 3.

1. Prezydium Komisji przy wykonywaniu zadań korzysta z pomocy sekretarza Prezydium Komisji.
2. Każdy z członków Prezydium wyznacza po jednym sekretarzu Prezydium Komisji.
3. Do zadań sekretarza Prezydium Komisji należy:
 - 1) zapewnienie współpracy między członkami Prezydium i członkami Komisji,
 - 2) przedstawianie propozycji ustaleń w sprawach organizacyjnych,
 - 3) sporządzanie projektu komunikatu z posiedzenia Komisji,
 - 4) monitorowanie realizacji uchwał Komisji i decyzji Prezydium Komisji,
 - 5) organizowanie spraw proceduralnych oraz przepływu informacji w związku z działalnością Komisji i Prezydium Komisji,
 - 6) przedstawianie wniosków dotyczących funkcjonowania Sekretariatu Komisji, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy,
 - 7) wykonywanie innych zadań zleconych przez Komisję.
4. Sekretarze Prezydium Komisji mają prawo do udziału w posiedzeniach Komisji.

§ 4.

1. Posiedzenia plenarne Komisji oraz posiedzenia Prezydium Komisji zwołuje przewodniczący Komisji:

- 1) z własnej inicjatywy,
 - 2) na wniosek co najmniej jednego z wiceprzewodniczących Komisji, po ustaleniu porządku posiedzenia Komisji.
2. Przewodniczący Komisji może w wyjątkowym przypadku upoważnić pisemnie jednego z wiceprzewodniczących Komisji do zwołania posiedzenia plenarnego Komisji lub posiedzenia Prezydium Komisji.
 3. W posiedzeniach plenarnych Komisji mogą uczestniczyć osoby wyznaczone przez przewodniczącego zespołu.
 4. Osoby, o których mowa w ust. 3, zaprasza przewodniczący Komisji lub upoważniony przez niego wiceprzewodniczący Komisji.
 5. Przewodniczący Komisji, na wniosek co najmniej jednej ze stron Komisji, zawiesza posiedzenie Komisji.
 6. Członkowie Komisji i Prezydium Komisji mogą korzystać na posiedzeniu Komisji oraz Prezydium Komisji z pomocy zaproszonych przez siebie doradców. Przedstawiciele każdej z organizacji oraz strona rządowa mogą korzystać z pomocy jednego doradcy w sprawie objętej porządkiem obrad.

§ 5.

1. Posiedzeniom Komisji i Prezydium Komisji przewodniczy przewodniczący Komisji.
2. Przewodniczący Komisji może powierzyć przewodnictwo posiedzeń, o których mowa w ust. 1, jednemu z wiceprzewodniczących Komisji.

§ 6.

Komisja podejmuje uchwały na zasadach określonych w art. 10 ust. 2 i 3 ustawy.

§ 7.

Komisja zajmuje stanowisko w sprawach określonych w art. 3 ustawy, w terminach, zakresie i na zasadach w nim zawartych.

§ 8.

1. Pierwsze posiedzenie w celu zajęcia wspólnego stanowiska strony pracowników i pracodawców, w przypadku określonym w art. 3 ust. 2, 6, 10 ustawy, zwołuje przewodniczący Komisji na wniosek co najmniej jednego z wiceprzewodniczących Komisji reprezentującego organizację, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy i co najmniej jednego wiceprzewodniczącego Komisji reprezentującego organizację, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy, w terminie 7 dni od przedstawienia Komisji propozycji, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy.
2. Począwszy od posiedzenia, o którym mowa w ust. 1, kolejnym posiedzeniom wynikającym z art. 3 ust. 2, 6 i 10 ustawy przewodniczą naprzemiennie wiceprzewodniczący Komisji reprezentujący kolejno stronę pracowników i stronę pracodawców (w kolejności alfabetycznej nazw organizacji, którą reprezentują).

3. Na wspólne posiedzenia stron mogą być zapraszani przez prowadzącego posiedzenie – w celu udzielenia wyjaśnień – przedstawiciele strony rządowej.
4. Zajęcie stanowiska wymaga zgody strony pracowników i pracodawców.
5. Prowadzący posiedzenie stron niezwłocznie po przyjęciu stanowiska powiadamia o tym przewodniczącego Komisji i prezentuje na posiedzeniu Komisji stanowisko w sprawie każdej z propozycji strony rządowej.
6. W przypadku nie przyjęcia wspólnego stanowiska prowadzący posiedzenie stron niezwłocznie powiadamia o tym przewodniczącego Komisji.

§ 9.

1. Pierwsze posiedzenie w celu zajęcia stanowiska przez stronę pracowników oraz przez stronę pracodawców, w przypadku określonym w art. 3 ust. 3, 7, 11 ustawy, zwołuje przewodniczący Komisji na wniosek co najmniej jednego z wiceprzewodniczących Komisji reprezentującego organizację, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy lub co najmniej jednego z wiceprzewodniczących Komisji reprezentującego organizację, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy.
2. Począwszy od posiedzenia, o którym mowa w ust. 1, kolejnym posiedzeniem strony wynikającym z art. 3 ust. 3, 7 i 11 ustawy przewodniczą naprzemiennie wiceprzewodniczący Komisji w kolejności alfabetycznej nazw organizacji, które reprezentują.
3. Na posiedzenie strona może zapraszać – w celu udzielenia wyjaśnień – przedstawicieli strony rządowej. Zaproszenie wystosowuje prowadzący posiedzenie.
4. Prowadzący posiedzenie strony niezwłocznie po przyjęciu stanowiska powiadamia o tym przewodniczącego Komisji i prezentuje na posiedzeniu Komisji stanowisko w sprawie każdej z propozycji strony rządowej.
5. W przypadku nie przyjęcia stanowiska prowadzący posiedzenie strony niezwłocznie powiadamia o tym przewodniczącego Komisji.

§ 10.

W przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 4, 8 i 12 ustawy, wiceprzewodniczący Komisji reprezentujący organizacje, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 ustawy, niezwłocznie po przyjęciu opinii powiadamiają o tym przewodniczącego Komisji.

§ 11.

1. Posiedzenie zespołu zwołuje przewodniczący zespołu:
 - 1) z własnej inicjatywy,
 - 2) na wniosek co najmniej jednej organizacji, o której mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 ustawy lub przedstawiciela strony rządowej.
2. Posiedzenie zespołu może zostać zwołane w wyjątkowych przypadkach przez przewodniczącego Komisji lub upoważnionego wiceprzewodniczącego Komisji:
 - 1) z własnej inicjatywy,
 - 2) na wniosek co najmniej jednego z wiceprzewodniczących Komisji.

3. Posiedzeniu zespołu przewodniczy przewodniczący zespołu albo wyznaczony przez niego członek zespołu.
4. Przewodniczący zespołu, po uzgodnieniu z członkami zespołu, może wystąpić z wnioskiem do Prezydium Komisji o zlecenie ekspertyzy na potrzeby prac zespołu. Wniosek powinien zawierać uzasadnienie sporządzenia ekspertyzy. We wniosku może zostać wskazana osoba rekomendowana do sporządzenia ekspertyzy.

§ 12.

1. Przewodniczącym zespołu jest członek Komisji wskazany przez organizację, o której mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 ustawy, który uzyskał akceptację pozostałych organizacji oraz strony rządowej.
2. W skład zespołu wchodzi po dwóch przedstawicieli, poza przewodniczącym zespołu, każdej z organizacji, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 ustawy, oraz strony rządowej.
3. Członkowie zespołu mogą korzystać na posiedzeniu zespołu z pomocy zaproszonych przez siebie doradców. Przedstawiciele każdej z organizacji oraz strona rządowa mogą korzystać z pomocy trzech doradców.
4. W posiedzeniach zespołów mogą uczestniczyć, z głosem doradczym, osoby powołane do udziału w pracach Komisji, o których mowa w art. 4 ust. 2 i 3 ustawy. Osoby te deklarują swój udział w pracach zespołu przewodniczącemu zespołu.

§ 13.

Przy podejmowaniu stanowiska przez zespół mają zastosowanie następujące przepisy:

- 1) stanowisko jest przyjmowane na zasadach określonych w art. 10 ust. 2 i 3 ustawy,
- 2) w przypadku niezgodnienia stanowiska, o którym mowa w pkt 1, każda ze stron może przedstawić odrębne stanowisko,
- 3) w przypadku niezgodnienia stanowiska, o którym mowa w pkt 2, każda z organizacji, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 ustawy, może przedstawić zdanie odrębne w sprawie.

§ 14.

Przewodniczący zespołu przekazuje Komisji niezwłocznie tekst przyjętego stanowiska, za pośrednictwem przewodniczącego Komisji.

§ 15.

Przebieg posiedzenia Komisji i zespołu rejestruje się na taśmie magnetofonowej.

§ 16.

1. Z posiedzenia Komisji i zespołu Sekretariat Komisji sporządza protokół obejmujący:

- 1) określenie porządku dziennego,
 - 2) listę imienną uczestników,
 - 3) treść wystąpień,
 - 4) treść uchwał i stanowisk.
2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, podpisuje odpowiednio:
 - 1) przewodniczący Komisji lub wiceprzewodniczący Komisji, który prowadził posiedzenie,
 - 2) przewodniczący zespołu lub wyznaczony członek zespołu, który prowadził posiedzenie oraz protokółant.
 3. Z posiedzenia Prezydium Komisji Sekretariat Komisji sporządza notatkę. Notatkę podpisuje przewodniczący Komisji lub wiceprzewodniczący Komisji, który prowadził posiedzenie oraz protokółant.
 4. Członkowie Komisji otrzymują protokół z posiedzenia Komisji, a członkowie Prezydium Komisji notatkę z posiedzenia Prezydium Komisji co najmniej na siedem dni przed kolejnym posiedzeniem.
 5. Członkowie Komisji otrzymują protokół z posiedzenia zespołów na każde żądanie.
 6. Członkowie zespołu otrzymują protokół z posiedzenia zespołu co najmniej na siedem dni przed kolejnym posiedzeniem.

§ 16¹.

1. Przepisy § 11-16 nie mają zastosowania do Zespołu do Spraw Współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy.
2. Zasady działania Zespołu, o którym mowa w ust. 1, określa odrębna uchwała.

§ 17.

1. Komunikat z posiedzenia Komisji Prezydium Komisji sporządza w formie pisemnej.
2. Komunikat sekretariat Komisji udostępnia środkom masowego przekazu, najpóźniej następnego dnia po posiedzeniu Komisji.
3. Sekretariat Komisji zamieszcza komunikat oraz przyjęte teksty uchwał, stanowisk i opinii na stronie internetowej Komisji umiejscowionej na serwerze Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. Koszty związane z uruchomieniem strony internetowej i bieżącą obsługą są pokrywane ze środków przewidzianych w art. 15 ust. 2 ustawy.

§ 18.

1. Sekretariat Komisji przesyła zawiadomienia o terminie posiedzeń oraz materiały dotyczące posiedzeń:
 - 1) Komisji – członkom Komisji oraz osobom powołanym do udziału w jej pracach z dziesięciodniowym wyprzedzeniem,
 - 2) Prezydium Komisji i zespołu – odpowiednio członkom Prezydium Komisji oraz członkom zespołu z siedmiodniowym wyprzedzeniem – drogą pocztową

wą lub za pomocą elektronicznych nośników informatycznych, na wskazany do korespondencji adres.

2. Terminy, o których mowa w ust. 1, mogą ulec skróceniu w szczególnie uzasadnionych przypadkach.

§ 19.

W razie niemożności wzięcia udziału w posiedzeniu Komisji, członek Komisji zawiadamia wiceprzewodniczącego Komisji właściwego dla strony którą reprezentuje. Wiceprzewodniczący niezwłocznie przekazuje tę informację przewodniczącemu Komisji. Członkowie Komisji będący przedstawicielami strony rządowej o niemożności wzięcia udziału w posiedzeniu zawiadamiają przewodniczącego Komisji.

§ 20.

1. Wniesienie pod obrady Komisji spraw, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, dokonuje się przez pisemne zawiadomienie przewodniczącego Komisji zawierające sformułowanie problemu wraz z uzasadnieniem oraz wnioski co do trybu rozpatrzenia sprawy.
2. Niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia przewodniczący Komisji zwołuje posiedzenie Komisji.
3. Rozpatrzenie sprawy odbywa się na posiedzeniu Komisji, a w przypadku spraw wymagających dodatkowych wyjaśnień Komisja kieruje sprawę do stałego zespołu problemowego bądź powołuje doraźny zespół.
4. Zespół rozpoczyna prace niezwłocznie.
5. Do zadań zespołu należy:
 - 1) ocena możliwości ekonomiczno-finansowych realizacji zgłoszonych spraw oraz określenie ewentualnych ograniczeń w tym zakresie,
 - 2) ocena skutków społeczno-ekonomicznych,
 - 3) wypracowanie stanowiska w sprawie, a w przypadku rozbieżności przedstawienie odrębnych stanowisk wraz z ich argumentacją.
6. W sprawach, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, Komisja podejmuje uchwałę, a w przypadku niemożności jej uzgodnienia przedstawia stanowiska stron. W przypadku gdy strona nie uzgodni stanowiska, strona rządowa oraz każda z organizacji, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, może przedstawić swoją opinię w sprawie.
7. Stanowisko, którym mowa w art. 2 ust. 2 ustawy, strony przedkładają w formie pisemnej wraz z uzasadnieniem Prezydium Komisji.
8. Wezwanie do zajęcia stanowiska, o którym mowa w art. 2 ust. 3 ustawy, jest przedkładane w formie pisemnej wraz z uzasadnieniem Prezydium Komisji. Zajęcie stanowiska następuje nie później niż w terminie 14 dni od daty otrzymania wezwania.

§ 21.

1. Za udział w pracach Komisji przysługuje ryczałt miesięczny:
 - 1) wiceprzewodniczącym Komisji – w wysokości 76% przeciętnego wynagrodzenia w roku poprzednim ogłoszonego przez Prezesa GUS na podstawie

- przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, od pierwszego dnia następnego miesiąca po ogłoszeniu, zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”,
- 2) członkom Komisji, pełniącym funkcje przewodniczących stałych zespołów problemowych, z wyłączeniem strony rządowej – w wysokości 65% przeciętnego wynagrodzenia,
 - 3) pozostałym członkom Komisji oraz Sekretarzom Prezydium Komisji, z wyłączeniem przedstawicieli strony rządowej – w wysokości 57% przeciętnego wynagrodzenia.
2. Uprawnienie do ryczałtu przysługuje wyłącznie z jednego z tytułów wymienionych w ust. 1.
 3. Członkowie Komisji i Sekretarze Prezydium Komisji, z wyłączeniem przedstawicieli strony rządowej, członkowie zespołów i eksperci nie będący członkami Komisji, którzy są członkami organizacji wchodzących w skład Komisji, oraz przedstawiciele samorządu terytorialnego mogą uzyskać zwrot kosztów podróży, zakwaterowania oraz diety na zasadach ustalonych w przepisach określających należności przysługujące pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju i poza granicami kraju, ze środków, o których mowa w ust. 5 i 6, jeżeli przekazane ich organizacjom środki taki zwrot umożliwiają.
 4. Wiceprzewodniczącym Komisji przysługuje prawo zlecenia ekspertyz, badań i raportów, prac techniczno-organizacyjnych oraz zakupu usług materiałów i akcesoriów, związanych z udziałem i obsługą osób, o których mowa w ust. 2, lub ekspertów w pracach Komisji, Prezydium Komisji i zespołów, a także prac związanych z przygotowaniem konferencji, sympozjów, zjazdów i szkoleń promujących ideę dialogu społecznego oraz Komisję jako jego forum.
 5. Ryczałt miesięczny, o którym mowa w ust. 1, zwrot kosztów podróży, zakwaterowania i diety dla członków Komisji, Sekretarzy Prezydium Komisji, członków zespołów i ekspertów, o których mowa w ust. 3, oraz wydatki na pokrycie zleczanych prac, o których mowa w ust. 4, wypłacają organizacje wchodzące w skład Komisji ze środków przekazanych im przez urząd obsługujący Komisję na podstawie umowy.
 6. Zwrot kosztów podróży, zakwaterowania oraz diety dla przedstawicieli samorządu terytorialnego wypłaca urząd obsługujący Komisję.

§ 22.

Posiedzenia Komisji, Prezydium Komisji i zespołów odbywają się w Centrum Dialogu Społecznego „Dialog” przy ul. Limanowskiego 23 w Warszawie. W szczególnych przypadkach posiedzenia mogą odbywać się w innym miejscu.

§ 23.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2002 roku.

Zakresy prac zespołów problemowych TK

Zespół Problemowy TK ds. polityki gospodarczej i rynku pracy

Wypracowywanie wspólnych dla stron stanowisk i opinii w sprawach dotyczących polityki gospodarczej kraju oraz rynku pracy, w szczególności poprzez:

1. Opiniowanie założeń i projektów aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów związanych z polityką gospodarczą kraju i problematyką rynku pracy oraz opracowywanie w miarę potrzeby ich założeń.
2. Przeprowadzanie analiz i ocen polityki gospodarczej, w tym:
 - procesów restrukturyzacyjnych,
 - procesów prywatyzacyjnych,
 - rozwoju przedsiębiorczości – w tym warunków i kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw,
 - polityki monetarnej i fiskalnej,
 - integracji europejskiej z uwzględnieniem polityki regionalnej,
 - handlu międzynarodowego.
 - wraz z uwzględnieniem jej wpływu na rynek pracy.
3. Dokonywanie analiz i ocen działań w zakresie polityki rynku pracy, szczególnie w zakresie:
 - przeciwdziałania bezrobociu i jego negatywnym skutkom,
 - okresowej oceny skuteczności i efektywności dotychczas stosowanych narzędzi, instytucji i programów polityki rynku pracy przy pomocy ustalonych wcześniej wskaźników.
4. Poddawanie ocenie stosowanych instrumentów polityki rynku pracy ze względu na poziom bezrobocia, poziom zatrudnienia, poziom aktywności ekonomicznej ludności, poziom kwalifikacji zawodowych oraz poziom adaptacji pracowników ze szczególnym naciskiem na sytuację grup znajdujących się w gorszym położeniu na rynku pracy.
5. Ocena przygotowania narodowego do korzystania z europejskich funduszy pomocowych przed- i poakcesyjnych.
6. Inne sprawy wniesione przez członków zespołu.

Zespół Problemowy TK ds. prawa pracy i układów zbiorowych

Wypracowanie wspólnych dla stron stanowisk i opinii w sprawach dotyczących prawa pracy i układów zbiorowych, w szczególności poprzez:

1. Ocenę funkcjonowania przepisów prawa pracy, z punktu widzenia:
 - skutków społeczno-gospodarczych dla rynku pracy,
 - zapewnienia bezpieczeństwa społeczno-ekonomicznego pracowników,
 - ułatwień dla pracodawców w tworzeniu nowych miejsc pracy.

2. Ocenę funkcjonowania organów kontrolnych w sferze prawa pracy i legalności zatrudnienia.
3. Zajmowanie stanowisk wobec projektów aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów z zakresu prawa pracy i układów zbiorowych pracy.
4. Formułowanie ogólnych założeń dla zmian przepisów z zakresu prawa pracy (uzgodnione co do zasady).
5. Analiza rozwiązań zawartych w układach zbiorowych pracy celem ustalenia trendów modyfikacji prawa pracy.

Zespół Problemowy TK ds. ubezpieczeń społecznych

Wypracowywanie wspólnych dla stron stanowisk i opinii w sprawach dotyczących ubezpieczeń społecznych, w szczególności poprzez:

1. Opiniowanie założeń i projektów aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów związanych z problematyką ubezpieczeń społecznych.
2. Dokonywanie analiz i ocen funkcjonowania ubezpieczeń społecznych, w szczególności dotyczących skutków prawnych, społecznych i finansowych propozycji rozwiązań w zakresie świadczeń z ubezpieczenia społecznego i ich finansowaniu.
3. Przeprowadzanie ocen systemu ubezpieczeń społecznych jako mechanizmu zapewniania dochodów osobom ubezpieczonym w przypadku wystąpienia ryzyka socjalnego, w szczególności:
 - wysokości świadczeń,
 - właściwego adresowania świadczeń z ubezpieczenia społecznego,
 - kształtowania przyszłego kształtu systemu ubezpieczeń społecznych,
 - bezpieczeństwa finansowego systemu ubezpieczeń społecznych.
4. Dokonywanie oceny realizacji założeń reformy systemu ubezpieczeń społecznych.
5. Opiniowanie założeń i projektów aktów prawnych dotyczących emerytur pomostowych w konsultacji z innymi partnerami społecznymi.
6. Inicjowanie, analiza i ocena dostosowań systemu ubezpieczeń społecznych do zmian demograficznych i gospodarczych.
7. Dokonywanie analiz funkcjonowania instytucji systemu ubezpieczeń społecznych, z uwzględnieniem prowadzonej przez nie gospodarki finansowej – z punktu widzenia jej skuteczności i efektywności.
8. Współpracę z instytucjami ubezpieczeń społecznych.
9. Porównywanie polskich rozwiązań stosowanych w systemie ubezpieczeń społecznych z doświadczeniami zagranicznymi.
10. Sprawy wniesione przez członków Zespołu przy akceptacji całego Zespołu.

Zespół Problemowy TK ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych

Wypracowanie wspólnych dla stron stanowisk i opinii w sprawach dotyczących budżetu państwa, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych, w szczególności poprzez:

1. Opiniowanie założeń i projektów aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów związanych z budżetem państwa, wynagrodzeniami i świadczeniami socjalnymi.
2. Opiniowanie założeń i projektu ustawy budżetowej państwa (art. 3 ustawy o Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego).
3. Opiniowanie wstępnej prognozy wielkości makroekonomicznych przyjętych do prac nad projektem ustawy budżetowej oraz propozycji wzrostu w następnym roku:
 - wynagrodzenia w gospodarce narodowej (w państwowej sferze budżetowej oraz u przedsiębiorców);
 - emerytur i rent z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.
4. Opiniowanie propozycji wskaźników wzrostu wynagrodzeń u przedsiębiorców i w państwowej sferze budżetowej.
5. Dokonywanie analiz i ocen wysokości płacy minimalnej.
6. Propozycje rozwiązań prawnych – współpraca z Zespołem ds. prawa pracy i układów zbiorowych.
7. Porównanie doświadczeń innych krajów w ustalaniu kategorii i kryteriów: minimum socjalnego, minimum egzystencji i dochodu gwarantowanego. Praca nad rozwiązaniami prawnymi.
8. Ocena sytuacji budżetu państwa, w tym udział wydatków socjalnych i ich struktury.
9. Analizowanie sytuacji finansowej pracowników państwowej sfery budżetowej oraz jednostek zaliczonych do sektora finansów publicznych i jednostek dofinansowywanych z budżetu państwa.
10. Dokonywanie analiz i ocen systemu zabezpieczenia społecznego, ze względu na:
 - wysokość świadczeń społecznych,
 - skuteczność adresowania świadczeń społecznych,
 - skuteczność poszczególnych świadczeń społecznych w ograniczaniu sfery ubóstwa,
 - konieczność zmian kryteriów uprawniających do korzystania z pomocy społecznej.
11. Współpraca z zespołem problemowym ds. polityki gospodarczej i rynku pracy przy wypracowaniu systemu osłon dla osób w wieku przedemerytalnym zagrożonych zwolnieniem z pracy.
12. Analiza wzrostu cen energii i innych mediów. System rekompensowania ich wzrostu rodzinom najuboższym.
13. Współpraca z zespołem ds. ubezpieczeń społecznych przy analizie sytuacji finansowej FUS, a w szczególności funduszu chorobowego, z którego finansowane są świadczenia w razie choroby i macierzyństwa.

Zespół Problemowy TK ds. rozwoju dialogu społecznego

Wypracowywanie wspólnych dla stron stanowisk i opinii w sprawach dotyczących dialogu społecznego, w szczególności poprzez:

1. Opracowywanie założeń i opiniowanie projektów aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów związanych z problematyką dialogu społecznego.
2. Dokonywanie analiz i ocen funkcjonowania instytucji dialogu społecznego na szczeblu krajowym oraz przebiegu tego dialogu.
3. Przeprowadzanie analiz i ocen funkcjonowania dialogu społecznego na szczeblu wojewódzkim.
4. Współpracę z wojewódzkimi komisjami dialogu społecznego.
5. Dokonywanie analiz i ocen funkcjonowania dialogu branżowego (sektorowego) dwu- i trójstronnego.
6. Dokonywanie analiz rozwiązań prawnych umożliwiających rozszerzenie prowadzonego dialogu społecznego strony rządowej z partnerami społecznymi (organizacjami związkowymi i pracodawców) na dialog obywatelski (cywilny) z udziałem innych podmiotów: instytucji społecznych, izb gospodarczych i zawodowych.
7. Zapoznanie się na przykładzie doświadczeń innych krajów z możliwościami prowadzenia w Polsce dialogu obywatelskiego (cywilnego) w ramach instytucjonalnych.
8. Porównywanie wyników analiz z rozwiązaniami dotyczącymi dialogu społecznego na szczeblu krajowym w państwach Europy Środkowo-Wschodniej kandydujących do Unii Europejskiej.
9. Zapoznanie się z funkcjonowaniem dialogu społecznego na szczeblu krajowym w państwach Europy Zachodniej, należących do Unii Europejskiej.
10. Porównywanie wyników analiz z rozwiązaniami dotyczącymi dialogu społecznego na szczeblu regionalnym w państwach Europy Środkowo-Wschodniej kandydujących do Unii Europejskiej.
11. Zapoznanie się z funkcjonowaniem i instytucjami dialogu społecznego prowadzonego na poziomie regionalnym w strukturach Unii Europejskiej.
12. Porównywanie wyników analiz z rozwiązaniami dotyczącymi dialogu społecznego prowadzonego na szczeblu branżowym w państwach Europy Środkowo-Wschodniej kandydujących do Unii Europejskiej.
13. Zapoznanie się z funkcjonowaniem i instytucjami dialogu społecznego na poziomie branżowym, prowadzonym przez kraje Europy Zachodniej w komitetach sektorowych – strukturach Unii Europejskiej.
14. Współpracę ze stronami umowy twinningowej (zbliżniaczenia) w ramach Programu PHARE: PL200/IB/SO01, dotyczącej wzmocnienia mechanizmów dialogu społecznego i przygotowania partnerów społecznych do aktywnego uczestnictwa w dialogu społecznym.

Zespół Problemowy TK ds. usług publicznych

Wypracowanie wspólnych dla stron stanowisk i opinii w sprawach dotyczących sektora usług publicznych, w szczególności poprzez:

1. Opiniowanie założeń i projektów aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów związanych z problematyką sektora usług publicznych w tym w szczególności ochrony zdrowia, oświaty i wychowania, kultury, pomocy i opieki społecznej.
2. Przeprowadzanie analiz i ocen funkcjonowania całości lub wybranej części sektora usług publicznych.
3. Dokonywanie analiz i ocen polityki finansowania całości lub wybranej części sektora usług publicznych.
4. Współpraca z zespołem ds. budżetu wynagrodzeń i świadczeń socjalnych oraz z zespołem ds. polityki gospodarczej i rynku pracy a także z wojewódzkimi komisjami dialogu społecznego.
5. Przedkładanie Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych informacji i wniosków dotyczących prac Zespołu.
6. Sprawy wniesione przez członków Zespołu przy akceptacji Zespołu.

Zespół TK ds. współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy

1. Przeprowadzanie wspólnych konsultacji w kwestiach objętych porządkiem dziennym obrad Międzynarodowej Konferencji Pracy, omawianie składu delegacji na kolejne sesje Konferencji oraz wypowiedzanie się we wspólnych sprawach dotyczących udziału delegacji Polski w tych sesjach.
2. Opiniowanie projektów konwencji i zaleceń przygotowywanych do uchwalenia przez Międzynarodową Konferencję Pracy.
3. Opiniowanie propozycji wniosków, jakie będą przedstawiane odpowiednim organom w związku z przedkładaniem konwencji i zaleceń zgodnie z art. 19. Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy.
4. Opiniowanie projektów sprawozdań przedstawionych przez Radę Ministrów do Międzynarodowego Biura Pracy, na podstawie art. 22 Konstytucji MOP.
5. Występowanie, z własnej inicjatywy, z propozycjami rozpatrzenia nieratyfikowanych konwencji i zaleceń które nie zostały jeszcze wprowadzone w życie.
6. Występowanie, z własnej inicjatywy, z propozycjami ponownego rozpatrzenia nieratyfikowanych konwencji i zaleceń, które nie zostały jeszcze wprowadzone w życie, w celu rozważenia, jakie środki mogłyby być podjęte, aby w razie potrzeby przyspieszyć ich ratyfikację i realizację, a także występowanie z propozycjami wypowiedzenia ratyfikowanych konwencji.
7. Inicjowanie innych uzgodnionych propozycji rozwijania trójstronnych stosunków Polski z Międzynarodową Organizacją Pracy, w tym opiniowanie projektów wieloletnich programów rozwoju współpracy Polski z Międzynarodowym Biurem Pracy i z jego instytucjami.
8. Popularyzowanie na forum krajowym idei Konstytucji MOP oraz celów i założeń programowych Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Zespół TK ds. funduszy strukturalnych Unii Europejskiej

1. Wsparcie procesu przygotowań Polski do wykorzystania unijnych funduszy strukturalnych.
2. Dokonywanie ocen projektów dokumentów programowych.
3. Dokonywanie ocen wykorzystywania funduszy strukturalnych.
4. Przedstawianie instytucjom zarządzającym programami opinii i stanowisk na temat funkcjonowania poszczególnych programów operacyjnych.
5. Porównanie doświadczeń innych krajów w zakresie wykorzystania funduszy strukturalnych.

Zespół TK ds. Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej

(zakres pracy Zespołu TK ds. ZEKS zawiera w sobie zakres prac zespołu doraźnego ds. konsultacji ZEKS)

1. Wypracowanie propozycji zakresu planowanej ratyfikacji Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej.
2. Analiza zgodności ustawodawstwa polskiego z postanowieniami Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej, w szczególności pod kątem skutków społecznych i ekonomicznych.
3. Analiza i wypracowanie stanowiska w sprawie przyjęcia Protokołu Dodatkowego do Europejskiej Karty Społecznej, ustanawiającego System Skarg Zbiorowych.
4. Przegląd i ocena realizacji zobowiązań, wynikających z Europejskiej Karty Społecznej.
5. Monitorowanie podjętych zobowiązań.